

Déliháb

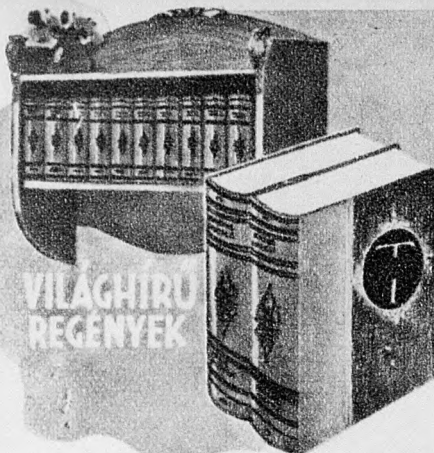
10. SZÁM

20
FILLÉR

Mezey Mária
nagysikerű új
szerepében
(Solthy–Wellisz felv.)

100
OLDAL

RÁDIÓMŰSOR
MÁRCIUS 7 – 13-IG

A VILÁGIRODALOMBAN EGYEDŰL ÁLL!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény **BUDA-PESTEN 19 pengő 20 fillérért**, tehát kötetenként **96 fillérért**, **VIDÉKEN 21 pengő 20 fillérért**, vagyis kötetenként **1 pengő 06 fillérért!**

A sorozat minden egyes kötete 320 oldal és igazi értéke a világirodalomnak. Húsz hónapon át minden hó elsején kézbesítünk egy regényt.

EGY ÉRTÉKES AJÁNDÉK!

Aki húsz hónapon át egy-egy kötet „Világhírű regény” átvételére kötelezi magát, annak „**A tudás forrása**” című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

A „Világhírű Regények” sorozatában eddig a következő művek jelentek meg: **Frank Norris**: Az örvény, **Maurice Renard**: Lerne doktor, **Francis de Croiset**: A malakkai asszony, **Pierre Benoit**: Az üldözött, **Flaubert**: Salambó, **Kipling**: Kim, **Crawford**: A bizánci rabszolgalány, **Turgenev**: Óstalap, **Maugham**: Színes fátoly, **Dosztojevszkij**: Névtelen, **Stefan Zweig**: Első túlmény, **Axel Munthe**: San Michele regénye I—II.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg: **Balzac**: Három szerelmes, **Arleu**: A zöld kalap, **Gorkij**: Artamanovok, **Maurois**: Két asszony között. A felsorolaton kívül a világirodalom következő remekeinek megjelenése van tervbevéve: **PIERRE BENOIT**, **JOSEPH CONRAD**, **CLAUDE FARRERE** stb. Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították meg szerte a világon.

Művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt, Budapest, II, Dohány u. 12-14. Telefón: 1—423—39 és 1—423—50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárúsnál is megrendelhető.

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárúsnál nem volna kapható) Romániában 35 lejért, Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában 9 ke.-ért Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában 15 dinárért Putnik Hirlapiroda, Novi Sad, Kralja Aleksandra 21.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a „Világhírű Regények” húsz kötetét, díszes félbőr-kötésben, Budapesten 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért, vidéken 21 pengő 20 fillérért, vagyis kötetenként 1 pengő 6 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért, illetőleg vidéken 1 pengő 6 fillért. Önök kötelezik magukat a 10-ik kötet átvétele után 20 fillér postaköltség és kézbesítési díj fejében ajándékképpen „**A tudás forrása**” című művet megküldeni. A kézbesítést a következő címre kérem:

Kelt 193_____

Megrendelő neve: _____

Megrendelő foglalkozása: _____

Megrendelő lakása: _____

város _____

utca _____

sz. _____

KÉRJÜK OLVASHATÓAN KITÖLTENI!

A megrendelő sajátkező, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Déliab” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. **ROMÁNIÁBAN** 1/4 évre 100 lei. **FŐELÁRUSÍTÓ**: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN** 1/4 évre 23 Ke., **FŐELÁRUSÍTÓ**: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. **JUGOSLÁVIÁBAN**: 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hirlapiroda, Novisad Kralja Aleksandra 21. (Csekkszámítás: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55 646.) **FRANCIAORSZÁGBAN** 1/4 évre 18 Frs. Főelárusító: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28. Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek csakis fenti cégeknél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Magyar könyvkereskedés; Sao Paulo Av, Sao Joao 247,

XI. évfolyam

Budapest, 1937 március 6

10. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZÍNHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elofizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hóra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 líra 40 centesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

Szombathelyi Blanka és Somló István Szép Ernő: „Háromlevelű lóhere“ című színdarabjának főszereplői (M. F. I. foto)

Helsinki

AZ ELSŐ FINN DRAMA MAGYAR SZINPADON

Irta: ORBÓK ATTILA

A Nemzeti Színház stúdió-előadásai során bemutatja *Larin-Kyösti* finn költőnek „A csillagok felé” (*Ad astra*) című költői legendáját, amely valóban beillik a speciális előadássorozatba, mert rendkívül mélyértelmű, szimbólikus alkotás. Műfajára nézve is egészen különleges dráma; úgynevezett *Traumspiel*, tehát álmjáték, amelynek csak az északi irodalomban vannak elődei. *Larin-Kyösti* egy álom keretében bontogatja ki az emberi lélek rejtelseit; egy festő belső vívódását, aki az örök szépségért küzd és közben végzetesen elmerül a bűnben, mert az élet lidércfényes mocsarain át vezet az út a csillagok felé...

Larin-Kyösti alkotásának bemutatóját különösen érdekessé teszi (magának a drámának a különlegességeitől eltekintve) az a körülmény, hogy ez lesz az első finn dráma, amit Magyarországon előadnak.

Szinte érthetetlen, hogy a magyarral egyetlen rokonnemzet drámairodalmára iránt színházaink mindezekig semmi érdeklődést nem tanúsítottak, holott a helsinki színházak már egy

csomó magyar szerző darabját játszották. Ennek a mellőzésnek nyilvánvalóan nem az az oka, hogy talán rossz rokonok lennének, hanem a finn színpadnak az a sajátossága, hogy a kisebb igényű, úgynevezett szórakoztató darabokat importálja, míg saját, nemzeti szerzőivel szemben irodalmi igényeket támaszt. A finn drámairodalom még nagyon fiatal és a finn írók, illetve szerzők nem estek át azon az átalakuláson, ami nyugateurópai kollégáikat — sajnos — túlságosan is átfőrdővé tette, ami úgy fejezhető ki, hogy: a színpad fordított értelmezése. A nyugateurópai színműirodalom a színház szolgálatába szegődött, míg a fiatal finn színpadi kultúrában a színház áll az irodalom szolgálatában!

A magyarnál is fiatalabb finn drámairodalom nagyon sok hasonló vonást mutat a mi színpadi kultúránk fejlődésével és a mai Finnország éppen olyan áhitattal néz a színpad felé, mint ahogy mi néztünk Katona, Madách, Vörösmarty korában, amikor még nem „európaosodtunk” el, más

szóval, amíg színpadjaink még nem alakultak át pusztán szórakoztató üzemekké — szinte nyolcvan százalékban.

Az első finnországi állandó színház 1827-ben alakult *Helsinkiben*, — de németül játszottak benne. A második 1868-ban épült fel, — ebben még ma is svédül játszanak. Az első finn drámát csak 1869-ben mutatták be, Aleksis Kivi „*Lea*” című egyfelvonásosát s a nagy költőnek ez a nagysikerű kísérlete vetette meg a későbbi finn Nemzeti Színház alapjait.

A finn nemzet, amely hatszázötven évig a svédék s azután az oroszok uralma alá került, tudatára ébredt a színház nagy nemzeti jelentőségének és 1872-ben felépült az első finn színház, nemsokára pedig megalakult a finn Opera.

A tulajdonképpeni Nemzeti Színház, mint állami intézmény, csak 1902 óta áll fenn. Azóta egy csomó finn színház alakult Helsinkiben és a vidéki városokban (sőt a nagyobb falvakban is!) — és megszületett a finn drámairodalom.

A finn színházak főként a német és a svéd klasszikusokat s a külföld reprezentáns műveit játsszák, — a helsinki Népszínház (*Helsingin Kansanteatterie*) a könnyebb műfajú európai darabokat is bemutatja, sőt az operetteknek is helyet ad. De ma már egészen jelentős finn drámairodalom is van, amely nemzeti talajban gyökeredzik és úgyszólván teljesen függetlenítette magát a nyugateurópai befolyásoktól. Ezen a magas irodalmi célokat szolgáló, rendkívül eredeti és nemzeti jellegű drámairodalmon legfeljebb a német és a svéd klasszikusok hatása látszik meg, de nyoma sincs annak a megalkuvó szellemnek, ami a mai nyugati „szórakoztató üzemmé” alakult színházakat jellemzi.

A közönség csak hálás lehet a magyar Nemzeti Színháznak, hogy bemutatja *Larin-Kyösti* álomjátékát, amely a finn léleknek egyik legjellegzetesebb alkotása, — annyira jellegzetes, hogy nem hasonlít semmiféle más drámai műhöz. De ha mindenáron hasonlóságot akarunk keresni, akkor azt mondhatjuk, hogy a *Peer*

Larin Kyösti

Gynthez áll a legközelebb. A dráma német kritikusai el is keresztelték az *Ad astrát* — a finn *Peer Gyntnek*.

Larin-Kyösti azonban nemcsak mint a rokon finn nép nagy nemzeti költője áll közel a szívünkhöz, hanem mint a magyar kultúra őszinte rajongója is. *Petőfi legszebb költeményeit ő fordította le finn nyelvre* s az ő fordításaiból ismerte meg a finn közönség a legnagyobb magyar poétát.

Larin-Kyöstit néhány év előtt a *Petőfi Társaság* külföldi tagjai díszes sorába választotta.

ÁTVESZI A FŐSZEREPET

Írta: STELLA ADORJÁN

(Férj és Feleség beszélgetnek a családi tűzhely mellett, amennyiben az ötödikemeleti erkélyt némi túlzással annak lehet nevezni.)

Férj (miután elolvasta az újságot): Annak a francia miniszternek igaza van, aki három hölgyet fogadott be a kabinetbe!

Feleség: Az semmi, de milyen enyhe hölgyeket! Láttam a fényképüket, rémesen öltözködnek. Ha én miniszter lennék, csinálnék egy fekete szmókingszabású kosztümöt, itt fehér hajtókéval, baloldalon.

Férj (közbevág): Azt hittem, hogy végre egyszer nem veszed át a főszerepet. Csálódтам, Folytasd!

Feleség (sértődötten): Belém akarsz kötni? Ne félj, nem sértődök meg, március 29-én lesz a születésnapom, ismerem ezeket a törekvéseket! Nem leszünk haragba! (Csend, egyszerre dühösen). Miféle főszereplés! Magyarázd meg a szavaidat!

Férj: Látom, máris miniszternek képzeled magad, olyan parlamentáris kifejezéseket használsz. Szívem, nem akartalak megbántani, eszem ágában sincs veled összeveszni, hogy a születésnapi ajándékot még kibékülési pótlékkal is fokozzam, csupán szerényen megjegyeztem: igenis, te minden eseménynél azonnal főszereplővé avanszálsz!

Feleség: Hogyan?

Férj: Főlölesleges módon!

Feleség: Például?!

Férj: Például? Amyi példát mondok, ahányat óhajtasz! Emlékezz vissza koncertekre. Saljapin énekelt. Aránylag mindenki meg volt vele elégedve. Te pár pillanatig hallgattad, azután konstataltad, hogy a közönség javarésze Saljapint figyelj, nem téged, noha erre az estére vadonatúj mályvaszínű toalettet öltöttél; egyszerre agresszív lettél és túlénekelte a mestert!

Feleség: Ugyan!

Férj: Csak ne szerénykedj! Én legalább jobban hallottam a te hangodat, mint az ő pianóit! De úgylátszik, más is hallotta, hogyan dudorászol, mert mint emlékszel, többen ránkpisszegték, megjegyzéseket tettek és felénk fordultak.

Feleség: Észre sem vettem!

Férj: A figyelem egy részét magadra terelted és az neked elég! Ha két percre is, te lettél a főszereplő a koncertteremben.

Feleség: Saljapin csak örülhet annak, hogy annyira magával ragadott a művészete, hogy vele dúdoltam a melódiát.

Férj: Saljapin nyilván meg volt hatva, miután azonban nem duettre készült, egy kicsit furcsán tekintgetett felénk. De ez a szereplés valóságos statisztálás volt ahhoz képest, amit Alisz esküvőjén műveltél.

Feleség: Mikor?

Férj: Vasárnap délelőtt, amikor megjelentünk a templomban. Alisz mamája hetekig komponáltatta a menyasszonyi ruhát, mire megérkezettél te és tizenkétvévi majdnem boldognak mondható házasság után ellenmenyasszonynak öltöztél, hófehérbe, mint egy angyal és hogy a koncertkifejezésnél maradjunk, leénekelte Alisz ruháját.

Feleség: Más férj örülne, ha a felesége elegáns!

Férj: Én is örülnék, ha a más férje volnék. Véletlenül azonban a család közelében helyezkedtem el és hallottam az epés megjegyzéseket!

Feleség: Persze, mert a vőlegény folyton engem nézett!

Férj: Mondd meg őszintén, feltűnően kockáltál a vőlegénnyel. Igazán várhattál volna még pár órát! És a fényképezés előtt mit műveltél! Láttam a csoportképeket. Valamennyi úgy fest, mintha téged ünneplénekek és tiszteletre megjelent volna az új pár és néhány koszorúslány is. Miért álltál a csoport közepére?

Feleség: Háromszáz pengőbe került a ruhám, nem fogom engedni, hogy rossz szögből fotografálják. (Gúnyosan): Milyen főszereplésemről tudsz még?

Férj: Reggelig sorolhatom. Színházban sohasem akarsz úgy ülni, hogy te lássál, hanem hogy téged lássanak. Ezért helyezkedünk el mindig a bal proszcenium páholyban, sohasem látom, mi történik a színpad baloldalán. Viszont amikor Bajor Gizi fontos monológba kezd, hozzálátsz a cukorévéshez, ilyenkor elfelejted a fogyókúrát és olyan zizegést csapsz a papirossal, hogy újra csak mindenki rád bámul!

Feleség (büszkén): A multkor Bajor Gizi is odapillantott!

Férj: És erre büszke vagy! Neked mindenre van olyan megjegyzésed, amivel átveszed a vezetést. Amikor azt mondják, a népus Angliába menekül, akkor te így válaszolsz: „Nekem is van egy fehér körgallérom strandra, csak szebb, mint a népusé!” Ha valaki megemlíti, hogy lezuhant egy repülőgép és hús ember meghalt, csendesen megjegyzed: „Érdekes, én még hullámvasúton sem szédülök.” Azzal persze nem törödsz, hogy egyszer bosszúságomban megüt a guta!

Feleség: Ugyan ne tréfálgj! Csak nem fogsz a születésnapom előtt ilyesmit csinálni!

DÉCIBAB

a
me

Igaz
léma
pított
yum,
hangz
átszín
Szé
az ör
gedő
hetség
tizen
lönös
élet t
delen

DÉ

A kis színinövendék első nagy szerelméről szól a „Háromlevelű lóhere“

Igazi író darabjából az úgynevezett probléma rendszerint csak halkán, szordinós tompítottságban csendül ki. Még ha vezérmotívum, akkor is csak díszkréten, néha, néha hangzik fel és a benső mondanivalót átszövi, átszinesíti az író az élet tarkaságával.

Szép Ernő új darabja mélyén voltaképpen az öregedő férfi regénye csendül fel. Az öregedő író sikerekben gazdag, népszerű, tehetséges, találkozik a színházi kiskapuban a tizenhétéves színinövendékekkel. Valami különös fanyarság él már az íróban, talán az élet tette, talán a környezet, talán sok küzdelem és csalódottság. Nehezen hisz a sze-

relemben. És most, amikor a tizenhétéves lány mosolyog, az arcába a rajongásnak, a kíváncsiságnak, talán a szerelemnek kábító mosolyával, az íróban megint csak felülkerekedik a gyanakvás:

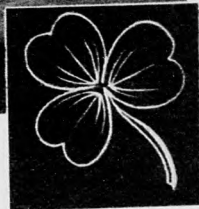
— Ez mind, mind bizonyára szerepért, érvényesülésért, karrierért van.

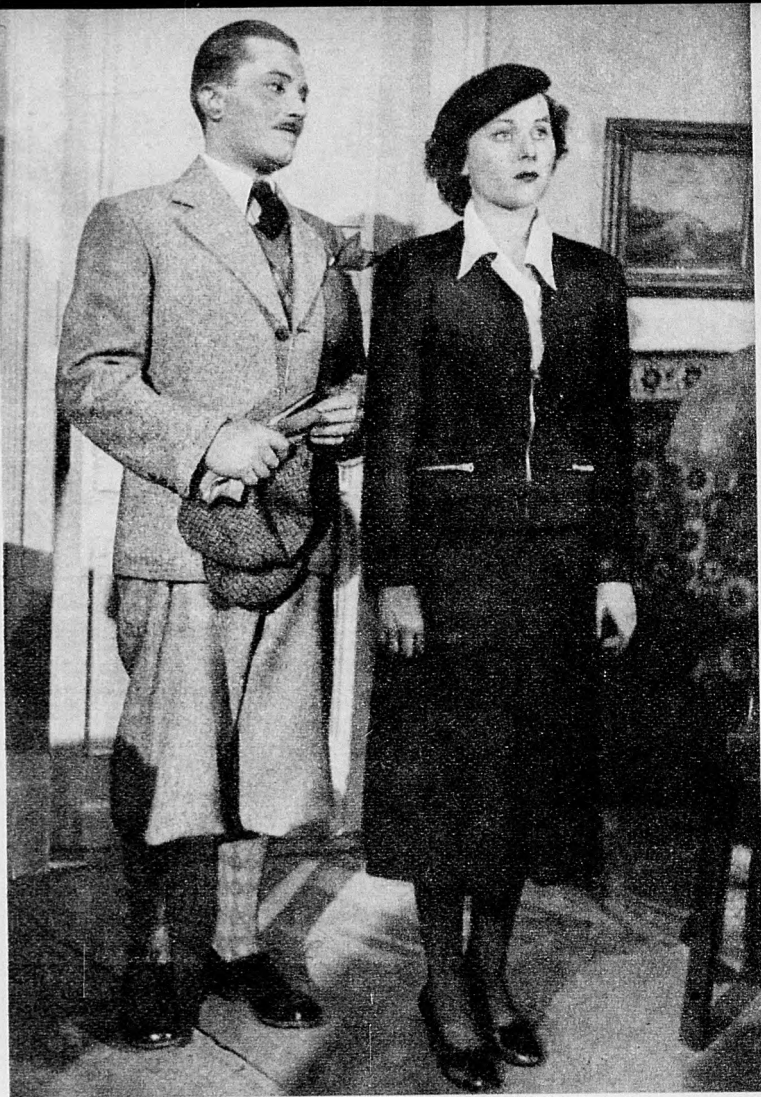
Nem tudja elhinni, hogyan is hihetné el, hogy egy tizenhétéves lány rajongása az öregedő férfi iránt igaz és őszinte lehet.

Ami Szép Ernő darabjában — regényből átdolgozott darabjában — a színpadon történik, az sokkal inkább bensőséges líra, mint drámai akció. A költő mondatai belevilági-

Kabos Gyula, Somló István (M. F. I. felv.)

Egry István,
Szombathelyi Blanka
(Sollhy—Wellesz
felv.)

tanak két ember lelkébe, finom gondolatok szállnak a színpadról a nézőtér felé, mialatt egy öregedő férfi viaskodik önmagával: vajjon elfogadhatja-e egy tizennyolcéves lány első szerelmét?

Közben a színház sok bohó figurája vonul fel, a kulisszák mögötti élet elevenedik meg, az író pedig már-már beleálmodja magát ebbe a szerelembe. A kis színinövendék megkapja a vizsgaelőadásra a főszerepet. És kimondhatatlan ügyetlenséggel, megdöbbentően tehetségtelenül magolja a nagy szerepet, az író együtt tanul vele, szeretne segíteni rajta,

szeretné, ha tehetséges volna, de hiába. Az író belátja, hogy ebből a lányból sohase lesz színésznő.

Itt, szinte elbújtatva egy ilyen finom motívumot érint Szép Ernő, a költő. Az író — bár kimondani se meri — nagyon szereti ezt a lányt. Ezt a kedves, csacsogó, őszinte teremtetést, aki nem komplikált, nem fárasztó, csak olyan, mint az üdítő tavasz. És szereti még így is, színésznői tehetségtelenségével. De Szép Ernő darabjában, a mondatok mélyéről mégis kibukkan az a gondolat: nem fogadja el a lány szerelmét, mert ez a kis-

lány
polgár
terem
szaba
szen i
semmi
sorsa
rője
beleri
szaba
lág f
innen,

És
áldoz
den r
meste
hallan
megm
élet n
szính
öreg
zódot
egy k

Nin
akkor
ber ú
győzi

maga
már
majd
feles
leszn
dotta
csodá
szere

A
szính
jével
pado
gyor

DÉ

lány nem színésznőnek született, hanem kispolgári feleségnek. Ez egy más világba való teremtés, akit még a szerelem láncával sem szabad idekapcsolni a színház világába, hiszen itt nem viheti semmire, nem lesz belőle semmi. Az író látja: a kispolgári feleség sorsa várja ezt a lányt. Van becsületes kérrője is, jó módú hentesmester. Nem szabad beleringatni megtévesztő illúziókba. Nem szabad megcsillogtatni előtte a színházi világ fényét, hanem inkább ki kell taszítani innen, mielőtt nem késő.

És az öregedő férfi meghozza a legnagyobb áldozatot: kidobja lakásából a tavaszt. Minden módon rábíri az esetlen, fiatal hentesmestert, hogy vegye feleségül a lányt, aki hallani sem akar a rajongó hentesről. És megmagyarázza a lány nővérének, hogy az élet más utat szabott a kislány elé, nem a színház csillogó útját. Menjen férjhez. Az öregedő férfi pedig elraktározza ezt az epizódot legszebb emlékei közé. Volt egyszer egy kislány, aki szerette őt.

Nincs happy-end. Semmi vidám, kielégítő akkord nem csendül a darab végén. Két ember útja szétválik, mert az öregedő férfi legyőzi a saját szívét is. Az író éli tovább a maga fanyar életét, a kislány pedig... Erre már nem ad pontos választ a darab. De majdnem biztos, hogy a derék hentesmester felesége lesz. Beül a kasszába, gyermekei lesznek és egyre ritkábban, egyre elmosódottabban fog emlékezni ifjúkorának erre a csodás melódiájára, amikor az első nagy szerelem énekelte szívében kábitó dalát.

A lélek finom költője szólal meg a Vigszínház színpadán. És a színház minden erejével siet a költő segítségére. Elegáns színpadon perdülnek a jelenetek Hegedüs Tibor gyorsütemű rendezésében, az író pedig

Somló István formálja meg csupa ízléssel, fegyelmességgel, a szerep szerinti fanyarság mögött is sok bensőséges melegséggel. A kis színinövendék: Szombathelyi Blanka. Űde, kedves, rokonszenvesen egyszerű. Sulyok Mária hatásosan játssza szép jelenetét, Kabos Gyula szintén egy jó figurát visz a színpadra, Gárdonyi Lajos mulatságos és kellemesen tűnik ki az együttesből, a fiatal Egry István tehetséges, őszinte alakításával.

A költőnek kijáró figyelemmel fogadta a közönség a „Háromlevelű lóheré”-t és megértéssel méltányolta azokat az értékeket, amelyek a Vigszínház szép előadásában kelnek életre.

Balassa Emil.

Holland írónő érdekes beszámolója a holland nőről és a holland színházról

Az utóbbi időben egész sereg érdekes külföldi asszony fordult meg Budapesten. Közöttük Jónéhány a művészet, az irodalom, a tudomány, a közélet híres szereplője, jelentékeny tényezője. Jo van Ammers Küller, holland írónő ezek közé tartozik.

Még mielőtt egy szót is szólna, már a megjelenése meglepetést kelt. Az alakja tökéletes, túlzás nélkül: fejedelmi, pedig az utolsó divat szerint fésült hajában már itt-ott megcsillan egy-egy ezüstös szál. Valami állandó derű, szinte ujjongás érezhető a hangján, semmit sem lát sötétben, mindent a kedvező oldaláról fog fel; s ügyszólván mindenről kitűnő tájékozottsággal bír, legyen az asszonyok dolga, vagy akár a férfiaké.

— A nőket érintő problémákkal foglalkozom a legszívesebben — mondja az írónő. — Általában ugyebár azt tartjuk, hogy a huszadik század a technika jegyében zajlik. De ugyancsak helytálló megállapítás az is, hogy a huszadik század: a nők százada.

Önkéntelenül tiltakozásra emeli a kezét:

— Nehogy egy pillanatig is azt higgye, hogy a feminista beszél belőlem. Soha semmiféle feminista egyesületnek tagja nem voltam és torz, egészségtelen kinövéseket — mert sajnos, modern jelszó alatt ilyesmi is előfordul — nem helyeseltem.

Cigarettára gyűjt, majd halkán folytatja:

— Egyszerű a következtetés, hogy miért kellett végül is a nőknek jogot nyerni az élet majd minden területén... szerintem azért, mert a női szív és a női kéz nyomán a legtöbb esetben csak szép, nemes és jó származhatik.

Valami végtelenül kedves, humoros vonás jelenik meg a rúzstalan szája körül:

— No, most újból mentegethetem magamat, akár az imént... pedig csöppet sem vagyok elfogult a férfiak iránt, s természetesen nem abban az értelemben gondoltam, hogy jóra kizárólag a nők képesek. Ellenben alig néhány évtizede csak annak, hogy a nő — hogy úgy mondjam, — barcképes lett, míg a férfi már évezredek óta vesz részt az életfentartás küzdelmében. Eppen ezért, mi nők, sokkal frissebbek, mozgékonyabbak, s lelkileg okvetlenül pihentebbek vagyunk a férfiaknál.

Jo van Ammers Küller, valóban fáradhatatlan. Például, éppen két esztendeje, nem látta Amszterdamban a saját házatáját, azóta folyton a világot járja.

— Azzal kezdtem, hogy áthajóztam az Egyesült-Államokba — meséli. — Három nagy világvárosban tartottam angol és németnyelvű felolvasásokat Hollandia irodalmáról és a modern holland nőről. Amerikai túrném végállomása Newyork volt, ahol a behajózás előtt egy emlékezetes wikkendet töltöttem a Roosevelts-család körében.

De Newyork után sem mehettem haza Amszterdamba, hanem azóta Európában utazgatom, majd mindegyik országban tartottam felolvasásokat. Mielőtt ide Pestre érkeztem, húzamosabb ideig Németországban voltam, ahol a különböző városokban összesen hatvan előadást bonyolítottam le.

Jo van Ammers Küller, nem most tartózkodik először Budapesten. Első ízben öt év előtt, a Pen-kongresszus alkalmával járt nálunk, de azóta is már sokszor vissza-visszatért rövidebb-hosszabb pihenőkre. Sok jóbarátja van itt Pesten, de nemcsak a holland kolónia tagjai, hanem számos magyar család is.

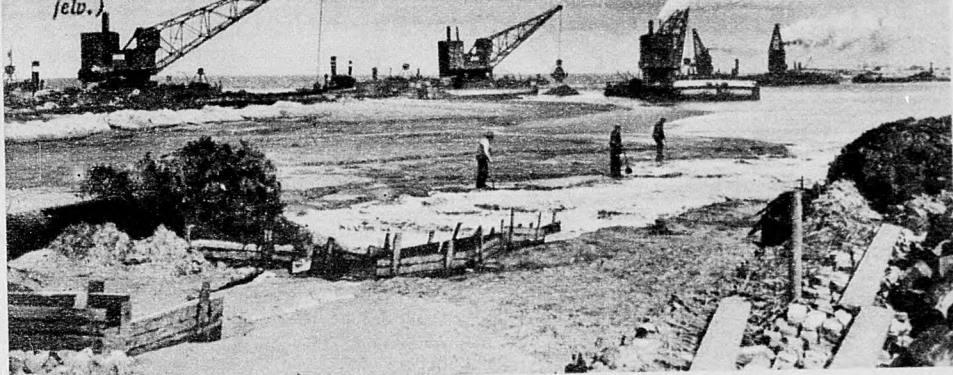
— De most már a vége felé járok a programnak — folytatja az írónő. — Budapest

Jo van Ammers Küller

(Poly foto)

DÉCIBÁB

(K.
Maarkand
felb.)

után már csak Svájc következik, ott tíz felolvasás vár rám, s aztán utazom haza Amszterdamba. Azt hiszem, legalább egy évig nem mozdulok el majd otthonról, szeretném ugyanis befejezni a legújabb munkámat, egy történelmi regényt.

Jo van Ammers Küller asszonynak már tizennégy regénye jelent meg hollandul, amelyeket eddig tizenkét nyelvre fordítottak le. S mint megtudjuk, öt vígjátékkal is szerepelt már színpadon.

— Bizony, eléggé ritka benszülött szerző holland színpadon — meséli. — A színház-igazgatók íróasztalában, az előadásra váró tizenöt-húsz színdarab közül, legfeljebb, ha kettő-három akad, amelynek holland író a szerzője. Egészen különös, hogy a holland nép még ma is milyen tartózkodó a színpaddal szemben. Ha egy darab eljut a nyolctizedik előadásig, az már valósággal jubileumszámba megy. S bizonyára ez az oka annak, hogy a holland írók nem nagyon művelik a színpadirodalmat.

Pedig vannak szép számban igen tehetséges színészeink és színésznőink. De még sem bírnak igazi népszerűsége vergődni, a közönség nem kényeztetni, nem dédelgeti őket olyan mértékben, mint másutt, mondjuk, mint ahogyan itt Budapesten körülrajongják a kedvenc sztárokat. De ennek az oka talán abban is rejlik, hogy a színész nem képes sehol meghonosodni, mert nincsenek állandó színházaink, hanem staggione társulatok járnak a városokat. Az állami operaház intézménye sem vált be, úgyhogy a működése néhány év óta szünetel. Azonban van egy zenei társaság Amszterdamban: a Wagner-Verein, amely évenként két, sosem több, jótékony célú operaelőadást rendez. Természetesen Wagner valamelyik művét hozzák színre, csupa bayreuthi énekessel. Egy-egy ilyen előadáson egy páholyülés, vagy földszinti zsöllye 150—170 hollandi forintba kerül, a karzati ülések 50—60 forintba, s valószínűleg csodálatos, hogy ilyenkor a vékonyabbpénzü középosztály is szívesen megfizeti ezeket a szörnyű magas árakat.

— De visszatérve az előbbi témára, mi-

lyen a színésznő társadalmi helyzete Hollandiában? — kérdezzük az írónőtől.

— Az előítéleteken már régen túl van a közönség — feleli, — csak még ott a hiba, hogy a dolgozó nő elnevezés nálunk még nem jár ki a színésznőnek. Például Párizsban, vagy Londonban a legünnepeltebb színésznőt is a dolgozó asszonyok közé számítják. Ezt jómagam is tapasztaltam. Néhány hét előtt Londonban beszéltem egy híres filmsztárral, s szokás szerint művésznőnek szólítottam. Tiltakozott. Azt mondta, szólítsam a nevén, Mrs Fieldmair-nek, mert ő egyszerű dolgozó asszony; s a munka szempontjából igazán mindegy, hogy az írónőnél ül-e, vagy pedig a színpadon táncol... Ezután a beszélgetés után még többször találkoztam Mrs Fieldmair-rel s mondhatom, hogy egyike a legérdekesebb asszonyoknak. S a vele való beszélgetések során határoztam el, hogy miről írom a legközelebbi könyvemem. Már össze is gyűjtöttem tíz kiváló, érdekes asszony életrajzát, akik mindnyájan a legmaibb női pályákon működnek. Lesz köztük nagykövet és farmer, építész- és bányamérnök, színésznő és lelkész.

Intervjú közben az írónő nesztelenül tesz-vesz a szobában, társaságba készülődik. Másik ruhát ölt magára és rátűzi a két kitüntetését. Az egyik kitüntetés hazájabeli, Vilma királynő adományozta, a másikat pedig most kapta Németországban.

Jo van Ammers Küller asszony öltözéke a legkifogástalanabb eleganciát nyújtja. A ruhája Londonban készült, a kalapját Párizsban vette. A valódi gyíkbőr cipőjét Bécsben csináltatta, de a retikülje és a kesztyűje már pesti üzlethől származik.

Ilyen nemzetközi kosztümöt nem könnyű viselni, nem könnyű egymáshoz hangolni a jellegzetesen londoni ruhát és a jellegzetesen párizsi kalapot. De Ammers Küller asszonyon csodálatosan igazodnak egymáshoz a különböző formák és színek, ugyan úgy, mint amilyen csodálatos összhangban van egymással a gondosan ápolts külseje és finoman csiszolt szelleme; mindkettő a legmagasabb nyugati kultúrát sugározza magából.

Bogdán Ada

A drámaírók különböző fajtáiról

A gyáros. Reggel felhívja őt a színházi kiadó: — Barátom, szükségem volna, három testhezálló szerelmi darabra. Az egyik vígjáték, a másik népies színmű, a harmadik családi dráma, de azért heppienddel. Egyenként nyolc-tízezer szóból kell állania, két és fél óránál egyik sem lehet hosszabb. Társadalmi milió: herceg, bankár és vezérigazgató. Humor: a második felvonás végén. Tantiém: tíz százalék és bruttó öt a ruhátárból. Büffé, mint rendesen. A többit rád bízom. Ja, igaz, a Rökknek kell egy tízperces betét antilópból, akarom mondani, egy antilóptánc, ímnom, lányos mozdulatokkal. Ez a heppiend előtt legyen, mézédés és meg-ható. Afrikai farmerek énekeljenek a háttérben. Hogy miképpen illeszd be ezt a hercegi milióba, amely Londonban játszódik, a Westend legelőkelőbb villájában? Ez a te dolgod. Azért vagy író. Kellene egy maláji halász-szám is, negyven görll vonuljon fel, halnak öltözve. Ezt a társadalmi drámában szeretném, mingyárt a negyedik felvonás végén, a revolverdörrenés után. Szervusz öregem, átküldök háromezret, előlegnek, hogy jobb kedved legyen.

A széplélek. Őt nem hívja fel senki, ő magától ír. Reggel ihlet okából szalonnázik, majd felőrárt boxol tréninglabdával. Közben a szobalány a dolgozószobában elhelyezi a friss ibolyacsokrokat. A széplélek drámaíró stíluszerűen lila pizsamát ölt és lila tintába mártaná tollát, ha nem várná a szőke gépirónó, akinek diktálni kezd:

„Dr Kovács: És Nagyságos Asszonyom, a női lélek rejtelmeibe szívesen elmerülnék, ha Nagyságos Asszonyom átengedné erre a célra kedves lelkét...”

— A többit írja le, fiam, a szokott recept szerint. Esetleg utánanézhetsz a kartotékban „Nagy szerelmi jelenet analitikusan” címszó alatt. Az ötödik percben csókot kérek, három perceset. Ezt, mondom, csinálja meg délután, most vegyen elő egy levélpapírt és írja: A Falrengető Színház t. Igazgatósága, Budapest. Arról értesülök, hogy önök, a jövő héten le akarják venni darabomat a műsorról. Figyelmeztetem önöket, hogy szerződésünk 7. pontja szerint ez tízezer pengő pó-nálát jelent. Ezt szíveskedjenek 177.635. számú postaszámlára haladéktalanul lefizetni, különben megindítom a sommás eljárást. Kiváló tisztelettel, Széplélek Aladár.

— Most vegyen elő egy másik levelet: „Tisztelt Kacor doktor, önnek, mint színházi ügynöknek jobban kellene tudni, mint nekem, az egyszerű írónak, hogy az elszámolásnak

pontosan kell történie. Nélkülözöm a januári kimutatást. Figyelmeztetem, hogy rabottot nem adhatok, ha nem tetszik, menjen át Beleshhez, ő rabottot is ad, de folyton nyilatkozik és rontja a piacot. A három százalékot nem engedélyezem, a büffé percentséket pedig keveslem. A Nemzetinek mondja meg, hogy a Bajor, a második felvonásban piros rámás csizmát viseljen, különben visszavesszük a darabot és átvisszük a Vigbe. Várom a februári kimutatást és vagyok stb.

A népies színműíró. (Telefonál a Nemzeti igazgatójával.) Hát kérlek, öregem, a viganó-jelenet törlésébe nem megyek bele. Az ilyesmit elvárja tőlem az én drága, jó közönségem. A hatodik jelenetbe, a második bekezdésbe elhelyezhetsz egy fészkesfenét és két hejaztaréangyalát, ámbár én az erősebb kitételek mellett vagyok. Ódry, a harmadikban viseljen piros mentét és ne cigarettázzon, hanem pipázzon. A görllöknek, jó a kék huszármunte, de nadrág helyett talán lehetne fátyolt. Majd írok egy népies fátyoltáncot. A Kiss Ferencnek mondd meg, hogy ne kiabáljon úgy a harmadik közepén, mert nem jön ki a költői szöveg:

— Enyje, Pesta, vagy elveszed Zsófi lányomat egy szál viganóban, vagy kitaposom azt a nyavalyás lelketed, ha már szégyent hoztál az ősi Szabó családra, amelyből eddig négy betyár végezte akasztófán...

— Szóval, halkan és fínoman, ahogyan a poétikus jelenethez illik.

Az európeér, aki költő is egyúttal. Irja, kisasszony: Lord Dömping: Nem, asszonyom, nem cserélem fel Európát szerelemért. Ha akar, ittmaradhat, de azért én hadat üzenek Franciaországnak. Hej, asszonyom, miattam felveheti legszebb pizsamáját, én azért elindítom a hadsereget az európai civilizáció nevében. Hogy magának semmi köze az egészhez, hogy maga csak a takarítónő és ki akarja söpörni a szobát, ez nem tesz semmit. A női lelket, csak mi politikusok értjük meg, hadvezérek és államférfiak, akik ráncbaszedjük Ausztráliát. Vagy előbb Amerikát, mondtam? Nem baj, azt is ráncbaszedem, hogy az én közönségem, azzal a fenkölt érzéssel menjen haza, hogy hej, ez a Babéry mégis csak ez egyetlen magyar író, aki európai viszonylatokban gondolkodik és amellet, olyan kellemes meleg van a színházban, hogy az ember édesdeden elszenderedik. De kisasszony, az Istenért, ezt csak nem írta bele a szövegbe, Maga szerencsétlen...

Berend Pál

DÉLIBÁB

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

a híres színésznő esetét a kezdő újságíróval.

— Csak nem?!

— Nem kell semmi rosszra gondolni. Az egész ügy sokkal ártatlánabb, mint azt a bevezető sorokból gondolni lehetne.

— Mondja már el.

— A kezdő színházi újságíró rendkívüli ambícióval rohant, dolgozott. Még új volt neki a festett világ. Azt hitte, hogy minden soráért, amit leír, élnek-halnak a színházak, színésznők, színészek. Ha leírt két sort X. művészcíméről, már rohant másnap a színházba és megkérdezte a művészt, hogy tetszett a két sor. Nem volt-e abban valami hiba stb. A színészek eleinte csodálkoztak a dolgon, voltak, akik egy kissé megbotránkoztak rajta, de alappában nem csináltak nagyobb problémát az ügyből. A kollégák pedig, akik esetleg figyelmeztethették volna az újdondászt, hogy ez tán még sem illik — szintén nem vettek tudomást az egésztől.

— Hol a történet?!

— Csak most jön. A kezdő újságírónak nem volt alkalma még eddig nagyobb cikket írni, de a sors jóvoltából egyszer szerkesztője megbízásából hosszabb interjút kellett csinálni a híres művésznővel. Az újságíró annak rendje-módja szerint meg is írta a cikket és már előre örült annak

Melitta Brunner gyönyörű stílusban nyerte a legutóbbi bécsi műkoreolyaversenyt

DÉLIBÁB

a sikernek, amit a művésznőnél fog aratni. Az volt a terve, hogy a cikk megjelenése után fölkeresi a művésznőt, mégpedig ideálja és legjobb barátja társaságában, hadd lássák, milyen nagy legény ő máris a színházi világban. Felvirradt a várva-várt nap, illetve este. A cikk megjelent a reggeli lapban és este, előadás előtt, már ott sétált az öltöző-folyosón az újdondász, az ideálja és a legjobb barát, várva az alkalmas pillanatot a bekopogásra.

Az alkalmasnak vélt pillanat meg is érkezett. Hősünk be is kopogott híres színész öltözőjének ajtaján. A két asszisztens remegve várta az elkövetkezendőket.

— Ki az — szólta ki egy hang az öltözőből. (Az öltöztető hangja volt.)

— Itt X. Y. a Z. lap munkatársa.

— Kis szünet. Az öltöző ajtaja nem nyílik ki, ellenben újból megszólal az öltöztető hangja.

Hollywoodban egy estélyen nagy sikerrel szerepelt Fred Stone, a híres komikus leányával egy érdekes számmal

A világ
legjobb műkor-
csolyázói: Nehéz küz-
delem után az osztrák Felix
Kaspar szerezte meg ez év-
ben a világbajnok címet az
angol Sharp és a magyar
Terták Elemér előtt.
Balról jobbra: Terták
Kaspar, Sharp

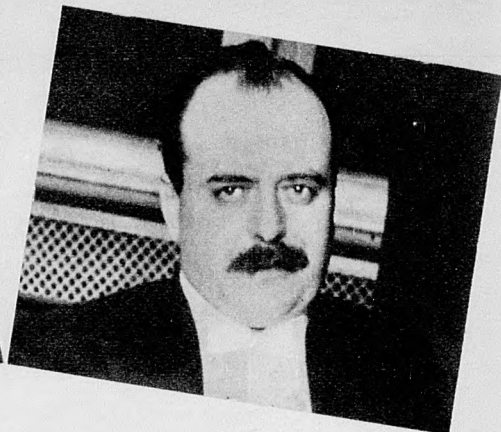
— Mi tetszik?!

— A fiatal újsáíró megdöbben egy kicsit ez a hang, a társaságát is, de azért most már persze egy kicsit félénkebben, de mégis azt mondja:

— Meg akarom mutatni a művésznőnek azt a cikket, amit róla írtam.

— Izgalmas pillanatok. Az újdonság reméli, hogy már kinyílik az ajtó és a művésznő ott, mindenki szemeláttára legalább is a nyakába borul s úgy rebeg köszönetet a cikkért. Ehelyett...

— Újból kis szünet, majd ismét az öltöztető hangja, de most már szigorúbban:

Fóthy János és Esterházy Ferenc, az Operaházban nagy sikerrel színre került „Szerelmes levél” vígopera szerzői

A művész azt üzeni, hogy fölösleges a lapot megmutatni, mert már látta...

— Tableaux. A fiatal újságíró megfogadta, hogy többé nem fog a cikkeivel dicsekedni.

— Más?!

— Érdekes eset történt a napokban. Az idős zeneművész évek óta hevesen udvarol egy fiatal színővendéknek. Olyan Naplemente dolog ez. A színővendé! csodálja a nagy művészt, a művész hiúságának pedig hízeleg az, hogy egy fiatal leány jól érzi magát a társaságában. Persze erről a barátságról mindenki tudott, hiszen a művészt és a színővendéket mindenütt együtt lehetett látni. A napokban az egyik zeneteremben koncert volt, amelyen a művész is megjelent. A színővendék tudta ezt, sürgős beszélővalója akadt a művésszel, tehát a zeneterembe ment. A portás megállította a kislányt s megkérdezte, hogy kit keres.

— A színővendék megmondta a nevet, mire a portás rögtön rendkívül udvarias lett, valósággal tiszteletteljesen nézett rá a leányra s rohant megkeresni a mestert. A mester éppen a társalgóban beszélgetett híveivel, amikor a portás berontott ezekkel a szavakkal:

— Mélyen tisztelt Mester, tessék kijönni, a kedves leánya keresi...

Dermedt csend fogadta a portás bejelentését, tekintve, hogy a hívek

nagyon jól tudták, hogy: 1. A mesternek nincsen leánya. 2. Ki az a leányka, aki a mestert keresheti. (Viszont honnan tudhatta mindezt a naiv portás?)

— Elhanyagolja a színházat?!

— Dehogy. Ime:

— Kiss Ferenc, akinek most nagy sikere van Beethoven alakításával, megjelent Dohnányi Beethoven-matinéjában. A hangversenynek tudvalevőleg óriási sikere volt.

— Mit szól sz ehhez a sikerhez? — kérdezte az egyik zenerajongó a másiktól.

— Na hallod, ez csak természetes, amikor Beethoven személyesen is megjelent.

— Még mindig nincs egészen a színháznál.

— Most pótolom ezt a mulasztást. Békeffy István és Stella Adorján, akiknek eddig két sikeres darabjuk volt, most még nyolc darabra kötöttek szerződést egymással. Azt akarják, hogy tíz közös darabjuk legyen. Egyébként most kéthónapos szabadságot adtak egymásnak. Ez alatt a „szabadság” alatt Békeffy Vadnayval ír közös darabot, Stella pedig egy sereg külföldi darabot fordít.

Déliab hradó:

1. Kincses M. Miklós költő és zeneszerző március 16-án este szerzői estet rendez a Zeneakadémia kamara termében. 2. Hollenzer László fényképész iparművész pályájának 50 éves jubileumát ünnepelték az elmúlt héten az 1. ker. Iparos Kör dísztermében.

JÓ NAPOT

Egy gondolat sem jut eszembe,
ha rád gondolok, kedvesem.
S ha rád gondolok kedvesem
az arcod sem jut már eszembe.

Az első csókra nem emlékszem,
nem hittem, hogy több jön utána.
De jött az unalom utána
az első csóknak, mit feledtem.

Én rád sosem haragudtam,
nem volt miért; ez az ok.
S mert nem volt miért az ok
hogy rád mindég haragudtam.

Most elhagylak te kedves.
Szakítani szeretnék veled
könnyek közt, fájón szakítani,
hogy megtudjam ki voltál nekem!
S fáj, szenvedek, hogy szakítok,
mert megtudtam, ki voltál nekem.
S így csak elhagylak kedvesem.

Jó napot.

TORDAY SÁNDOR

(Iva felv.)

Miss Alma Archer, amerikai elegancia-tanárnő Budapesten

Filmsztárokra emlékeztető megjelenésű és eleganciájú hölgy, Miss Alma Archer, aki New-Yorkból látogatott el hozzánk, hogy a budapesti nők eleganciáját tanulmányozza. Miss Alma Archernek elegancia-iskolája van New-Yorkban, ahol az amerikai nőknek előadásokat tart. Kiindulópontja az, hogy az amerikai nő szép, de hiányzik belőle a sikk és charme. Előadásainak célja, hogy önismeretre tanítsa hallgatóit és ennek alapján a helyes öltözködésre nevelje őket.

Erről beszélgettünk a világhírű tanárnővel az előkelő dunaparti hotel hallgatójában.

— Hogy jutott eszembe iskolám

megalapítása? Egyszerű az kérem! Nem tűröm lakásomban a rendetlenséget és éppen úgy bánt az is, ha szép nők rosszul és izléstelenül öltözködnek. Éveken át folyóiratokban és napilapokban polémizáltam erről a kérdéstről és bár sokan a szememre vetették, hogy a mai világban igazán fontosabb kérdések is akadnak, mint a női öltözködés, szilárdan kitartottam harcom mellett, sőt tavaly megnyitottam iskolámat is. Véleményem szerint lényeges területe az életnek az öltözködés. Persze nem a luxuriózus öltözködésre gondolok, hanem arra, hogy mindenki egyéniségének megfelelő módon viseljen színeket és fazónokat.

— És hogy történik az oktatás?

— Alapos, minden részletében kidolgozott tantervem van. Elsősorban is a jelentkezőnek, amikor iskolám tagja lesz, egyoldalas dolgozatot kell írni — önmagáról. Itt azután már kiderül, hogy mennyi önkritikával rendelkezik az illető. Tudja kérem, az emberek legfőbb hibája az, hogy nem ismerik önmagukat. Nagyszerűen tudnak szomszédjukról, barátnőjükéről beszélni, de elképesztő, mennyire nincs fogalmuk saját magukról. Erre próbálom én ránevelni őket.

— Mik a tantárgyak?

— Nincsenek kifejezetten tantárgyak. Demonstráló rendszer alapján tanítjuk, hogy nem elég ruhákat vásárolni, azt viselni is kell tudni. Nem is beszélve a színek megválasztásának abszolút fontosságáról. A legszebb nőt is elcsúfítja egy rossz szín és a csúnya nőt is megszépítheti a jól megválasztott színű és fazónú ruha. De ezenkívül megtanítjuk a nőket arra is, hogyan tartsanak kezükben cigarettát, hogyan beszéljenek, hogyan üljenek, hogyan viselkedjenek például a strandon. Egyszerűen a modor és magartás elemeit próbáljuk megismertetni. A nők nagy része például nem tud szépen menni és karjuk mozdula-

Miss Alma Archer

(Amalőr felv.)

DÉLIBÁB

taí sem eléggé plasztikusak. Mozdulat-
kultúrára tanítom a hozzámforduló
nőket. De olvasni is. Mert nem elég
kérem, hogy valaki szép és elegáns,
az igazi szépséget a belső kultúra adja
meg.

— Sikere van az iskolának?

— Óriási! A nők tömegei keresnek
fel, úgyhogy félév alatt ki kellett bőví-
teni az iskolát és azt hiszem további
bővítésre szorul, miután állandóan
emelkedik a jelentkezők száma.

— Miért jött Budapestre?

— Egy barátnóm járt itt a nyáron,
ő mesélt a pesti nők eleganciájáról.
Nekem magamnak is tanulnom kell

és nem obligált bók, de Pesten lehet
tanulni. Rendkívül elegáns, ragyo-
góan szép lányokat és asszonyokat
láttam és ami legjobban meglepett, az
a változatosság, amit ruhában, szőr-
mében és cipőben és frizurában tapasztal-
tam. Fantasztikus, mit produkál-
nak a pesti nők!

— No és engedjen meg egy indisz-
krét kérdést. Mi a véleménye a fér-
fiakról?

— A férfiak is meglepően elegánsak,
kicsit túlsokat csókolnak kezét és fel-
tűnően sok a szabad idejük. Eletművé-
szeknek látszanak...

Faragó László Pál.

A Nemzeti
Színház siker-
rel mutatta be
O'Neill „Ame-
rikai Elektra”
című színmű-
vét. Makay
Margit és
Bajor Gizli a
darab két
főszereplője
(Solthy—
Wellesz felv.)

DÉCIBÁR

Öt ujj fent, öt ujj lent... Mi ez?
A híres kanadai ötös ltrék a zubbny alatt...

Öt ujj fent, négy ujj lent (a hüvelykujj behajtva)... Hát ez mi lehet?
de az egyik... alszik!
A kanadai ötös ltrék a zubbny alatt —

Mutatódsi

A legújabb amerikai tömegőrület

Rejtvény? Társasjáték? Tréfa? Mind a három egyszerre. Igen, a legújabb amerikai tömegőrület, amely „Mutatódsi” néven nálunk is mindinkább népszerű lesz, egyszerre rejtvény, társasjáték és tréfa. Amerika a különségek hazája, már sok tömegőrületet indított világszerte. Voltak köztük károsak és hasznosak, olcsók és drágák. A Mutatódsi nem éppen hasznos dolog, de károsnak sem mondható. Mindenesetre igen olcsó. Egy fillérbe sem kerül. Nem kell hozzá semmi befektetés, semmi felszerelés, mindössze két kéz és egy találgató, ötletes koponya. No, meg egy alkalmas médium, aki elgondolkozik, elmérgelődik, elnevet a játékban és a megfejtésben. A Möricka-, skót-, arisztid-, bolond- és egyéb viccek mind-mind csak ideig-óráig voltak divatban. Kimerült a témakör. A Mutatódsi kimeríthetetlen. Olyan sokrétű, annyi lehetőség van benne, hogy tulajdonképpen megmagyarázni sem lehet. Legfeljebb példákkal megérteni. A lényege az, hogy ki kell találni valami groteszk dolgot, aztán ezt egész lehetetlen módon „illusztrálni”, szemléltetni a két kezünk, a tíz ujjunk segítségével. Miután erre képesek vagyunk, keresni kell egy alkalmas áldozatot, akinek bemutatjuk és megkérdőzzük tőle, hogy mit jelent. Természetesen, ha elég ötletesek voltunk, sosem tud rájönni. Ha végül megszánjuk őt, amiért olyan sokáig törte a fejét, áruljuk el neki a megfejtést. Iőt fog mulatni rajta.

Tulajdonképpen a Mutatódsi nem más, mint „ugratás”. És miután sehol a világon nem szeretik annyira ugratni egymást az emberek, mint a budapesti aszfalton, érthető, hogy nálunk igen termékeny talaja van ennek az új játéknak. A gondokat felejteni akaró, örökvidám Budapest sosem fog ki a tréfás ötletekből, ugratásokból. A Mutatódsit pedig mintha csak egyenesen a pesti humor számára találták volna ki a derék jenkik, máris diadalmasan bevonult a pesti ötletesség nagy-kiterjedésű birodalmába.

Rövidesen talán már sor kerül a Muta-

tódsi-bajnokság megrendezésére is, sőt egyesek már komolyan foglalkoznak egy Miss Mutatódsi választás lehetőségével.

Most azonban térjünk át a Mutatódsi ismertetésére. Mint már említettük, ennek a játéknak a szabályait tulajdonképpen nem is lehet szavakba foglalni. A Mutatódsit nem lehet megmagyarázni. Legfeljebb példákkal bemutatni.

Például, tessék gondolkozni rajta, mit jelenthet, mit illusztrálhat a következő jelenet: Bal tenyér nyitva, ujjak függőlegesen fölfelé, jobb tenyér nyitva, ujjak függőlegesen lefelé. A két kéz ujját tehát függőleges irányban szembenézőnek egymással. Tessék csak gondolkozni. Vajjon, mi lehet ez?

Bizony sokáig, nagyon sokáig elgondolkozhat rajta, még a legveszedelmesebb rejtvényfejtő is és végül nem tud, nem is tudhat kiokoskodni ebből semmit. Honnan is jutna eszébe az valakinek, hogy ez a jelenet nem ábrázol mást, mint a... kanadai ötös ikreket a zuhany alatt... Vagyis a balkéz felfelé néző öt ujját jelenti a híres ikreket, a felettük lelőző jobbkezt öt ujját a zuhanyokat szimbolizálja. Mindenesetre merész dolog!

Na már most, ha eddig eljutottunk, haladjunk tovább is a megkezdett úton.

Tegyük fel, hogy a tíz ujj közül kilenc ugyanolyan helyzetben van, mint az előbb, de a tizedik, mondjuk, a balkéz (tehát az alsó kéz) hüvelykujja begöbörül. Mi ez? Nem, ezt még azok sem tudják kitalálni, akik az előbbi példán nevetve és dühöngve átjutottak. Ez kérem, nem más, mint: a kanadai ötös ikrek a zuhany alatt... miközben az egyik... elaludt...

Ebből a két „értelmes“ példából is látható, hogy a Mutatódsi az „örült.“ és a „fa-“ viccek rejtvényével párosult keveréke és mint ilyen annyi lehetőség rejlik benne, amennyit még a legveszedelmesebb kávéházi viccgyártók sem képesek kimeríteni.

El kell ismerni, hogy a jó budapesti humor, a budapesti ötletesség már eddig is igen szépen vizsgázott le a „Mutatódsi“-ból. Pest, az örökifjú, örökbohém, jókedélyű Pest gyorsan felkapta a város uccáin emberek, akik kézzel, ujjakkal mutogatnak egymásnak rejtélyes dolgokat. Nem süketnémák, hanem Mutatódsit játszó polgárok. Szinte természetesen, hogy a színházi világban már valóságos Mutatódsi-járvány dühöng. Az öltözőkben, társalgókban, próbaszünetekben, minden egyéb ugratás, tréfa, társasjáték megszűnt és kizárólag Mutatódsival örítik egymást az emberek.

De ezzel aztán alaposan...

Előbbi jelenet, csak a két kéz esérélt helyét.
Ez csak könnyű?
Ez egy... balkézes Indán, aki a lovát keresi!

(Bemutatja: Kántor Pepu, a
Belvárosi Színház tagja)
(Solthj—Wellesz fel.)

A balkéz öt ujját hátul a tarkónál felgaskodik.
A jobb kéz a homloknál úgy, mint mikor az ember napos időben messze néz. Egyszerű?
Ez egy Indán, aki a lovát keresi!

Lear és Brutus legendás híró alakítója, a nyolcvanhárom esztendő Szacs vay Imre,

akit most Hóman Bálint kitüntetett és kinek most volt
a rádióban a „reprise” — önéletrajzát írja

Nagyanyáink emlékezhetnek tán reá, amint Lear hermelinprémes bundájában ágált, sírt, döngött... A hosszú évtizedek távolában elmerült Szacs vay Imre ezer arca, szerepeit átvették mások, fiatalok. Itt húzódik meg immáron magányosan, a sötétbeájuult régidők, szépidők emlékein tépelődve, magánoskodik egy budai ház csöndes kis lakásában.

Egész külön világba kerültünk. A villamoscsilingelés sem hangzik be a szőnyeges, plüsfoteles szobákba. Régi, nagyszülőknél esett vendégeskedések révülnek fel az emlékeztünkben, szinte érezni lehet a levendulaillatot. Békességes félhomály, csend, csend, melybe csak bútorok nyögdcicsélnék olykor, a kandalló tiszta meleget áraszt, a régi, százfiókos íróasztalon kalamáris, egy ötvenével előtti naptár, az ablakokon nehézbárony, neszfogó függönyök — itt éli szelíd áloméletét Szacs vay bácsi.

Lám, senkise hinné, ltgy immáron nyolcvanhárom esztendő osont el a feje fölött. Bátran hatvanötnek mondhatná magát, ha ugyan törődne az effélével...

— Sohase bántottak a hiúságos gondolatok... — mondja Szacs vay bácsi. Pedig ez ritka erény, főleg, ha művészberről van szó. S az öregúr művész, a javából...

Milyen kellemes még most is a hangja, eleven gondokaszó, jólesik a fülnek. Hej, de zenghetett valaha, Lear siralmában, Hamlet tébolyában, Othello vad féltékenységében!

Nézegetjük a régi fényképeket. Tán éppen ilyennek álmodta Szekszpir a hőseit, ilyen komoraknak, fonségeseknek, a peplunban és palástban, amilyenek ezek a fakult fotográfiák őrzik Szacs vay Imre kivételes emberábrázoló művészetét.

Ma már kevesen emlékeznek az ő nagy sikereire. Olyik nagyanyó tán, visszasóhajtvá multbazuhanat ifjúságát, gondol a régi Nemzeti Színház tragikus hősére, kit jányocskakorában oly szégyenlős hódolással tapsolt meg.

Keressük a koszorúkat, nagyidők dicsőséges emlékeit — sehol egy szál virág, hervadó csokor, koszorú.

— Szüleim sírjára vittem én őket, mind a koszorúkat, igen... Egyet sem tartottam meg belőlük. Szegény jó apám, anyám, fiatalon elhaltak, nem érthették meg a fiúk sikereit... Ezért vittem én a sírjukra a koszorúkat...

A lakás falai telistele festményekkel. Ki hinné, valamennyi Szacs vay Imre műve. Régi pályatársait örökölte meg olajban, de látunk itt tájképeket, csendéleteket, s híres festmények másolatait. S közöttük, lám, egy angyalarcú kis gyermek képmása, itt is ott is felmerül, különböző pózokban, nevető vagy komoly arcocskával.

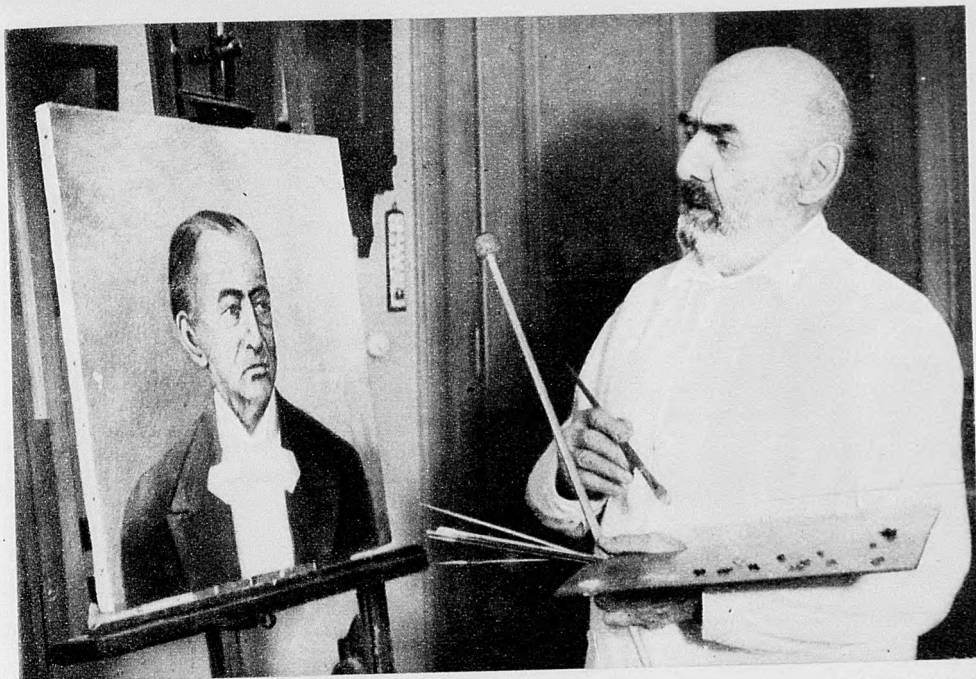
— Ez itt a kisfiam, aki meghalt... — mondja a mester, — most már bizony ötvenhatéves lenne.

Asztalhoz ülünk, Szacs vay bácsi pipát tömköd, olykor hosszút lélegzik, mintha sóhajtaná.

— Bizony, bele kell nyugodni... Ami elmúlt, elhunyt... — így beszél csendes rezignációval.

— Nagy néha visszaeseng a régi szép élet, néha, álomból is felriadok, mintha tapsolnának, egyszer-másszor kollégák hangját halom, olyanokét, akik már régen nem élnek. Jászai Mari, Szerdahelyi... be sok szép forró estét éltünk át együtt. Már csak jómagam maradtam, no meg Márkus Emmi, bizony, Emmike, elég rég láttam már őt is,

Szacs vay Imre
(Stefánia foto)

Szacsvay Imre, Nagy Imre portréját festi

(Pátházi felv.)

vagy három éve. No, de majd megírom az emlékeimet, mert életrajzba fogtam, úgy, bizony!

Lear és Brutus klasszikus alapítója, 1913 őszén lépett fel utólszor. Ötvenkilenc éves korában.

— Hogy miért hagytam abba aránylag ily korán a színpályámat? Megmondom őszintén, a fogaim... Hiába, lehet, hogy csak az egészségem intése volt, hogy ne egyek húst... Nem akartam azt, hogy a hangom színe, ereje, íze megváltozzék. És ez a legfontosabb, a legnehezebb is a pályánkon: tudni abbahagyni idején. Mert a csodálat és az ámuldozás oly könnyen változhat át nevetéssé...

Valamit a rádióról...

— Végtelen örömet és meglepetést szerzett nekem, mikor a Studióból értesítést, illetve felkérést kaptam, hogy szerepeljek a mikrofon előtt. Hlatky igazgató úr és Németh Antal írtak igen szívélyesen. Bevallom, izgatottan készültem az előadásra, noha nem is közvetlen a mikrofonba, hanem előzőleg viaszlemeze vették fel a hangomat.

— Ha én azt annakidején álmodtam volna... hogy majd saját magam hallgathatom a hangomat a rádió előtt ülve s csóválhatom a fejemet könnyesen, hogy lám, lám, az öreg Szacsvay, hát mégis tud valamit... Emlékszem, 1893-ban valami kis halovány csillanása volt az effélének, mikor boldogult Nagy Imrét holmi tölcserben énekeltek. Nevetve álltuk körül a kezdetleges fonográfot. No, nem is sikerült a dolog, s az egészet mókának tartottuk.

— Színházba nem jár, Imre bácsi? — kérdezzük.

— Nem én, kedves öcsém... Én már amúgy sem értek egyet ezzel a modernebb színpadi felfogással s csak bosszankodnék, ha olyasmit látnék, ami nem a kedvemre való. Azért elismerem, ezek a fiatalok is tudnak, sőt, egy néhány fenenyagy tehetség is igen csak akad közöttük...

— Hát ismét divatba jöttem, vénségemre... — nevet, — s talán azért is írtak rólam az utóbbi időben annyit a lapok, mert kiténtést kaptam. Az elmúlt hóban a magyar érdemrend tisztí keresztiét kaptam Hóman Bálinttól.

Levelet kotor elő a fiókból, melyet József Ferenc főherceg írt, gratulál neki. „Nem felejtettem el gyermekkorom egyik legszebb élményét, mikor Machbetben láttam Szacsvay Imrét...”

*

— Bizony, csodálatos, mennyi minden történt az utóbbi évtizedekben... — töpreng el Szacsvay bácsi. Elmondhatom Learral: „immár nyolcvanéves vagyok, sőt több is annál...” de sok mindent megéltem... S mire tán legközelebb ismét a mikrofon elé kerülök, addigra már ezt a rozzant, roskadt természetet s megkopaszult vénséges koponyámat is látni fogja a közönség, a távolbalátó csodagépen... Bezzeg kiábrándulnak belőlem azok, pár dédanyó, kik régi-régen szívdobogva tapsikáltak a daliás Szacsvaynak...

Barát Endre.

A PORTYÁZÓ

Írta: VÁRKONYI TITUSZ

Azt hiszem, valamennyiünknek, akik lefelé baktatunk az élet szőlőhegyéről, vannak „eltűntei”, olyan kedves figurák, melyek valamikor hozzátartoztak a mindennapjaink teljességéhez, s egyszerre csak elmaradtak, kikoptak az életnek mindig új tablótát mutató, soha meg nem álló forgószínpadáról. Emlékeink vitrinje őrzi még egy ideig őket, mint apró tanagra-szobrokat, azután végleg eltűnnek az idő süllyesztőjében.

A napokban egy ilyen elmerült emlékem bukkant fel újra és világosodott elém három évtized ködéből.

A rövidlátók szúrós tekintetű hunyorgásával elegendős, koros úr fürkészte az arcomat az ucca velem szembejövő járókelői között, s amikor már vagy két lépésnyire megközeltett, magasba szökkentek a szemöldökei, lehullott zsinóron tartott monoklija, s felém lelkendezte nevemet.

Emlékeim vitrinjének egyik eltűnt kis tanagra-figurája került meg, s amint az már ilyenkor szokásos, meghatottan emlegette azt az „ezer évet”, amióta nem láttuk egymást.

Hajdani hónapos diákszobák hangulata ébredt fel bennem. A viszontlátott lakótárs, színes és holnapra nem néző könnyelműségek, teltszívű és üres erszényű ifjúságom egyik osztályosa a legnagyobb betyárok közül való volt. Lakbér-ígéreték fejében időtlen időkig bitorolta a pamlagomat, s egyszer rövid vidéki vakáción idején alberletbe adta ki az ágyamat és zálogba rakott minden ingóságomat. Nagy szerencsen-mosdatási rendeztem emiatt. Selma barátom a bűnbánat élő szobrává merevedett, s úgy hajtogatta, hogy: „haj, de nagy gazember is vagyok én”, hogy megesejt rajta a szívem, s nagy megerőltetésembe került bosszúnatot nem kérni tőle.

Megismétlődő apró kisiklásai után mindig kedves meghunyászkodással, hűséges kutya-tekinettel oldalgot körülöttem, s ha nem fedtem meg, olyankor hálából erőszakot tett a temperamentumán, s elismerést provokáló önmegtartóztatással a megszokottnál hosszabb ideig nem betyárkodott.

Hamú alatt parázsló szikraként villant felém a szeméből, melyek tüzeit már oltogatták az évek s a régi vérmérséklete.

A mult szellemidézésének néhány perces megilletődött játéka után nem tudtam megállni, hogy meg ne kérdezzem tőle: „megjavultál-e, pajtás?” Kissé ércétvesztetten, de régi hangja vidámkodott felém: „Igyekeztem, kérlekálással!”

Végigsimogattam a tekintetemmel:

— Egész tip-top vagy. És most mivel foglalkozol?

— El kellett mosolyodnom, mert elpirult a kissé poros eleganciájú öreg pernahajder, amikor a régi szemforgatással megadta a választ:

— Betyárkodom.

A hajdani szemrehányást villantottam felé, mire nagyot sóhajtott:

— Kérlek szépen, ne gondold rólam rosszat, csak kis ravaszkodásokról van szó. Az élet guerillaharcosa, az élet portyázója maradtam, lesállításokból próbálok időnkint rajtaütni a megélhetés lehetőségén, amely sűrűn bujósít játszik velem.

— Szóval, mivel foglalkozol?

— A kölesönkéréstől az ügynökölésg sok mindennel és neked, csakis neked elmondom egyik kenyérkereső trükkömet. Nemrégiben is bevált, aminthogy majdnem mindig beválik. Tereptanulmány és személyi információk előcsatározása után beállítottam egyik gelérthegyi villába, meglesvén a pillanatot, amikor a ház gazdája, a deresfejű gazdag öregúr éppen a nyarat élvezte a kertben.

— Szervusz, drága bátyám — harsogtam felé és miközben a szívélyességem rohamától meglepetten és hűledezve nézett rám, átöleltem.

— Szervusz, szervusz — dadogta, — de kérlek, nem tudom, kihez van szerencsém, mert én bizony nem ismerlek...

— Én sem, kérlekálással — nyugtattam meg. — Ekkor következtek az úgynevezett válságos pillanatok, melyekben borotvaélen táncolt a helyzetem. Most vagy rámförmed, lepiszkol és kidob a kiszemelt kliensem, vagy van benne annyi honhómia, hogy elneveti magát, megcsóválja a fejét és akkor az egyenesben vagyok. Hát kérlek, mint kevés kivétellel, most is egyenesbe kerültem és aláírt megrendelő ívvel váltam el a villatulajdonostól, akit annyira megostromoltam a Töhötömig terjedő családfámmal, életem színes és érzelmes rajzával, hogy teljesen beadta derekát. Még meg is dicsért, hogy nagy kópé vagyok és egy húszéves fiatalember vitalítása rekedt bennem.

— A pszichológia, emberismeret ma nélkülözhetetlen, pajtás, minden téren — búcsúzott viszontlátott „eltűnt” cimborám, aki az utolsó meleg kézszorítással még egy kis „municiót” is kipurított belőlem, mert — amint mondotta, — újabb portyázásra indul.

Orosz emigránsok ünneplik a Puskin-centenáriumot

A rosszul világított teremben a falról szépen elrendezett zászlódíszből Puskin szellemes tekintetű arcképe néz ránk. A széksorok zsúfolásig megteltek, végig a falak mentén és a nyitott ajtóban is szoronganak az emberek. Öregek, fiatalok, férfiak, nők vegyesen. Az egyetlen közös vonás bennük, hogy mindnek régi, divatjátmult a ruhája, a férfiakon másszínű a kabát, mint a nadrág, a nők legnagyobb része hosszú hajat visel, hátul szoros kontyba tűzve. Nem látni rajtuk sem áramvonalas frizurát, sem kifestett arcot. Festék helyett ráncok és barázdák szántották fel ezeket az arcokat.

Az ittélő orosz emigránsok verődtek össze ezen a téli vasárnap délutánon, hogy Puskin emlékének hódoljanak. A széksorok előtti zöld posztóval bevont emelvény előtt helyet foglalnak az előadók.

Néhány pillanatnyi csend, majd felcsendül a Kolszlaven dallama. Mindenki feláll és úgy hallgatja végig az éneket. Vékony gyerekhangok szálldosnak a levegőben, az oroszoknak már itt született gyerekeik énekelnek, akiknek az orosz nyelv már csak „szorgalmi tantárgy”, hetenként kétszer délután. Szállszáll a dal, a fájdalmas melódia lassan át-hőmpölyög a termen és az arcokra kiül az áhítat.

Orosznyelvű beszéd következik, egy számára fésült fiatalember Puskin méltatja, akinek emlékére ugyanebben az órában végig a világon összegyűlnek a piros-kék-fehér lobogó alatt az orosz hazátlanak.

Pekár Gyula lép az emelvény elé és franciául beszél Puskinról, erről a halhatatlan zseniről, a szabadság és szerelem izzószívű költőjéről, aki testvérköltője a mi Petőfinknek, az ő szomjúsága is, az élet és az örök igazságok dacos, megalkuvást nem ismerő áhftása.

Galitzin-Muravlin hercegnő, egy finom, idősebb hölgy Dosztojevszkij idézettel kezdi előadását, aki szerint Puskin verses regényét sokkal inkább lehetne Tatjánának, mint

Anyeginnek nevezni, hiszen a regény inkább Tatjana, mint Anyegin regénye. Tatjánának, ennek a bájos és gyengéd nőalaknak, halvány, könnytől ázott arca, édes, törekeny lénye uralkodik az egész történet felett. Majd részleteket olvas fel gyönyörű dialektikával, nagyszerű, színjátszó képességgel. Mintegy távoli, s mégis ismerős melódia csendül fel orosz nyelven Tatjana levele, ez az eszeveszett és mégis gyöngéd vallomás, amelyben megüti az alázat és szenvedély hangjait:

— Én írok Önnek, e lépéssel
Mondhatok-e egyebet?

Csarikoff, volt cári gárdatiszt ugyanannak a liceumnak volt tanulója, mint Puskin. Apró, vidám történeteket mesélt el a diák Puskinról, csinyjeiről, kalandjairól. A halhatatlan költő emléke ott lengett a liceum falai között, egyszerű szobáját szent áhítattal nézték a növendékek.

Most sorban felvonulnak az orosz iskola növendékei, Puskin verseket mondanak el. Fekete oroszblúz, halványarcú fiú az első, lázban égő szemekkel szaval, hangja átfúti az egész termet. Az emberek lélegzetelfojtva hallgatják, egy asszony csendesesen felsír.

Amikor befejeződik az ünnepély, odamegyünk az oroszblúzosi kislányhoz, aki a leg-

Puskin

szebben szavalt. Avsarov Alexejnek hívják, édesapja meghalt. Kéthónapos volt a kis Alexej, amikor Magyarországra menekültek. Az anyja fehérműt javít házaknál. Bemutatja a barátnőjét is, Volkonszkij bárónő, harisnyagyárban munkásnő. A haja már egészen ősz, de az arca fiatalos, a szeme élénk, mosolygós.

Beszélgetünk az emberekkel, mind készségesen és kedvesen válaszol a kérdésekre. Magyarul felelnek, egészen parányi idegen kiejtéssel. Nyoma sincsen bennük a lázongásnak, elkeseredettségnek. A baloldali szomszédom borotvátlan arcú, gyűrött ruhájú férfi, kultúrmérnök volt Ukrajnában, most munkás a pénzverdében. A másik, állami hi-

vatalnok volt, jelenleg alkalmi sofőr. A harmadiktól, amikor megkérdezem, hogy mivel foglalkozik, magától értetődően válaszolja:

— Azzal, ami jön!

A többiek bólogatnak hozzá és az illető, látva megütközött arcokat, csöppet keserűen elmosolyodik. És azután inkább magának, mint nekem hozzát teszi:

— Gárdaezredes úgysem lehetnék itt.

Leszedik a lobogót, dobozba csomagolják Puskin képe mellé, eloltják a lámpákat és mennek hazafelé a sötét, téli délutánon. Holnap újra itt a hétköznap, fakón, közönyösen, gondjaival és keserveivel, de a ma még az övék.

Kertész Erzsébet

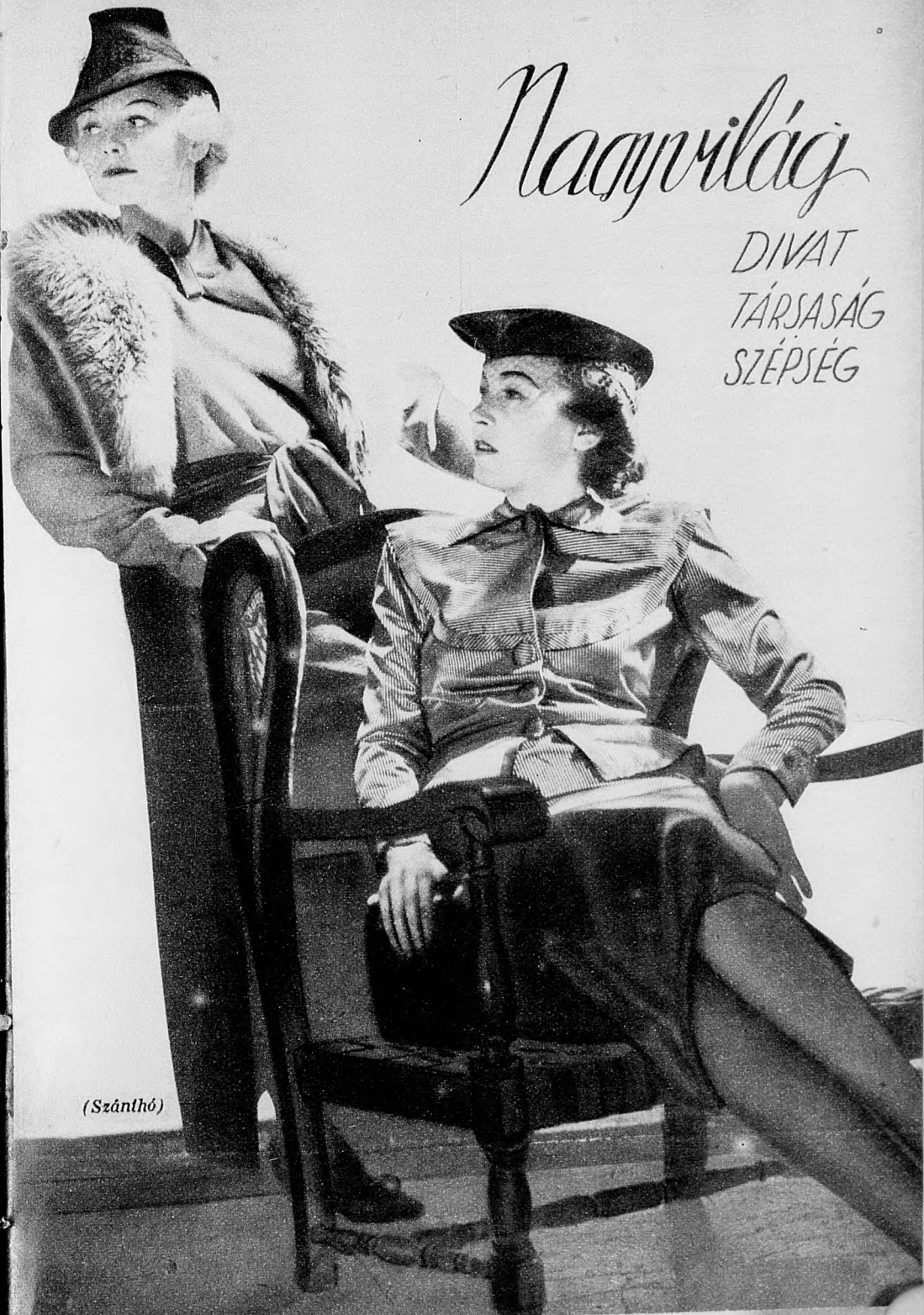
A siszezon végén
(Becker és Maas
felv.)

DÉCIBÁB

(Szé)

Nagyvilág

DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

(Szánthó)

NAGYVILÁG

DIVAT ★ TÁRSASÁG ★ SZÉPSÉG

TAVASZI SZINEK ÉS VONALAK

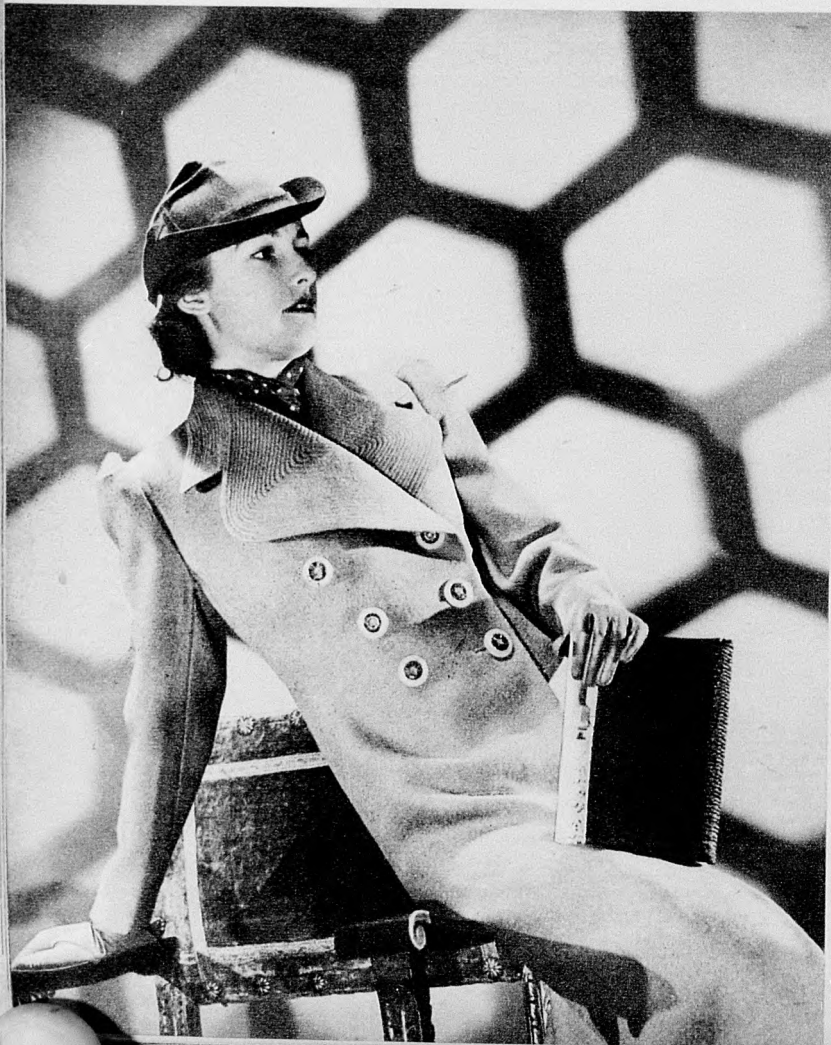
Irta : SASS IRÉN

Most már egészen kibontakozik a tavaszi divat és a különböző szalónokban bemutatott modellek már határozottan megmutatják a tavaszi divatot. A tavaszi divat színben és vonalban egyaránt nagyon érdekes lesz. Már többször megemlítettem, hogy a divatszínnek között elsőhelyen a kékszínnek vezetnek. Még pedig a divatos, hamvaskék árnyalattól kezdve egészen a sötétkékig minden fajta kék árnyalat divatos. Persze, a kék leginkább csak ruhákra és blúzokra vonatkozik. Könyvnyű gyapjúsövetekből és selymekből készült

délelőtti és délutáni ruhák leginkább a divatos, ú. n. „tavaszi kékből” fognak készülni. Nagyon érdekes, hogy ezeknek a világoskék ruháknak a díszítése — gombok, övek, stb. — leginkább élénk, korallvörösökből fognak készülni.

Tavaszi kosztümökre és különösen köpenyekre azonban — ezt is említettem már — a drappszín lesz idén divatos. Drapp, még pedig nemcsak a divatos szürkés árnyalatban, hanem minden árnyalatban.

A köpenyek szabása a tavalyi ősziéktől nem sokban tér el. Legfeljebb csak a túlzott vállszélességet nem találjuk többé. Ámbár a tavalyi őszi köpenyeken sem láthattunk már kitömött vállakat. A köpenyek legin-

Drapp angol kabát steppelt reverekkel (Santho felv.)

DÉCIBAB

Ö

AZ E
HA

A

kább e
foltak.

Drapp
bású k
egésze
kókból
sági sz
nok ez
möknek
kel s íg
gyon s
mök te
nok —
lesebbe
tettek.

Ámdé
az idén
ves, v
is vise
már ab
tümökt
Mégpe
harmin

Mint
látható
ják vis
tikus r

1. K
balold
gyapjú
zakkos
a kesz
szahaj
záródá
végig,
pedig
lyukba
virágg

2. S
kék, f
egésze
cel. A
tümka
csipőn
sem g
simán
piros,
kendő
gomb
záród

◆

DÉ

ÖRÖM

AZ EMBER ELETE.
HA RENDES AZ EMESZTESE

ARTIN AZ ENYHÉ, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

kább egybeszabottak, derékben erősen svej-
foltak, alul kissé bővebbek.

Drappszövetből készülnek az angolos sza-
bású kosztümök is. Ezek a kosztümök kis,
egészen férfias szabású szmokingokból, zak-
kókból és szűk, egyenes, a tavalyi hosszú-
ságú szoknyákból állanak. Egyes nagy szaló-
nok ezeknek a merev vonalú angol kosztü-
möknek fazonját nem zavarják meg zsebek-
kel s így — amellet, hogy az ideai divat na-
gyon sok zsebet alkalmaz, — ezek a kosztü-
mök teljesen zseb nélkül készülnek. A fazó-
nok — helyesebben a reverek, — sokkal szé-
lesebbek, mint a tavalyiak és alul elkereki-
tettek.

Amde, a merev angol kosztümök mellett
az idén tavasszal nagyon sok, fiatalos, ked-
ves, vidám összeállítású franciás kosztümöt
is viselni fognak. Ezek a franciás kosztümök
már abban is különböznek az angolos kosztü-
móktól, hogy kétféle szövetből készülnek.
Mégpedig erősen elütő, de egymással mégis
harminzáló színekből.

Mint hogy leányok és fiatalasszonyok előre-
láthatólag inkább a franciás kosztümöket fog-
ják viselni, leírok itt néhány kedves és prak-
tikus modellt:

1. Korállpiros gyapjúszövet egyenes, szűk,
baloldali slicelt szoknya és tengerészkek
gyapjúflanell kabát. A kabát fazonja lezser
zakkószabás, a gallér és reverek keskenyek,
a keskeny, szűk ujjon kis, sajtátszínéből visz-
zahajtott manzetta van. A kabát kétsoros
záródású. A szoknya kantniján, a slice fölött
végig, a derékig kék gombdísszel, a kabáton
pedig kétsor korallpiros gombdísszel. A gomb-
lyukban piros és kék összeállítású selyem-
virággal.

2. Sötétkék-fehérokockás, pepitakabát, sötét-
kék, fehér—vörös—kockás szoknyával. Itt is
egészen egyenes és szűk a szoknya, kis slic-
cel. A kabát viszont rövidebb, mint a kosztü-
mukabátok lenni szoktak, alig valamivel ér
csipőn alul és blúzszzerű. Ennek a kabátnak
sem gallérja, sem reverje nincs, hanem a
simán beszegett, ovális kivágást, kis ké-
piros, fehér csikozású háromszögű cowboy-
kendő takarja el. Ezen a kosztümön nincs
gombolás. Alul gombolódik a kabát, rejtett
záródással.

3. Nagykockás piros-fehér skótszövetből
készült szoknya, alul kicsit gloknisan szabva.
A kabát csipőig érő, kicsit lezser, úgyneve-
zett vadászkabát. Fent széles, ivben szabott
teillel, a hátan vadászvarással, elől ugyan-
csak két vadászbehajtás a kabát két első-
részén. A kabát színe fehér, vagy csontszín.
Egysoros záródás, nagy vörös fagombokkal
díszítve. Fent két kis zseb fogja le a vadász-
behajtást, öv alatt pedig két nagyobb zseb.
Széles, fehérrel steppelt vörösszattyám öv
egészíti ki az érdekes és fiatalos összeállí-
tású franciás tavaszi kosztümöt.

A ruhák, különösen a délelőtti és uccai ru-
hák nagyon egyszerűek és ugyancsak nagyon
fiatalosak lesznek idén tavasszal. Könnyen
leutánozható praktikus és kedves modell a
következő:

Egyenes szabású, elől összehajló hőbera-
kással díszített szoknya, melyhez egészen
kicsi kazak járul. A kazak fent teillel van
szabva, keskeny övvel van díszítve és az
öv alatt, alig húsz centiméteres kis kazak-
résszel van készítve. A kazakrész elől nyitva
van. A blúzt fent a nyaknál színes cippzár
díszíti, ugyancsak cippzár díszíti a szoknya
kétoldalán alkalmazott, rézsutos zsebnyílást
is. Ha ezt a modellt világoskék szövetből
készítik, a cippzár nagyon szépen fest rajta
vörösből. A nyakkivágás egészen magas. Gal-
lér nincs a ruhán, helyette elől, a nyak két-
oldalán kis, abbégallérszerű, fehér zsa-
bó van. A zsa-
bó készülhet transzparentből, fla-
méből, vagy klockéből.

Ellentétben a délelőtti és uccai ruhákkal a
tavaszi délutáni és társasági ruhák teljesen
mások, mint a tavalyiak voltak. Ezek a ru-
hák teljes mértékben engedik érvényesülni
a tavaszi nagy divateltvet; a színkeverést.
Merész ruhák lesznek, annyi bizonyos. Például
citromsárga és négerbarna összeállítású
délutáni ruhák készülnek mégpedig úgy, hogy
a ruha előrésze citromsárga, a hátrésze pe-
dig négerbarna. A díszítés is ebből a két
színből kerül elő.

Másik érdekes modell: sötétlila ruha, sár-
gásrózsaszín kombinációval, mégpedig úgy,
hogy a ruha felsőrésze készül sárgásrózsa-
színből és az alsó rész sötétlilából. Ezeknél
a ruháknál nagyon kell vigyázni arra, hogy
biztos színérzékkel legyenek kiválogatva a
színek, mert különben, az egész ruha éppen
ellenkező hatást vált ki, mint amit viselője
célzott.

Éppen azért olyan hölgyek számára, akik
nem bíznak eléggé a maguk vagy szabónő-
jük színérzékében, vagy nem szeretik a túl-
feltűnő divatújdonosságokat, a színkeverést
úgy ajánlom, hogy vegyítsék a sima, egy-
színű kelmet a mintás imprimével. Nagyon
szép és nyugodthatású ruhákat lehet ilyen-
formán kreálni. Leírok egy modellt:

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terrasz a tenger-
partra. Felvilágosítás:

Budapest, Britannia szálló d. e.
11—3-ig. — Telefón: 1—206—46

Fekete lamé alszoknyához készített, fehér-piros-fekete összeállítású klocké kazak. A kazak rövidebb, mint a tavalyiak voltak, körülbelül combközépig ér, hosszú, alsókarközépig egészen szűk, onnan töleséresen kibővülő ujjakkal. A kazak nyakkivágása egészen magas fent a nyaknál, vagy síma fekete lamé pánttal, vagy, akinek ez nem áll jól, kis, hegyes abbégállérral díszítve. A kazak gallérja, öve és a gombdíszítés, mely elől végig a kazakon és az ujj töleséren is végig van alkalmazva, fekete laméből készült. Ez a ruha eleget tesz a divatkövetelménynek, mert keveri a színeket, de mégsem olyan feltűnő, mintha két, egészen elütő színű, síma kelmefelületből lenne összeállítva. A kazak alatt lévő szoknya persze, egészen szűk és egyenes, lehet sliccelt, de csinálják slicc nélkül is.

Idén megint divatos a ruhakelméből készült, vagy a ruhakelméjével kombinált kalap is. Délutáni ruhához leginkább szalma és a ruha selyemanyagából kombinált, vagy a selyemanyaggal díszített kalapokat csinálnak. Kora tavasszal, tehát március—április hónapban, délelőtt file, délután pedig czekek a selyemszalma kombinációjú kalapok lesznek divatosak.

Sok újdonságot a kelmékben a tavasz nem hozott. Egyes nagy párszi szalonok lansziroznak ugyan olyan impriméket, melyeknek mintája elmosódott betűkből írt szavakat alkot. Így Mainbocher olyan impriméket mutatott be, melyeken (sárga alapon feketével) a következő szavak ismétlődtek végnélkül: „amour” (szerelem) „printemps” (tavasz) ezek a divathóbortok azonban a nagyközönséget nem nagyon érdeklik. A nagy közönség számára készült imprimék között kora tavasszal nem a virágminták, hanem a mértani ábrák a divatosak. Hogy a nyár aztán nem hozza-e vissza a nagy virágmintákat, azt egyelőre nem lehet tudni. Több, mint valószínű, hogy vissza fogja hozni, mert a tavaly népszerűsített állat, ember és egyéb fantasztikus motívumú, sport- és egyéb jelenetekkel díszített imprimék megbuktak. A jóízű hölgyközönség visszautasította őket és alig egy-két ilyen ruhát lehetett látni a tavalyi szezonban is.

Szövetekben nagy favorit a flanel minden színben, de különösen az előbb említett divatos drappokban. Rajtakívül továbbra is divatos a szálkás szövésű, hálás viseletű tvíd is, mégpedig úgy síma, mint kockás és csíkos szövetekben. A flanellek között azt hiszem, különösen kosztümökre nagyon népszerű lesz a halvány, elmosódott csíkozású flanel is.

MOZAIK

Már elmúlt a farsang és vége a bálaknak, most már senki sem sértődhet meg és nyugodtan elmondhatjuk, hogy a nők menyinyire visszaélnék a szabadsággal, amit a jelmez kölesönöz nekik:

Soha annyi „túlkreált”, ízléstelenül frivol jelmezt nem lehetett látni előkelő jelmezbálakon, mint az idén. Egyik, nagyon exkluzív sportklubunk jelmezbálján nem kevesebb, mint húsz bajadérljelmezt számoltam meg, többé-kevésbé (inkább többé, mint kevésbé), merész meztelenséggel. Egy másik, zártkörű jelmezestélyen (melyen a fővárosi társaság legjobb nevű hölgyei is megjelentek), a kitűnő úricsaládok fiatal lánytagjainak egész sorát láthattam alig csipőn alul érő szoknyájú tiroli leány és nem hosszabb nadrágú fiújelmezben, meztelen combokkal. Nem beszélve a sok kínai kulijjelmezről, apródokról, stb., melyek viszont feszülő trikójukkal voltak nem kevésbé frivolak.

Szeretném e helyen leszögezni, hogy ha már a stranddivat évről-évre több és több merészséget enged is meg és messze tart a jóízűtől, ne tévesszük össze a strandot a bálteremmel. Mert a meztelenség a szabad ég alatt is bántó, de csillárfényben, tükrös, elegáns teremben, parfömfelhőben, leginkább frakkos urak társaságában még százszor inkább. Az említett két jelmezestélyen hallott férfivélemények legtöbbször akartam csak itt ismételni.

Zsíros a fejbőre? Hull a haja?

Megszünteti a

PA-TÓ essencia. Ára P 3.20

Száraz, törékeny, korpás a haja?

Tökéletesen rendbe hozza, selymessé és lággyá teszi a

PA-TÓ hajtápláló. Ára P 3.—

Rövid idő alatt meglepő eredmény!

Kapható kizárólag

PAIZS KATÓ kozmetikában

Budapest, IV, Ferenciek tere 3 sz.

Telefón: 18—32—67.

FÉRFIDIVAT * Irja: LÓRÁND GYÖRGY

Uraim!

Tavaszdik. A hóvirág és az ibolya — tavasz előhírnökei — mindenfelé láthatók... Azért a férfiak még nemigen szeretnek a divatról csevegni. A nők viszont már tavaszt rendelnek. Ők nem bányák, ha két enyhe nap után három hidegebb jön... Női ruhaüzletekben és szalónokban a téli holmiknak már híruk sincs. A férfiruhaüzletekben azonban még félig tavasz és félig tél van.

Mi szegény férfiak, még a télben vagyunk. A nők is — csak ők nem akarják tudomásul

venni. Ha erősebben fúj a szél — megiagnak, de tavaszról csevegnek. Különösen a férjeiknek.

Az egyik ismert társaságbeli fiatalasszony ezekkel a szavakkal simult az urához:

— Ödön, ma már nem volt olyan hideg, délben erősen sütött a nap, a Váci uccában sokan sétáltak... Olyan szép tavaszi kabátokat, kalapokat, cipőket láttam... Ödön, már vége a télnek...

A férj kivette a szájából ebédutáni szivarját és így szólt:

Elegáns kétsoros
esikos szürkeruha
(Foto M. G. M.)

Drapp selyeming, divatos kismintás
nyakkendő... (Foto Ufa)

— Mennyit tesz ki a számla?

De térjünk vissza a férfidivathoz. Párizsban, Londonban már részben készen áll a „férfi-tavaszi”. Sőt nagyon sok új „dolog” már hozzánk is érkezett.

Most, kora tavasszal — február, március, — nagyon kedvelik a szélesen csikozott sötét-tónusú szürke- és acélkék szöveteket, bordó, kék vagy drapp csikozással.

A szürke tavaszra is divat marad, sőt ez lesz az uralkodó szín! Elmosódott kocka-

THEISZ JÁNOS

úriszabó

ízlésben, szabásban vezet
IX, Ferenc körút 31 sz.

ING SPECIÁLISTA SCHWARCZ úridivat különlegességek Lipót körút 8. Telefon: 12-77-03

vagy csíkmintával nagyon elegáns viselet. Főképpen a közép-, ritkábban a világosszürke színek lesznek a legelterjedtebbek. Anyaguk leginkább — flanell.

Seviottban az élénkebb szín lesz a divat. Ritkábban zöld és barna, főleg azonban

Egysoros divatos szürke tavaszi felöltő,
hozzá szürke velur kalap (Foto Ufa)

drapp színben. Idén tavasszal a kétsoros ruha elegáns, de alacsony növésű férfiak maradjanak a háromgombos, lecsapottfazonú egysoros ruhánál.

Külföldön a burbury felöltő a divat, főleg

TÖKÉLETES
SZABÁSÚ
INGEK,
DIVATOS
NYAKKENDŐK

SIMPLON
uridivat
JÓZSEF KÖRUT 22

drappos

Divat

(vagy

anyagb

szürke

szárnya

Jövő

nak a

még ig

tekről

dul ki

neveze

Vajjon

Az i

diszkré

síma c

maradn

viselhe

koribb.

A v

Prakti

Nem z

milyen

világos

a legsz

inget l

lehető

alapsz

A l

drapph

S

DÉ

drappos zöld színben. Fazónjuk raglánszerű.

Divat lesz még az egyszínű, mintanélküli (vagy egész diszkrét mintázatú) shattlendanyagból készült tavaszi kabát, kizárólag szürke színekben. Fazónjuk főleg egysoros, szárnyas.

Jövő télre egy nagyon érdekes újjítást várnak a férfiruhaminták terén, erről ugyan még igen korai beszélni, de mivel a szövekről írtunk, eláruljuk ezt is: Angliából indul ki (természetesen) az új divatszín. Ugynevezett árnyékcsikozású „koronázási” kék!! Vajjon divat lesz-e nálunk is?

Az ingminták igen különbözőek. Főleg a diszkrétén csikozott ingeket viselik, de a síma egyszínű selyemingek is divatosak maradnak. A tarka ingek kizárólag sporthoz viselhetők. Az ingre varrott gallér a leggyakoribb.

A világos, matt színek igen elegánsak. Praktikus is, ha egy ing világos és matt. Nem zavarja a nyakkendő, legyen az bármilyen színű. Drapp és barna ruhákhoz a világos, drappszínű, finoman csikozott ingek a legszebbek. Szürke ruhához bármilyen színű inget lehet hordani, csak a nyakkendő legyen lehetőleg szürke vagy legalább is szürke alapszínű.

A bordószínű nyakkendő viszont úgy a drapphoz, mint a szürke ruhákhoz viselhető.

Uram!

Önnek jó ruhával tartós örömet szerez

Szabó Adorján

a pesti művészvilág legkedveltebb szabója.

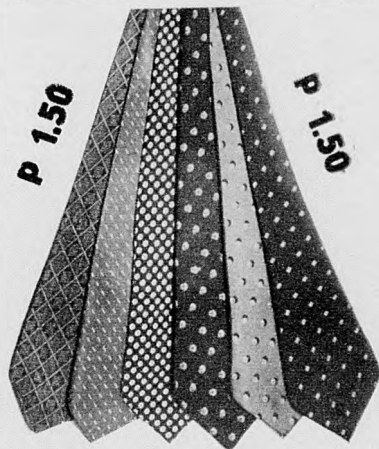
VII, Erzsébet körút 5

Telefón: 1-433-70

DÉCIBÁB

MEGLEPETÉS A GYÜRHETETLEN GOLDSMART

Nagy választék színben, mintában,

SOMLÓ úridivat-
üzletében
V, Gróf Tisza István ucca 12

Tavasza a csikos minták helyett leginkább a kiskör- vagy kiskockamintás nyakkendő lesz divatos.

Színek: kék, barna, zöld — de leginkább bordó és szürke. A minta természetesen más színű. Viszont a szélesen csikozott nyakkendők is divatosak maradnak — egyszínű inghez. Csikos inghez jobban illik a kismintás vagy pettyes nyakkendő.

A velúrkalap nem terjedt annyira el, mint megérdemelte volna.

Az antilópcipő újra divat lesz.

Legközelebb még többet írunk az új tavaszi divatról. Addig is fogjuk jól össze a meleg kabátunkat, a sálát tekerjük jól a nyakunk köré, nehogy a szél befújhasson. S reméljük, hogy minél előbb levethetjük a legelterjedtebb és legkellemetlenebb téli divatot: az influenzát.

NEVET A VILAG

Vadnyugat

Kentucky államban a cowboy a seriff előtt áll.

— Vádlott — kérdezi a bíró, — miért boxolta olyan veszettül össze ezt a szegény, nyápic postahivatalnokot?

A cowboy kihúzza magát s keményen a bíró arcába néz.

— Miért? Talán a seriff másképpen tett volna a helyemben? Sürgőnyt küldtem a menyasszonyomnak, találkát kértem benne s ez a fickó minden betűjét elolvasta.

Autósok

Két autós beszélget.

Az egyik:

— Képzeld, tegnap olyan sebességgel rohantam, hogy az útszéli fák összefutottak mellettem, valósággal úgy tetszett, mintha erdőben autóznék.

A másik:

— Én pedig olyan sebességgel rohantam körbe, hogy állandóan olvasni tudtam a hátsó táblán a kocsim rendszámát.

Az öregedő tőzsdeügynök megáll az uccán és perceken át vizsgálgat egy hatalmas zöld túrakocsit.

— Magáé a kocs? — kérdezi egy arra jövő ismerős.

— Volt — hangzik a válasz s olyan szomorú, mint a sóhajlás.

— Sohase búsuljon a régi szerelem után?

Pistike és Margitka a zongora alatt ülnek (tudnunk kell, hogy mindkettő öt éves).

Margitka rámutat a zongora pedáljára és Pistihez fordul:

— Mi ez?

A fiú komolyan válaszol:

— A jobboldali a kupplung, a bal a gázosító.

Skótok

— Miért szorítod le olyan görcsösen a nadrágzsebedet?

— No hallod, finom parfümöt tettem a zsebkendőmre.

A skót egyik londoni áruház kirakatában meglát egy gyűrűt, amelyben hatalmas gyémántkö csillog. Legalább nyolc karát nagyságú a kö s a villanyfényben úgy szikrázik, hogy öröm ránézni. A gyűrű mellett fehér papírlapra ráírva az ára:

„Két silling.

A skót benyit az üzletbe.

— Valódi az a briliáns? — kérdezi a kiszolgálótól.

— Természetesen, üvegből van — hangzik a válasz. — Hogy gondolja uraságod? Valódi briliánsot s még hozzá ebben a nagyságban, két sillingért.

A skót szomorú csodálkozással maga elé néz, aztán megszólal:

— Lehetett volna alkalmi vásár.

Különtéle

Elegánsan öltözött, hölgy lép be a kalapszalónba, nem is köszön, hanem valósággal ráront az elárusítónőre.

— Olvastam a hirdetésüket, hogy Párizsból háromszáz új modellt kaptak.

— Valóban, nagyságos asszonyom...

A hölgy azonban idegesen félbeszakítja a mondatot.

— Szeretném, sorra felpróbálni őket.

— Béla komolyan gondolkodik a házasságról!

— Úgy? Tulajdonképpen mióta nő?

Az üdülőhelyen két férfi sétál a szálloda előtt. Egyszerre megáll az egyik s egy szürkefelöltös magas úrra mutat, ak éppen kilép a kapun.

— Nézd — fordul a másikhoz, — ez Csi-petke professzor, aki aztán valóban szóragozott ember.

— Miért?

— Az előbb egy csodaszép hölgygel vacsoráztam az étteremben s mialatt beszélt hozzá, folyton a pincér kezét csókolgatta s a végén a hölgynek három pengő borralát adott.

Baj van Napoleonnal

Felkay Ferenc szindarabjának ősbemutatója a debreceni Csokonai Színházban

Felkay Ferenc, a kítűnő ujságíró és színpadi író, a Bábel és Vágta szerzője, ezúttal Debrecenben mutattatta be legújabb szindarabját. A bemutató Debrecenben rendkívüli sikert aratott, úgy a kritika, mint a publikum a legteljesebb mértékben méltányolta az eredeti darab kvalitásait. A darab meséje arról szól, hogy egy budapesti csokoládégyáros Napoleon-filmet finanszíroz. A külső felvételek egy magyar faluban készülnek. A falu örömmel fogadja a filmeseket, mert gazdasági konjunktúrát teremtenek a faluban. A falu okos és bölcs bírása azonban felismeri a lehetőségeket és ráveszi a csokoládégyárost, hogy finanszírozzon egy a faluban létesítendő konzervgyárat. Ezt ügyes taktikával el is éri. Ez a keret amely mögött sok vidám és szatirikus jelenet van, amelyre sok alkalmat ad az a szerelmi história, amelynek hősei az óvónő, a filmsztár és egy gazdagyerek. Tíz gyorsan pergő képből áll a darab. Erdekes jelenete a napoleoni háborúk egyik jelenetének filmfelvétele, amelyik a nyílt színen történik és amelyben Napoleon dublója egy falusi gazdagyerek. Ő lovagol a sztár helyett. Ennek a képnek erősen szatirikus hatása van.

A magyar falu különböző típusait eddig rendszerint városi környezetben mutatták be. Göre Gábor-utánzatok lettek belőle a színpadon. Helytelenül kiejtett nemzetközi kifejezések, bárgyú, ügyetlen mozgás stb. volt az, ami a humort szolgáltatja. Itt pontosan az ellenkezője történik mindennek. A város különböző értéktelen típusai kerülnek falusi környezetbe és ők válnak komikussá.

Az előadást Horváth Árpád rendezte kítűnően. A főbb szerepekben Török Vera, Kőmíves Sándor, D. Kovács József, Sármasz Miklós, Thuróczy Gyula, Herczeg László és Szabó Imre kiváló alakításokat nyújtottak. A premieren a színházat zsúfolásig megtöltő közönség lelkesen ünnepelte a szereplőket és a kítűnő szerzőt, akit számtalanszor hívtak a lámpák elé.

Herczeg, Török Vera
(Berzéki műterem, Debrecen)

Sármasz Miklós,
Török Vera

Sármasz
Herczeg

Kép- és betűrejtvényünk jutalmazott megfejtői

Lapunk 7. számában közölt kép- és betűrejtvénynek, melyeknek helyes megfejtése: Filléres Áruház. — Caola, megfejtői között a feltételek értelmében 250 pompás művet, valamint 5 ötvösművészeti gyűrűt és 5 ötvösművészeti brost osztunk ki. Helyszükre miatt csak a jutalmazottak nevét és a helység első betűjét közöljük.

Ékszeret kaptak:

Fábián Mária, C., brosz, Szabó Józsefné, Bp., gyűrű, Hartstein Sándorné, Bp., brosz, Fenyővári Károly, Bp., gyűrű, Kovács Bözsi, L., brosz, Matira Etel, K., gyűrű, Marton Eta, Bp., brosz, Kauser Livia, Bp., gyűrű, Kelemen Ida, Sz., brosz, Bálint Jolán, Bp., gyűrű.

Könyvjutalomban részesültek:

Palka Katalin, Bp. Saáry Pálné, V. Eisler Sári, Bp. Berecz Mihály, U. Hercz Béláné, U. Szász Istvánné, Bp. Bozán Erich, C. Jenei Richárd, V. Diénes Eszter, Bp. ifj. Fekete Lajos, D. ifj. Bojtó Ernő, D. Ligeti Edith, Bp. Zurek Kornélia, B. Dávid Mária, B. Benke Jánosné, Ú. Szerető Ilonka, Bp. Nyári Ibolyka, K. Fülöp Irmuska, Bp. Nagy Béláné, Gy. Grummel Rózsa, Bp. Klein Szeréna, B. Schiefner Márta, P. Navradzky Magda, Ú. Szeiszt Miklósné, B. vitéz Szabadi Jenőné, Bp. Tóth Károlyné, Bp. Füredy György, M. Pogány Hanna, Bp. B. Énekes Kamil, Bp. Zubán István, B. Schvarcz László, B. Botyánszky András, Bp. Kertész Ivánné, Bp. Nemesi Ida, T. Brassay Sarolta, V. Schmidl Gyula, P. Környei Gabi, T. Farkas Antalné, Bp. Koppó Mihály, M. Szabó János, Cs. Nagy László, K. Bokor Rózsa, A. Bali Vilma, Bp. Fischer Jánosné, Gy. Lakatos Gyuláné, Bp. Bencke Istvánné, Bp. Simon Mária, Bp. Asztalos Mihályné, K. Horváth Ilonka, K. Nagy Mária, Bp. Kovács Péter, D. Böleskei Jenő, C. Harasztai Zoltánné, F. Dohány Józsefné, B. Tövis Irma, P. Házi Ida, K. Garai Károly, M. Akasztó Péter, S. Kálmán Béla, H. Veres Lili, T. Héthelyi Vidorné, Bp. Wachs Mária, O. Kiss Olga, Bp. Fuchsstein Pál, E. Dénes Miklósné, B. Vidor Gyula, H. Határ Rezsőné, C. Harasztai Tamás, P. Váradi László, Bp. Virágos Bözsi, B. vit. Müller Aladár, K. László Aranka, C. özv. Véghelyi Lászlóné, P. Lázár Tamás, K. Vigyázó Juliska, H. Zöldi Károly, F. Werner Gyula, E. Dr. Szirmai Etel, P. Hangár Eszti, Bp. Sugár Aranka, C. Kerényi József, T. Vajog Irén, H. Egri György, Bp. Ádám Bözsi, B. Berényi Vilmos, H. Szapári Zoltán, C. Ferenczik Erzsé, H. Berliner Ili, O. Hostyák Margit, P. Goldmann Magda, F. Rózsa Bálint, Bp. Szedő Eszti, B. Dr. Melchner László, E. Szabó Imréné, C. Lakatos Istvánné, M. Bárány Zsuzsi, T. Mangold Elli, N. Székér Zsófi, P. Német Gyuláné, Ó. Luchs Irma, F. Kender Ilona, F. Keszler Hedvig, Bp. Gyulai Menyhért, B. Özv. Takács Péterné, H. Foki Jenő, C. Bernát Rózsa, Bp. Vajda György, T. Rozsnyói Erzsé, E. Bátor László, K. Özv. Végvári Lajosné, L. Dr. Szabó Ferenc, Bp.

Benedek Ilona, C. Fáy Mihály, M. László Mariska, K. Bruszt György, C. Lépler Rezső, Bp. Hollós Oszkár, C. Huszthy Rózsa, Bp. Sas Adél, B. Salgó Anna, P. Vass Rezső, P. Tittkó Marika, H. Szabó Nóra, N. Spitz Éde, L. Timári Lola, B. Tamás Piri, Bp. Virág László, C. Kondor Aranka, M. Szokol Joli, Bp. Farmer Istvánné, C. Özv. Fényes Miklósné, H. Kostyál Artúrné, S. Szeder Jenő, A. Jónás Sári, B. Steiner István, Bp. Pattantyus Sándor, H. Pásztori Marika, Bp. Dr. Szép Imréné, K. Kiss Dezső, H. Ransdorf Dóra, P. Tölgyes Irén, H. Pogány György, K. Nagy Aranka, M. Péteri László, N. Kényes Olli, O. Szatmár Mártonné, H. Károlyi Miklósné, V. Hollán Andor, P. Bloch Etel, C. Markos Éva, M. Sugár Lili, Bp. Andor Lászlóné, Bp. Dr. Sipos Márk, F. Róna Éva, Bp. Rózsa Gyula, H. Hajagos Jenőné, Bp. Harkály László, F. Hajnal Lili, C. Hangos Biri, F. Borbély Aranka, V. Pogány Árpád, C. Erdős György, H. Talmány Ibolya, O. Csapó János, I. Vak Margit, U. Orvos Dóra, B. Bajusz Lajos, T. Sándor Péter, Bp. Özv. Molnár Vilmosné, C. Dolgos Éva, H. Harkály Győző, B. Csattanó Károlyné, H. Bolgár Magda, M. Fuchs Endre, Bp. Stengel Vendel, E. Kiss Vidorné, H. Szappanos Tihamér, K. Forgó Szeréna, H. Vancsó Olga, Bp. Ballon Ilona, H. Szentpéteri Eszti, K. Lázár Ilona, V. Lostyák Rózsá, P. Mátrai Gyula, Bp. Kemény Károly, C. Móra Antalné, Bp. Lukács Ili, C. Tánecz Anna, H. Hollán Endre, V. Démény Lajos, K. Tóth Sári, E. Dér Szisz, Bp. Lejpnik Mór, H. Adamecz Endre, K. Petrovics Benőné, C. Petri Vilmosné, Bp. Vit. Kotrubán Ferenc, K. Csapó Ilona, H. Hatos Vilmos, M. Vétés Rózsá, E. Dr. Kollár Aranka, H. Vekita Ágnes, C. Nyíri Kálmán, F. Brandstetter Mór, K. Gärtner Kálmánné, Bp. Szűcs Gyula, P. Sipos Mária, M. Martinovics Jánosné, F. Iván Sarolta, K. Fuchs Ilona, V. Reisz Rózsá, P. Nagyfalusi Lenke, H. Peresztegi Eszti, M. Gesztenyész Tamás, M. Pordoványi Vera, C. Komáromi Irma, B. Kanócz Zoltán, Bp. Ádám Mihályné, B. Fésűs Jolán, C. Néma Eszti, F. Klement Éva, C. Juszt Mária, C. Lengyel Nóra, T. Weisz Márta, E. Endrődi Gyula, Z. Katona Béla, B. Rózsa Mária, G. Andor Jolán, H. Perlaki Menyhért, T. Benkő Iván, C. Dr. Adler József, H. Ferenczi Márton, M. Erdősi Béla, B. Bakos Gyula, T. Viola Mária, Bp. Stern Dezső, H. Hollán Mór, E. Willsch Piri, Bp. Sándor István, B. Bitter Jolán, E. Hermann Péter, P. Jusztics Márk, Bp. Grosz Erna, H. Engländer Júlia, V. Németh Lajos, E. Neumann Jolán, T. Nagytétényi Irma, H. Bodri Péter, O. Erdős Manó, Z.

Fán
panfőző
szülői
becézté
zongorá
kapott,
Land u
tott a
asszony
is és
szerre
nagyon
Ó volt
egyénis
tették
vett F
névvé
nagyon
panfőző
Fáncsij
keblét
egyesü
mányi
jubiláló
Amikor
is dolg
hűtötte
címzett
tyizáló
kocintt
san áll
hanyat
társasá
egyik
hadast
menny
Fáncsi
nak, c
Már e
fényko
köztük
még e
zére,
s min
totta.
höst,
számá
ták az
ne ma
— I
nekem
A vilá
engerü
És
szülők
be ne
kal a
elmar
den í
„műve
új leá
szépek
nyien.

Fáncsi kisasszony csalódásai és végső akarata

Régi történet

Irta : Peterdi Andor

Fáncsi kisasszony egy régi budai szappanfőzőnek volt az egyetlen leánykaja. A szülői háznál polgári jólét vette körül s becérték, kényeztették a kis Fáncsikát, zongorázni tanították, francia nyelvrészeket kapott, állandóan járatták neki az „Über Land und Meer“ című folyóiratot, eljárógatt a színházakba, egyszerű művelt kisasszonyt neveltek belőle. Szép is volt, okos is és mire eladó hajadonná serdült, egyszerre csak azon vette magát észre, hogy nagyon is kinőtt e kispolgári környezetből. Ő volt a budai leánytársadalom kimagasló egyénisége, ha beszéltek róla, úgy különböztették meg a többi névrokonától, hogy „művelt Fáncsinak“ nevezték. Nála szinte előnévvé avanszált a „művelt“ epítelen. Ezért nagyon is érthető, ha Éberle Krisztián szappanfőző mester nagyon büszke volt az ő Fáncsijára. Különösen akkor dagasztotta keblét a dicsőség, amidőn az óbudai leányegyesület, úgy határozott egyik választmányi ülésén, hogy Fáncsi fogja üdvözölni jubiláló plébánosukat az egyesület nevében. Amikor e hír kipattant, aznap Éberle nem is dolgozott, hanem habzó sörsöröskörsókkal hűtötte izalmát a „Három veterán“-hoz címzett szomszédos kocsmában. Az ott pityizáló polgárok mind a Fáncsi egészségére koccintottak Éberlével, aki jó ideig derekasan állta az ünneplést, míg végül könyökére hanyatlott fejfel elaludt a Veterán Asztaltársaság zöld asztalánál. S minthogy ő is egyik illusztris tagja volt az ott székelő hadastyán egyletnek, nem is zavarták őt mennyei szenderegésében. Röviden szólva, Fáncsi sok ilyen örömnapot szerzett apjának, de később annál több keserűséget is. Már eladó lányá serdült s dicsőségének e fénykorában igen sok kérője akadt. Volt köztük iparos, kereskedő, hivatalnok, sőt még egy színész is pályázott a Fáncsi kezére, de ő bizony kényes és válogatós volt s mind e nagyszerű kéréket sorra elutasította. A mesebeli herceget várta, azt a hőst, akit képzetelemben megrajzolt a maga számára, de az csak később s hiába nógatták az öregedő szülők, hogy menjen férjhez, ne macakskodjon, mindez nem használt.

— Ha nem jön értem olyan ember, aki nekem is tetszik, legfőljebb lány maradok. A világ akkor sem dől össze — mondotta ingerülten, ha az öregek zaklatták.

És ahogy ez már ilyenkor szokás, a szülők mindaddig elcsöndesedtek, amíg újra be nem kopogtatott valaki komoly szándékkal a Fáncsiék házába. A kérék váltakoztak, elmaradoztak, ritkultak és mint ahogy minden farsangnak vége szokott lenni, úgy a „művelt Fáncsi“ aranykora is elmúlt. Egy új leánynemzedék serdült föl a nyomában, szépek, mozgékonyak, életrevalók valamenynyen. Életstílusuk, modoruk, beszédjük, sőt

még járásritmusuk is elűtött a Fáncsi nemzedékétől. Más táncok jöttek divatba, más családok és társaságok jutottak a társadalmi élet középpontjába s így a művelt és öregedő Fáncsi személye egyre háttérbe szorult, jelentősége halványodott s egy szép napon csak azon vette magát észre, hogy öreg nénikék veszik körül s elevenítgetik az ő régi sikereit és népszerűségét.

— Bizony Fáncsikám, minden elmúlik, a jókedv, a fiatalság, végül az egész élet... — mondogatták sóhajtozva körülötte. — de szép is voltál valamikor... Most is szép vagy ám még, de azért fölötted is elmegy már az idő... Mégis csak férjhez kellene menned... Tudnék is valakit, Fáncsikám, derék, jó ember, hozzád való... — ilyen és hasonló szavak verődtek hozzá minden oldalról és Fáncsin végigfutott a hideg. Érezte, hogy ez már a korai ősz lehellete. Még tartotta magát, még birkózott az idővel, de hiába volt mindez. A tizenhatszáz és húszévesek léptek a nyomdokába, ő pedig már a harminc felé baktatott.

Egy vigasztaló volt a Fáncsi életében, hogy nem volt szegény, saját házukban laktak, azonkívül telket is vett az apja, mikor a csupaszb szőlős dombokat parcellázták a Gülbaba síria mögött. Szép, nagy parcellát hasítottatott magának Éberle s mingyárt telekkönyveztetette a Fáncsi nevére.

— Ha meghalok, legalább nem hagyjak itt koldus szegényen — szölt az apja, amikor odaadta neki a telekkönyvi kivonatát. Házat is építünk rá jövőre, szép nyaralót, elől virágos kert lesz, hátul meg gyümölcsös.

És a következő esztendőben felépítette Éberle Krisztián az első nyaralót a szőlőshegyen, a mai Rózsadombon. Homlokzatára pedig ráíratta nagy betűkkel: Fáncsi-lak. Kora tavasszal már ott serénykedtek az új nyaraló körül, szépítették, fásították, fenyőfákat ültettek, öreg vödörökbe és dézsákba kis leandereket plántáltak s alig néhány esztendő elmúltával valóságos kis paradicsom keletkezett a sívár hegytetőn. Fáncsi így élt az öreg szülők oldalán: telen lent a családi házban, nyáron, egészen késő őszig a hegyen. Már nem is gondolt többé arra, hogy férjhez megy, már nem várta többé a meseherceget. Ha nem jött eddig — gondolta — ezután úgysem jön többé. A szülők sem békétlenkedtek már, volt úgy, hogy örültek, mert a gyerek a háznál maradt, most legalább van, aki gondozza őket. Sokszor eltűnődtek azon, hogy milyen rossz lenne Fáncsi nélkül az ő életük. Minduntalan betegeskedtek, hol az egyik esett ágynak, hol a másik, még egy pohár vizet sem kaphatnának, ha a gondviselés nem tartja meg öreg napjaikra Fáncsikát.

De jött egy kemény tél s az öregek nem bírtak vele megbirkózni. Először az öreg

nyitott be az örökkévalóság kapuján, kevés-
sel utána az anyja és Fáncsi egyedül ma-
radt a világon. Miután egy szerény sírboltba
temettette szüleit, ahol még az ő számára
is maradt hely, hozzálátott a hagyatéki dol-
gok rendezéséhez. A rózsadombi nyaraló az
övé volt, most örökölte még a házat s ezen-
kívül harmincezer koronát. Ezzel az örök-
séggel biztos alapokon érezte jövődjét.
Azután úgy határozott, hogy a budai házat
is eladja, hogy tőkéje után még több kama-
tot élvezhessen s akkor nyugodtan élhet a
nyaralóban. Minden úgy történt, ahogy el-
gondolta. Házát eladta, a pénzt betette a
takarékbba, a bűrtort és egyéb holmit felpa-
koltatta egy nagy stráfkocsira s végleg fel-
költözött a Fáncsi-lakba. Ott lakott remetei
magányosságában télen úgy, mint nyáron. És
amint az évek multak fölötté, úgy lett a
hajdani „művelt” Fáncsiból egyszerűen csak
Fáncsi néni. Idővel egy-egy szomszédja is
akadt, lassan kiépült körülötte a hegyvidék
s már nem élt olyan elárvultan, mint eddig.
Mindenki tudta róla, hogy ő volt az első
lakó itt, úgy tekintették, mint az új hon-
alapítót ezen a csöpp földfolton, szerették
és megbecsülték s esténként összejöttek
nála a közeli házak asszonyai és Fáncsi néni
mesélt nekik ama régmúlt időről, amikor ő
még egyedül lakott a hegyen.

— Ezek voltak ám az idők — sóhajtott
fel — se út, se világítás, se víz nem volt itt
akkor még. Pénzért hordattam a vizet letről
s nagy hordókban tartogattam, hogy ki ne
fogyjak belőle. Télen meg havat gyűjtöttem
a mosáshoz. Mit tudjátok, hogyan éltem én
tiz esztendőn át itt? Mára már öröm itt
élni. Van villany, csatorna, vízvezeték, út
és még a kenyeret is idehozzák a szobá-
tokba.

És Fáncsi nénit áhitattal hallgatták s az
úttörőt tisztelték személyében.

Volt egy komondora is. Vigyázó volt a
neve s ez őrizte a házat s oltalmazta a
Fáncsi néni életét. Idegen csak a ráros
kapuig juthatott, tovább nem, mert Vigyázó
könyörtelenül szétszedte volna. Amíg ő sze-
mélyesen nem tessékelt valakit a házba, ad-
dig Vigyázó nem tágitott. Így élt ő magá-

nyosan, sorsával és a világgal megbékülve,
tünődött a multak emlékein, ápolta a leand-
ereket és a rózsafákat, oltotta, nyeste,
gondozta a magáültette fáit s azok szépen
fejlődtek, terebélyesedtek s öregedtek vele
együtt.

A Rózsadomb rohamos fejlődésnek indult.
Szébbnél szebb villasorok emelkedtek ki az
agyagos, hepehupás földből s a hajdani
Fáncsi-lak jelentéktelen vityillóvá zsugoro-
dott az új és gazdag épületek árnyékában.
A tornyos, pazar nyaralók mellett a Fáncsi
néni háza nem volt egyéb, mint egy össze-
eszkábált, vadszölővel befuttatott kalyiba s
a gazdája is megrokkant az évek súlyától.
Vigyázót megvakította a véség, jó gazdája
pedig megsiketült. Így érte ezt a kis öreg
világot a nagy háború szörnyű fürgetege.
Mit tudta a szegény Fáncsi néni, hogy ez-
után mi következik? Ő élt a maga egyszerű
módja szerint s egyetlen háborús aggodalma
az volt, hogy a Fáncsi-lakot kímélje meg a
gondviselés egy eltévedt romboló ágyu-
golyótól. Egyébként Istennek oltalmába aján-
lotta magát. Szorongó érzések lepték meg
néha, látta, hogy az életre való erős férfiak
hogy fogyatkoznak körülötte. Az asszonyok
meg a gyerekek maradnak csak itthon. Nem
jó, nem tanácsos ebben a veszedelmeket
rejtő időben így egyedül lenni egy házban
— gondolta — s úgy határozott, hogy majd
összebb húzza magát s két szobát bérebe ad
valami jóra való embereknek, hogy ne legyen
egyedül, amíg a háború tart. Nem sejtette
akkor még senki, hogy mit jelent ez a há-
ború, de hogy mertek volna arra gondolni,
hogy ez sok-sok esztendeig fog tartani s
hogy milyen nyomorúság, elszegényedés és
mennyi gyász jön a nyomába, még kevésbé
gondolhatott erre Fáncsi néni. Még ha egy
álló esztendeig is eltartana a háború, gon-
dolta, akkor is inkább meghúzza magát erre
a hosszú időre egy szobácskában, csak
egyedül ne legyen. Így jutottam én az ő
szomszédságába s így ismertem meg őt, a
multját és jelenét.

Minden bajával és panaszával hozzám
fordult s amennyire bölcsességemtől teltet,
elláttam őt tanácsokkal s ha módomban volt,
segítettem rajta. Egy zárt ajtó választott el
az ő szobájától, de azért volt úgy, hogy he-
tekig nem láttam. Fáncsi néni úgy gubbasz-
tott az ő sűrűn befásított házában, mint egy
jól elrejtett pók a maga hálójában, akihez
nem ér a kint dübörgő zivatar. Ott kuksolt
és hosszú délutánokon át újra elövette és
betűzgette ifjúkorának kedves lapját az
„Über Land und Meer“-t. A ferslógos ládák-
ból minduntalan kerültek elő az újabb és
újabb elsárgult évfolyamok, amiket oly gon-
dosan megőrzött élete során át. És amikor
belemerült az olvasásba, érezte, hogy a be-
tűkön keresztül megelevenedik az ő fiatalsága
és szépsége. Egy-egy képnél vagy már is-
mert olvasmányánál vizionáriusan kigyult
leánykorának egy-egy mozzanata. Látta
magát, amint édesanyja oldalán hangosan
olvas. Eszébe jutott apjának egy-egy moz-

A bűvészet titkait

lesheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bű-
vészmutatvány leírását tartalmazza.
Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb
bűvészek elképesztő mutatványait, Will-
mann, Hermann tanár, Becker, Bellachini,
utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától
Budapest VII, Dohány ucca 12. szám,
az összeg előzetes beküldése mellett.

dulata úgy, ahogy látta őt s észébe jutott, hogy most milyen más a világ körülötte. Hercegek, fejedelmek, hadvezérek, híres színésznők képei rajzolódtak eléje a lapokból, akkor még mind élő nagyságok, csodált egyéniségek, irigvelt hatalmasságok és ma már mind, mind a föld alatt vannak. Itt van Bismarck a maga energikus tekintetével, itt a szép Erzsébet királyné, itt van Maupassant, az ő kedvenc írója, mind a föld alatt vannak már. A világ legnagyobb temetőjét járja, amikor lapoz e folyóiratokban. Az ő és az előtte való nemzedékek panteonja ez s a betűk ezreiben az ő ifjúsága is. Könny futja be az öklüreljait, ha erre gondol és elteszi a sárga lapokat.

Inkább a sivár jelen, mint a cipruslombos temetői mult. És Fáncsi néni kimenekül a kertbe az ő néma fái közé. Ezek még élnek, lombosodnak s jelképezik a termő életet körülötte. Boldogan cirógatja a fák törzseit és motyogva beszél hozzájuk:

— Én ültettelek, milyen szépek vagytok. Milyen erősek vagytok, mennyi viharral tudtatok megbirkózni. Derék fácskáim csak éljete, viruljatok! — lelkendezett a szíve, amint ott sétált sűrű kertjében.

És még a háborúról is megfélemedezett volna, ha egy szép napon nem újságolják neki, hogy a jó békebeli takarékbetéteket nem a régi aranyértékben fizeti már a bank. Akkor tudta meg, hogy ő elszegényedett. Ezt ő sehogysem tudta megérteni, hogy a sok, sok pénze semmivé vált. Tehetetlenségében sírt, egyre csak sírt.

— Hogy fog ő most a családi kriptába kerülni — sópáncodott folyton, — ha a takarékkban levő pénzéből ércoporsóra nem futja.

— Hogy fognak engem eltemetni most, hiszen abból a harmincezer papírkoronából faladát se tudnak nekem venni, nem ércoporsót.

Ezen járt folyton a Fáncsi néni esze.

Egy este behivat magához. Nagyon betegnek és lázasnak érezte magát, jónak látta, hogy végső akaratát közölje velem:

— Üljön már le egy kicsit mellém — mondotta, beteg vagyok s volna valami mondanivalóm. Maga jó ember és megteszi, amire most kérem. Tudja, én sohasem félttem a haláltól, magányos életem során megbarátkoztam vele. Gondoskodtam is róla, hogy úgy temessenek a szüleim mellé ércoporsóba a kriptába. Ezért nem nyúltam soha a pénzemhez és ezért takarékoskodtam. Már most nem tudom, hogy leszek ezzel a kívánságommal, mert nicsen elég pénzem ércoporsóra. De egy kívánságomhoz ragaszkodom s ezt magára bízom, hogy végrehajtja, ha le találnám hűnyini a szememet. Azt akarom, hogy szépen ravatalozzának föl itt ebben a szobában, tegyék szépen a koporsóm mellé a leándereimet, mert ezért neveltem és gondoztam őket. Ezt az imádságoskönyvem pedig tegyék a kezembe. S mikor már mindent megmagyarázott, hozzátette még:

— Szememet pedig jól csukják le, hogy ne lássam ezt a nagyon rossz világot többé! Megteszi nekem ezt a végső akaratomat, ügye?

— Kezet adtam neki rá s megígértem, hogy minden úgy lesz, ahogy kívánja. De azért csak éljen tovább nyugodtan s ne rendezgesse a temetését.

Néhány nap mulva megjelent egy új temetkezési rendelet, mely szerint megtiltják a házi ravatalozást. Na, most mi lesz Fáncsi néni, ha én ezt megmondom magának? — tündöttem magamban, eltitkoljam-e ezt az új rendelkezést előtte vagy pedig megmondom neki? Mégis jónak láttam őt a valóságról felvilágosítani.

— Szomorú újságot hozok Fáncsi néni — mondottam, amikor beléptem hozzá. De előre bocsátom, ne vegye nagyon a szívére a dolgot. Az újság azt írja, hogy ezentúl nem szabad a háznál fölravatalozni a halottat, hanem csak kint a temetőben.

Amikor ezt Fáncsi néni meghallotta, valami heroikus dac ébredt föl benne és felkönyökölt az ágyán. Hol elpirult, hol elszápadt és kitört belőle:

— Hát most azért se fogok meghalni! Már nem is vagyok beteg. Ha már meghalni se lehet szépen, akkor inkább élni akarok!

És Fáncsi néni ma is él. Ma is dolgozik és a leánderei messze virítanak a kertjéből...

Elvonják a trafikos és lapbizományos engedélyét, ha túri az ingyen újságolvasást és kölcsön adja a sajtótermékeket!

Ragályterjesztő és törvény szerint tilos is a lapok, valamint a könyvek kikölcsönzése.

A Nagym. M. kir. Pénzügyminiszter úr körrendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, a dohányárosoknak bizományba adott sajtótermékek kikölcsönzése ügyében. A körrendelet, amelyet a miniszter helyett Hoffer miniszteri tanácsos írt alá, a következőket tartalmazza:

A napilapok érdekképviseleti útján panaszt tétetett az ellen, hogy a dohányárosok a vásárló közönségnek megengedik, hogy a hírlapokat a dohányáruda helyiségében elolvassák, sőt egyes helyeken üzletszerűen foglalkoznak a hírlapok kölcsönzésével. Tekintettel arra, hogy a dohányárudai engedélyeseknek ez a magatartása lényeges kárt okoz az amúgy is súlyos gazdasági nehézségekkel küzdő sajtónak, meghagyom a pénzügyigazgatóságoknak, hogy nyomtatékosan figyelmeztessék a körzetükbe tartozó dohányárosokat arra, hogy ilyen magatartástól saját érdekükben tartózkodjanak, mert amennyiben egy dohányáros ellen a fent megjelöltek alapján büntető ítélet hoztatnék, engedélye a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályok 50. szakaszának 3. bekezdése értelmében elvonandó lesz.

HUMOR

— Mondd csak, fiatal barátom, mit szólna az apád, ha meglátná, hogy dohányzol?

— Azt hiszem semmit sem szólna, hanem megpofozna, mert az ő cigarettáit szívom.

*

— Most már aztán utóljára mondom magának, hogy nem engedem magamat megcsókolni!

— Ó, kedves Anna, tudtam én, hogy egyszer majd csak megpuhul.

*

— Jaj Antalkám, letettem valahova a briliánsgyűrűmet, mert igen szorította az ujjamat és most eltűnt, hiába keresem.

— Nyugodj meg, kedves, az előbb még láttam a pénztárcámban.

*

A skót minden esztendőben meglátogatta barátját, azonban sohasem jutott eszébe, hogy valami ajándékkal kedveskedjen. Sem a háziasszonynak nem hozott egy szál virágot, sem a gyermekeknek valami csekélységet. Minden évben négy heti időre kinyújtotta a vendégeskedést, mikor eltávozott, így búcsúzott.

— No, Isten fizessen meg nektek!

Ebben az esztendőben is megérkezett a postai levelezőlap.

„Meglátogatlak benneteket, négy hétre. Hétfőn érkezem.”

A vendéglátó légipostával küldte el a választ.

„Kedves barátom! Nagyon örülünk látogatásodnak. Sajnos, én magam nagyon el vagyok foglalva s így nem tudlak személyesen várni a vasútnál, hanem majd a cselédlányt kiküldöm. Miután azonban a cselédlány még sohasem látott téged, kérlek, hogy ismertetőjelül tarts balkarod alatt két kövér, tisztított libát és jobbkezeden két üveg öreg konyakot.”

*

Vendég: Mondja főúr, mi enne a bornak az utóneve?

— Pincér (értelmetlenül): Hogyan érti, uram?

Vendég: Miután megkeresztelték, szerettem volna tudni, hogy milyen nevet kapott.

*

Péterke: Tudod mit, Annácska, játszunk állatkertet.

Annácska: Jó, játszunk, de hogyan?

Péterke: Én leszek a majom s te etetni fogsz a süteményeddel.

*

Ella vegetáriánus éttermet nyitott. Gyönyörűen berendezte, a legmodernebb stílusban.

A második hónapban Ella tönkrement.

Egyik ismerőse megkérdezte:

— Hogyan történt, Ella?

Erre a válasz:

— Az asztalokra naponta friss virágcsokrot állítottam.

— Na és? ...

— A vendégeim megették a virágokat és nem rendelték semmit.

*

A fogorvos műfogsort készített egy társaságbeli asszony számára. Miután azonban a műfogak egy részletét többszöri felszólamásra sem fizette ki, a fogorvos az alábbi udvarias levelet intézte hozzá.

„Nagyságos Asszonyom! Miután Ön anyagi nehézségekre és a leromlott gazdasági viszonyokra hivatkozik, szívesen elengedem Önnek hátralévő tartozását. Arra kérem azonban, hogy engedje meg nekem, hogy reklámhirdetésemben hivatkozhassam az ön általam készített kitűnő műfogaira. Ugye, ezt megengedi? Kiváló tisztelettel.”

Másnap a fogorvos megkapta a pénzét.

Heltai,
mint török basa

Jávor,
mint gárdahadnagy

Szigethy,
mint holland tőkés

Bajor Gizzi,
mint várkisasszony
(Szigethy rajzai)

A HÉT

Kozma Miklós volt
belügyminiszter is-
mét a Rádió elnök-
igazgatója
(Székely A. felv.)

Galánthai Nagy Liane grófnő a külföldi államok követei tiszteletére teát adott, amelyen a diplomáciai testület kiválóságai jelentek meg (Egyesült felv.)

RÁDIÓMŰSOR ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(március 7-13)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.

11—12.15: Egyházi zene és szentbeszéd a kir. udvari várplébánia-templomból. A szentbeszédet mise közben Holik Sámuel dr egri teológiai tanár mondja. Énekel a zsámbéki tanítóképzőintézet ének-kara Calligaris Ferenc vezetésével. 1. Kozáky István dr: Missa Quadragesimae, op. 14b; 2. Változó részek a vatikáni Graduale szerint koraliter és zsoltdallamra; 3. Motetta offertoriumra; 4. Mise végén: Himnusz. Orgonál Ivanics Gyula.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Dohnányi Ernő. Közreműködik Magyar Tamás (hegedű). 1. Beethoven: I. szimfónia; 2. Dohnányi: Hegedűverseny.

1.45: „Egészségügyi kalendárium.“ Felolvassa Faragó Ferenc dr. (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.)

2.00: Hanglemezek.

1. Neyburg—Levinson—Bunch: There goes my attraction, fox (Fats Walter zenekara, énekkel); 2. Chopin—Melichar: In mir klingt ein Lied, dal (Tatjana Birkigt); 3. Rodgers—Hart: Down by the river, bluesdal (Bing Crosby); 4. Abraham: Shown me the way to romance, dalkeringő (Frances Day); 5. Hill—Waller: I'm crazy bout my baby, fox (Fats Waller zenekara, énekkel); 6. Pavese: Illusionen, tangó-habanera (Maria Basca); 7. Scotto: J'aime les femmes, dalkeringő (Tino Rossi); 8. Davenport: Mama don't allow it, fox (Connie Boswell); 9. Ranzato—Neri: Serenatella, filmdal (Franco Lary); 10. Canaro—Pelay: Tangó (Canaro-zenekar, énekkel); 11. Lehár: Dal a „Vig özvegy“ c. filmből (Jeanette MacDonald); 12. Hodgson—Farley—Riley: The music goes round and round, fox (Jack Hylton és zenekara, énekkel); 13. Schwartz—Carter: Nicotina, rumba (Harry Roy zenekara, énekkel); 14. Owens: To you, sweetheart, Aloha, slow (Sol Hoppi and his Novelty Five); 15. Herbert: I'm falling in love with someone, dal (Nelson Eddy); 16. Gade: Romanesca, tangószereződ (Géczy Barnabás zenekara); 17. Nouville—Orefiche: Pour toi Madonna (Lecuona Cuban Boys, énekkel).

3.00: „Fontosabb tudnivalók a kuckoricatermesztésről.“ Surányi Já-

nos dr egyetemi tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.)

3.50: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István.

1. Saint-Saens: Itt a tavasz; 2. Kreisler: a) Szerelmi bánat; b) Bécsi caprice; 3. Debussy: a) Holdfény; b) Babaszereződ; c) Cake-walk; 4. Kreisler: Kinai tamburán.

4.25: „A népszínmű és a magyar falu. Hankiss János dr egyetemi tanár előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

4.55: A Mária Terézia I. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor. Indulók és nyitányok.

1. Scharoch: Dormus-induló; 2. Auber: Marco Spada, nyitány; 3. Biskup: Előre, induló; 4. Thomas: Raymond, nyitány; 5. Blankenburg: Győzelmi lobogóval, induló; 6. Bach Christian: Ünnepi nyitány; 7. Sousa: Menyasszonyvázlat, amerikai induló; 8. Kéler: Magyar hangverseny nyitány; 9. Hummer: Joachim herceg, német induló; 10. Suppé: A szép Galathea, nyitány.

6.00: „Hogyan lett Budapest világváros?“ Gárdonyi Albert dr előadása.

6.30: Koréh Endre magyar nótákat énekel, kísér Veres Lajos és cigányzenekara.

Dalok: De ki tudnám panaszolni magamat; Kőműves Imre: Lekaszálták már a rétet; Pfiufsich Lajos: Nincs cserepes tanyám; Huber Gyula: Csendesén, csak csendesén; Fráter Lóránd: Ott, ahol a...; Tele van a város akácfavirággal; Balázs Árpád: Itthagynom a...; Sirok, sirok teutánad (népdal); Murgács Kálmán: Nagy

Koréh Endre

6.30

(M. F. I.)

cserefa; Fráter Béla: A fonóban szól a nóta; Rácz Pál: Lehullott a rezgőnyárfa; Dóczy József: Édesanyám, kössön kendőt; Réten, réten (népdal); Balázs Árpád: Rácsos kapu; A becsali csárda (népdal); Nincsen kenyér (népdal).

7.30: Sporteredmények.

7.40: „A felség csókja.” Zenés hangjátékminiatűr három részben. Irta Balassa Emil. Zenéjét szerezte Szántó Mihály. Rendező Németh Antal. Vezényel Fridl Frigyes.

Személyek: Az előjáték szereplői: A krónikus — Vértés Lajos; Az ismeretlen ifjú — Jávor Pál. Az I. rész szereplői: A király — Csontos Gyula; A királyné — Honthy Hanna; Az olasz bolond — Jávor Pál; Az udvarmester — Rajnay Gábor; A kanizsai kasznár Hosszu Zoltán. A II. rész szereplői: A király — Csontos Gyula; A vicomte — Jávor Pál; A lieutenant — Dénes György; Az öreg vincellér — Makláry Zoltán; Marie, a leánya — Honthy Hanna; Lisbeth, kis szolgáló — Pártos Erzsébet. A III. rész szereplői: A császár — Csontos Gyula; Elser Fanny — Honthy Hanna; A testőr — Jávor Pál; A komorna — Csatai Ibolya.

Utána kb.

9.40: Hírek, sporteredmények.

10.05: Garay György jazz-zenekara játszik, Szántó Gyula énekel.

10.45: Budapesti Hangversenyzenekar. Vezényel Polgár Tibor.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

12.30—1.30: Hanglemezek.

1. Lull: Au clair de lune, dal (Yvonne Prin-temps); 2. Beethoven: Ich liebe dich, dal (Karl Schmitt-Walter); 3. Mozart: Les petits riens, balett (berlini állami opera zenekara, vez. Meyrowitz); 4. Raff: Szerenád (Essie Ackland); 5. Schubert: A hársfa

Balassa Emil

(Rozgonyi felv.)

7.40

DÉCIBÁB

(Tauber Richárd); 6. Ponchielli: Gioconda — Órák tánca (berlini állami opera zenekara, vez. Meyrowitz); 7. Schubert: Szerenád (Gigli); 8. Grieg: Ich liebe dich, dal (Emmi Bettendorf); 9. Saint-Saens: Sámson és Delila, balettzene a III. felvonásból (filadelfiai szimfonikus zenekar, vez. Stokowski); 10. Sibelius: Mädchen kam von Stelldichein, dal (Rautawaara); 11. Csajkovszkij: Zarándokdal (Lawrence Tibbett); 12. Albeniz: „Spanyolország” szvitből — Navarra (madridi szimfonikus zenekar, vez. Arbos).

3—3.45: Hanglemezek.

1. Liszt: Tasso, szimfonikus költemény (Budapesti Hangverseny Zenekar, vez. Feren- csik János); 2. Erkel: Bánk bán — Bordal (Palló Imre); 3. Hubay: A cremonai hegedűs, madárdal (Szabó Lujza); 4. Bartók: Régi magyar táncok (Bartók Béla); 5. Poldini: Farsangi lakodalom — Kálmán diák dala (Halmos János); 6. Kodály: Hány János, palotás (M. kir. Operaház zenekara, vez. Rékai Nándor); 7. Kodály: Hány János (Nagy Izabella és Palló Imre dr.); 8. Dohnányi: Ruralia Hungarica II. tétele (londoni szimfonikus zenekar, vez. Dohnányi Ernő).

4.30—4.50: A rádió szalónzenekara.

Vezényel Bertha István. Kálmán Imre: A chicagói hercegnő, egyveleg.

7—7.25: „Olasz megnyitás.” G. Réthy Pál sakkelőadása.

7.30—9.30: Vas vármegye és Szombathely Város Kultúregyesülete hangversenyének közvetítése a szombathelyi Kulturpalota nagyterméből.

Haydn: „Évszakok”, oratórium. Vezényel Ádám Jenő. Közreműködik Halász Gitta, Székelyhidny Ferenc dr., Tibor Zoltán, a Szombathelyi Dalosegyesület vezetékara, karigazgató Körössy Tamás, a Kultúregyesület és a „Mátyás király” 5. honvédegyalozred zenekarából egyesített szimfonikus zenekar.

9.35: Űgetőversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁM MŰSOR

a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 órákor: Hanglemezek. (Műsört lásd vasárnap d. u. 3—3.45 órákor Bp. II.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 órákor: Hanglemezek. (Műsört lásd március 7-én, vasárnap 3 órákor Bp. II.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 43. oldalon közöljük.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Blume : Induló (katonazenekar); 2. Kromberger—Mario : Békakirály fáklyásmenete (Dajos Béla zenekara); 3. Kálmán : Csárdáskirálynő, keringőegyveleg (berlini filharmónikusok, vez. Schleger); 4. Axelse : Kannst du pfeifen Johanna? (Odeon tánczenekar, énekkel); 5. Blon : Friss kedv, könnyű vér, induló (katonazenekar).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Utazás 2836-ban.” (Felolvasás.)

10.45 : „A budai polgármester fia és Rousseau barátsága.” (Felolvasás.) Irta Szitnyay Jenő.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : R. Raskó Magda énekel (zongorakísérettel). 1. Massenet : Cid, ária; 2. Dohnányi : Részlet a „Vajda tornya” c. operából; 3. Puccini : Manon Lescaut, ária; 4. Schubert : Margit a rokkánál; 5. Mendelssohn : Velencei sajkadal; 6. Tosti : La serenata; 7. Zádor Jenő : Gyermekvígasztaló; 8. Garami Béla : Virágzik még a vén akácfa.

12.40 : Hírek.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.20—2.20 : A rádió szalózenekarából alakult szalónötös. 1. d'Ambrosio : Gavotte és Musette; 2. Bianchini : Románc; 3. Billi : Esti harangszó; 4. Bizet : Spanyol szerenád; 5. Chopin : a-moll keringő; 6. Grieg : Francia szerenád; 7. Fehérvári :

Keringő; 8. Kreisler : a) Kis bécsi induló; b) Régi dal; 9. Szkrjabin : Prelude; 10. Mendelssohn : a) Gondolodal; b) Tavaszi dal; 11. Dohnányi : Gavotte és Musette.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélórája : „Hogyan gyakoroljunk németül?” Häckel Ernő dr előadása. (Magyarul és németül.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Puskin prózája.” Nagy Iván Edgár dr előadása. (Felolvasás.)

5.30 : Kertész Miklós jazz-zenekara játszik.

6.20 : „A láthatatlan lakásberendezés.” Szöllőssy Aurél iparügyi miniszteri osztálytanácsos előadása.

6.40 : Janine Weill zongorázik. 1. Fauré : III. szimfónia; 2. Debussy : a) Gyermekkuckó (Children's corner); b) Esős kertek (Jardins sous la pluie). (Viaszfelvétel.)

7.15 : „Magyar történeti emlékek Németországban.” Keresztury Dezső dr előadása.

R. Raskó Magda
(új. Roubál R. felv.)

12.05

7.45: Egyetemi énekkarok. Vezényel Vaszy Viktor. A műsor előtt az Egyetemi Énekkarok amerikai útjáról beszélget Láng Elemér és Vaszy Viktor. 1. Boldogasszony anyánk; 2. Liszt: Tavasz; 3. Bartók Béla: Négy régi népdal; 4. Laurisín Miklós: Ihajja...; 5. M. Bartholomew: Shenandoah, indián népdal; 6. Bárdos Lajos: Széles a...; 7. Molnár Antal: a) Pásztordal; 8. Vaszy Viktor: Gyászkendő; 9. Kodály Zoltán: Karádi nóták.

8.35: Hírek.

8.55: Magyar Imre és cigányzenekara muzsikál.

9.55: Időjárásjelentés.

10.00: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Wagner: Tannhäuser, nyitány és Vénus-barlangjelenet; 2. Brahms: Változatok egy Haydn-témára; 3. Mozart: D-dur szimfónia (385).

11.15: Hírek német nyelven.

11.20: Táncklemezek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.45—7.15: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

7.20—7.40: Hanglemezek. 1. Young—Ahlert: Take my heart, dal (Ruth

Vaszy Viktor
(Vajda M. Pál felv.)

7.45

Etting); 2. Robin—Whiting: Sailor, beware, slowfox (Bing Crosby); 3. Glombig: Veréb-polka (tilinkó-és okarinaszóló: Ernst Mittelbach); 4. Hall: Foolish heart, slowfox G(reta Keller); 5. Mercer—Bloom: Swing is the thing (Mills-fivérek); 6. Williams: Ukulele, bölcsődal slowfox (fütty: Guido Gialdini).

7.45—8.15: „Magyar szalónélet a múlt században.” Irta Rozsnyay Kálmán. (Felolvasás.)

8.20—9.00: Hanglemezek. 1. Beethoven: c-moll vonósnégyes, 18 mű (Léner-vonósnégyes); 2. Händel—Halvorsen: Passacaglia (hegedű: Albert Sammons, mélyhegedű: Lionel Tertis); 3. Mendelssohn: Esz-dur vonósnégyesből: Canzonetta (Flonzaley-vonósnégyes).

9.05—9.20: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, MÁRCIUS 7:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁRCIUS 8:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, MÁRCIUS 9:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 6.10-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.15—6.40-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁRCIUS 10:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁRCIUS 11:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁRCIUS 12:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁRCIUS 13:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6.45-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.50—7.15-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Carl: Musinan-induló (katonazenekar, vez. Woitschach); 2. Kockert: Beköszönt a virágos tavasz, intermezzo (a 3. porosz híradószázad zenekara); 3. Holdfény a lagunán, keringő (Colonial Club-zenekar); 4. Ailbout: Verébszerelem, vidám rheinländer (Odeon tánczenekar, énekkel); 5. Beez: Hacketäuer, induló (Odeon vonózenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: Eörsy Júlia dr. felolvasása.

10.45: „A tavaszi kosztüm.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05—1.30: Hanglemezek.

1. Strauss János: Kék Duna keringő (Erna Sack); 2. Humperdinck: Jancsi és Juliska, egyveleg (Anni Frind, Else Ruzicska, Tegethoff, Eugén Fuchs, berlini filharmónikusok, a berlini áll. opera női kórusa, vez. Franz Reuss); 3. Brodszky: Egy zengő keringő (Harmath szövege, Alpár Gitta); 4. Percy: Indiai menyegző; 5. Egyveleg Lehar műveiből (Rautawaara, Peter Anders, berlini filharmónikusok); 6. Budapest tangótáncol, egyveleg, összeállította Kemény Egon (Szedó Miklós dr. és Komor Géza tánczenekara); 7. Zerkovitz: Engem többé ne tegezz, foxtrott (Szilágyi—Kellér szövege, Weygand Tibor, Buttola tánczenekara); 8. Brodszky: Nem tudom, dal és tangó a „Szerelmes királynő” c. operettből (Alpár Gitta); 9. Erdélyi Mihály: Pusztá-fox (Telefunkenzenekar); 10. Yradler: A galamb (mandolin- és vonózenekar); 11. R. A. Roberts: Hamburg (Isa Vermehren); 12. Nádas Béla: Semmi az egész (Weygand Tibor); 13. Erdélyi Mihály: Sárgarézből (Weygand Tibor); 14. Dékány Szalónspice, vidám jelenet

(Szécsén szövege); 15. Strecker: Drunt in der Lobau (Beda szövege, Greta Keller); 16. Broders: Vidám tengerészek (Isa Vermehren); 17. Csárdásegyveleg.

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.10: Szarvas Klári hárfázik. 1. Händel: Passacaglia; 2. Kiszely Gyula: Szonáta; 3. Brahms: Keringő; 4. Hasselmans: Forrás.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Lenhardt Ilona énekel, zongorakísérettel. 1. Donizetti: Don Pasquale — Cavatina; 2. a) Puccini: Gianni Schicchi — Lauretta áriája; b) Dell' Aqua: Menüett; 3. a) Ábrányiné Várnay Rózi: Rügyfakadás; b) Káldy Gyula: Csalogánydal; c) Kurucz: Hervadó rózsák közt; 4. Kreisler: Szerelmi öröm; 5. Strauss János: Ó szép május.

Szarvas Klári

(M. F. L.)

1.40

- 5.30:** Strömpl Gábor dr előadása.
- 6.00:** Bura Sándor és cigányzenekara.
- 6.45:** „Elkerülhető gyári balesetek.” Szathmáry Sándor előadása.
- 7.15:** Pusztyai Sándor énekel. Cornelius „Mi Atyánk”-dalciklus. (Magyarra fordította Karácsonyi István.) 1. Leszáll az alkony; 2. Égi ösvény, áldott mesgye; 3. Szívem, áldd e szent napot; 4. Éjjel ha zúg a szélvihar; 5. Lelkemet engedd oh nagy Ur; 6. Midőn az Ur földre szállt; 7. Szent az égi boldogság.
- 7.45:** „Jókai.” Nagy Endre csevegése.
- 8.15:** A rádió szalónzenekara. 1. S. B. Clemus: Jocosa, kis nyitány; 2. Zakál Dénes: a) Szerelmes rózsák (idill); b) Szerelmes pillangók (scherzetto); 3. Zeller: Madarász, egyveleg; 4. Zimbalist: Táncszvit; 5. Coates: Az önző óriás; 6. D'Ambrosio: Nápolyi szerenád; 7. Lehár: Dunai legendák.
- Közben kb.**
- 8.40:** Olaszok Afrikában. (Felolvasás.)
- 9.30:** Hírek, időjárásjelentés.

Lenhardt Hona
5.00 (Kis Pál felv.)

Pusztyai Sándor
7.15 (M. F. I.)

- 9.50:** Jaques Thibaud francia hegedűművész műsora. 1. Veracini: a) Largo; b) Menüett; c) Gavott; 2. Mozart: a) Sicilienne; b) Paradis; c) Rondo; 3. a) Debussy: Csónakban; b) Granados: Tánc; c) Saint-Saens: Rondo capriccioso.
- 10.45:** „The Hungarian Parliament through the ages.” (A magyar országgyűlés alakulása.) Ottlik György dr angolnyelvű előadása.
- 11.00:** Virány László jazz-zenekara játszik.
- 12.05:** Hírek.

BUDAPEST II.

- 6.15—6.40:** A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.
- 6.50—7.10:** Bura Sándor és cigányzenekara.
- 7.15—7.40:** Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)
- 7.45—8.25:** Hanglemezek. 1. Bach J. S.: Tizenkét kis előjátékból: 8., 9. szám (cembalo: Yella Pessl); 2. Mozart: Figaró házassága, ária (Leo Schützendorf); 3. Martini: Plaisir d'amour, ária (Yvonne Printemps); 4. Chopin: d-moll keringő, 64. mű; b) C-dur etűd, 10. mű (Backhaus); 5. Donizetti: A kegyencnő, ária (Anday Piroska); 6. Verdi: Álarcosbál, ária (Caruso); 7. Napravnik: Don Juan, szimfónikus költeményéből: A fülemile dala (milanói Scala zenekara, vez. Ettore Panizza); 8. Debussy: Első arabeszk (hárfa: Mildred Dilling); 9. Rabaud: Marrouf c. operájából: La caravane (Georges Thill); 10. Fiocco: Allegro (Yehudi Menuhin).
- 8.30—8.45:** Hírek, ügétőversenyeredmények.

Balázs Gyula

(Fotó Anna)

5.30

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Förster: Induló (Fuchsel-zenekar); 2. Langer: Nagyanyó — Ländler (Ilja Lívskov-zenekar); 3. Krome: Bonzó találkája, jazz-intermezzo (Dajos Béla és zenekara); 4. Kálmán Imre: Cigányprímás, keringő (Walter Fenske zenekara); 5. Abad: Los chicos de Bienvenida, pasodoble (spanyol királyi alabárdosok zenekara).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Arany János házaselete.” Irta Zalai-Fodor Gyula. (Felolvasás.)

10.45: „Ki nevezte el a Csendes óceánt?” Irta Matolay Tibor. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Rácz Zsiga és cigányzenekara. Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Pécsi József: Induló; 2. Maillart: A remete csengettyűje (A dragonyosok), nyitány; 3. Doh-

nányi: a) Gyermekdalocska; b) Aratóünnep; 4. Liszt: II. magyar rapszódia; 5. Lincke: Jánosbogar-ka, idill; 6. Waldteufel: Sarkcsillag, keringő.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklélőrája: Az I. „Rádióönképzőkör” előadás eredményhirdetése. (Kerecsényi Dezső dr.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A Pantheon felé.” Bory István dr előadása.

5.30: Balázs Gyula dr magyar nótákat zongorázik.

5.50: „Vallomások a hiúságról.” Török Sándor csevegése.

6.20: A rádió szalózenekara. 1. Eise-
mann Mihály: Előjáték a „Miss Ame-
rika” c. operetthez; 2. Szirmai Al-
bert: Rinaldo, keringő; 3. Engle-
mann: A babaházban, szvit; 4.
Szücs János: Szivárvány, keringő;
5. Yvain: Részletek a „Yes” c.
operettből; 6. Bachmann: Egy új
Szevillában.7.20: Az Operaház előadásának ismer-
tetése.7.30: Az Operaház előadásának köz-
vetítése. „Márta.” Vígopera négy
felvonásban. Szövegét írta Fried-
rich W. Zenéjét szerezte Flotow.
Fordította Kern Aurél. Vezényel
Berg Ottó. Rendezte Rékai András.
Személyek: Lady Harriet, a királynő
udvarhölgye — Orosz Júlia; Nancy, bizal-
mása — Szilvássy Margit; Lord Tristan
Mickleford — Komáromy Pál; Lyonel —
Pataky Kálmán; Plumkett gazdag bérlő —
Vitéz Tibor; A richmondi bíró — Koréh
Endre.

Az I. felvonás után kb.

8.30: Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.20: Hírek.

Az előadás után kb.

10.20: Időjelentés.

Majd:

10.25 : Hanglemezek.

1. Kárpáth Zoltán: Cserfaerdő (Kersék szövege, Kalmár Pál); 2. Rác Zsiga—Kádas György—Rác Pál: Csárdások; Kék a búzavirág; Kopogós a csiznám; A faluban nincs több kislány (Rác Zsiga és cigányzenekara); 3. a) Doby Jóska: Ne nézzetek úgy rám; b) Murgács: Jegenyefák (Koréh Endre); 4. Bujdosó: Vót egy lovam (László szövege, László Imre); 5. a) Dankó: Szőke kislány, csitt; b) Édes kedves feleségem (Magyar Imre és cigányzenekara); 6. Kalmár Tibor: Ha rossz vagyok hozzád (Cselényi József); 7. Kondor Ernő: Kertes ház; Zeng a muzsika (Kalmár Pál); 8. Sas Náci: Orgonavirágdal (Sassy Csaba szövege, László Imre); 9. Doppler: a) Bujdosik a kedves rózsám; b) Ez az én szeretőm (Cselényi József); 10. Purcsi Pepi: Magas jegenyefán (Patak szövege, László Imre).

11.00 : Hírek francia és olasz nyelven.**11.10 : Hanglemezek.**

1. Kreuder: Michael, induló (Karl Schmitt-Walter); 2. Herbert: Ah! sweet mystery of life, ária (Richard Crooks); 3. Freed—Brown: Alone, dal (Greta Keller); 4. Hartmann: Faciliana (trombitaszóló: Lloyd Shakespeare, orgona: Wyndham Lewis); 5. Scotto: Tchi tchi, dalkeringő (Tino Rossi); 6. Rodgers—Hart: Soen, dal (Bing Crosby); 7. Greer: Flapperette, banjoszó (Harry Reser); 8. Lehár: Vilja-dal (Jeanette MacDonald); 9. Le Pera—Gardel: Mi Buenos Aires querido, dal (Carlos Gardel); 10. Kletsch: Harlekin, harmonika-polka (Ludvig Kletsch); 11. Kreuder: Mutterlied, filmdal (Karl Schmitt-Walter); 12. Katscher: Jetzt müsste die Welt versinken, dal és angol keringő (Carla Carlsen); 13. Dorsey: Beebe, fox (szaxofon: Jimmy Dorsey); 14. Rodgers—Hart: It's easy to remember (Bing Crosby); 15. Sommerfeld: A három jómadár, galopp (xylofon: Walter Sommerfeld).

12.05 : Hírek.**BUDAPEST II.**

6.50—7.15 : Olasz nyelvoktatás. (Gal-lerani Bonaventura.)

7.30—7.55 : „Régi várkastélyok, régi asszonyok.” Soltész Elekné Szilárd Katalin dr előadása.

8—9.15 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos.

1. Puccini: Pillangókisasszony, ábránd; 2. Verdi: Traviata, ábránd; 3. Rimszkij-Korszakov: Himnusz a Naphoz (hegedűszóló: Jáki-Tóth Pál, gordonka: Bella Tivadar); 4. Kiss-Angyal Ernő: Balatoni szerenád; 5. Lehár: Pacsirta, egyveleg; 6. Gounod: Faust, baletzene.

9.40—10.20 : Tánclemezek.

DÉCIBÁB

Soltészné Szilárd Katalin
7.30-kor Bp. II-ről (Foto Laub Juci)

MÁRTA

— Közvetítés az Operaházból ma 7.30-kor —

I. felvonás. Lady Harriet, megcsömörülve az udvari élettől, Nancyval, barátjánőjével beszélget. Nancy, hogy valami újdonságot varázsoljon Lady Harriet életébe, azt ajánlja, öltözzenek fel cselédnek és csatlakozzanak a cselédvásárra igyekvő jókedvű, daloló parasztokhoz. Lord Tristant minden ellenkezése ellenére szintén parasztruhába bújtatják és ő kíséri a hölgyeket. A cselédvásár forgatagában Plunkett, a gazdag bérlő és mostohatestvére, Lyonel szintén megjelennek és felfogadják Mártát (Lady Harriet) és Júliát (Nancy) cselédnek. A két leány elfogadja a foglalt és ezzel a szerződés jogerős. Egy évig kell gazdájuknak szolgálni.

II. felvonás. Plunkett házában az új cselédek sehogy se válnak be. Végre Plunkett megkéri Mártát, legalább énekével vidítsa fel. Márta dala sikert arat, Plunkett megkéri a kezét, de Márta kereken visszautasítja az ajánlatot. A jószívű gazda nyugovóra küldi a lányokat, de ezek Tristan lord segítségével megszöknek.

III. felvonás. Plunkett kocsmában szórakozik, majd egy átvonuló vadásztársaság közt csodálkozva ismer Mártára, akibe közben Lyonel is beleszeretett. A társaság természetesen nem hiszi el Lyonel „meséjét”, hogy Márta náluk szolgáló, sőt becsületsértés miatt letartóztatják. Lyonel gyűrűjét, melyet atyja hagyott rá, Plunkettnek adja. A gyűrű révén kiderül, hogy Lyonel voltaképpen gróf Derbynek fia. Harriet, ki viszonzszereti Lyonelt, maga viszi el a gyűrűt a királynéhoz, de hiába kedveskedik Lyonelnek, az árulónak mondja őt és nem akar tudni róla.

Változás. Plunkett háza előtt ismét felépítették a richmondi vásárt kicsiben. A bíró sem hiányzik, ki most már Nancyt életfogytiglan Plunkettnek „ítéli”, Lyonel pedig, ki közben kibékült Harriettel, a körülállók kacagása közben adja át neki foglaltját.

Magyar Elek mondja ma délután 4.15-kor elhangzó felolvasásáról:

Előadásom arról szól, hogyan színesedik meg a tavasz eljövetelével a fehér asztal, a nehezebb, sok tekintetben egyhangú téli étrend helyét hogyan foglalják el a sorra megérkező primőrök csapatai a maguk könnyed változatosságával, a lila ibolyával, sárga kankalinnal és gólyahírrel díszített abroszon, hogyan kellek magukat a zöld növényi eledelek, a piros hónapos retkecskék és idei rántott csirke aranysárgára sült combocskái és mellecskéi. Tavasz ébredése a fehér asztalon.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Blon: *Harc és győzelem*, induló (fúvószenekar); 2. Hazai hangok, ländler (stájer parasztszenekar); 3. Jessel: *A rózsák esküvője* (Ferdy Kauffmann zenekara); 4. Heinecke: *Romantikus keringő* (bécsi Boheme-zenekar); 5. Böhmelt: *Kék tenger*, induló (Wilhelmshaveni II. tengerész tüzérsztyály zenekara.)

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „A kisgyermek kezűgyessége és testgyakorlása.” Irta Sándor Margit.

10.45: „Versek a gyerekekről.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Kondor Leó és Polgár Tibor jazz-műsora. 1. Gershwin: *Rhapsody in Blue*; 2. Kaper: *Singing in the rain*; 3. Jusztusz György: *Blues*; 4. Wiesmüller: *Funny Dance*; 5. Részletek amerikai filmekből.

12.40: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Hanglemezek.

1. Balz—Borgmann: *Szerenád*, dalkeringő (Alessandro Zilliani); 2. Kreuder: *Blinde Kuh*, dal és fox (Greta Keller); 3. Accordeon nights, harmonikaegyveleg, 12. sz. (Geraldo harmonikazenekar, énekkel); 4. Pearson—Stogden: *A vak leány és a jódlizó* (ének: Fay Stedman, jódlizó: Van Dusan); 5. Silly; *Symphony*, egyveleg Walt Disney trükk-filmzenéjéből, I. rész (Jay Wilbur zenekara); 6. Le Pera—Gardel: *Criollita deci que si*, dal (Carlos Gardel); 7. Williams—Fletcher: *Sugar-blues*, humoros fox (piszton: Clyde McCoy); 8. Wimperis—Spoliansky: *Négy szerelmi dal* (Paul Robeson); 9. Depret: *Tavaszi üdvözet*, keringő (bécsi Boheme-zenekar, fütty: Gialdini); 10. Cahn—Chaplin—Freeman: *Until the real thing comes along*, humoros slow (Fats Waller zenekar, énekkel); 11. Baker—Silvers: *A hundred years from now* (Trix-nővérek); 12. Dixon: *Kívánságegyveleg*, I. sz. (jazz-orgona: Dixon); 13. Le Pera—Gardel: *Amores de estudiante*, keringő (Carlo Gardel); 14. Kreuder: *Dort, wo du hingehst*, slow (Greta Keller); 15. Wrubel: *The lady in red*, fox (szaxofon: Raymond Baird); 16. Scotto: *Laissez moi vous aimer*, tangódal (Tino Rossi); 17. Wimperis—Spoliansky: *Néger csónakosdal* (Paul Robeson); 18. Sommerfeld: *Derby-galopp* (xylofónszóló).

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: „Tavasz a fehér asztalon.” Magyar Elek előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés.

5.00: „Kertészeti időszerű tanácsadó.” Horn János kertészeti tanintézeti tanár előadása. (A földművelésügyi minisztérium előadássorozata.)

5.30: A Beszkárt Budai Főműhelynek Dalegysülete. Vezényel ifj. Lányi Ernő. 1. Id. Lányi Ernő: a) Rég veri . . . ; b) Érik a gabona; c) Megy a juhász; 2. Kodály: Dal; 3. Lányi Viktor: Boldog éjjel; 4. Palmgreen: Álom, álom, könnyű álom; 5. Ifj. Lányi Ernő: Tavasz üzenet.

6.05: 1. Khlyusz; 2. Próbareggeli. Zsarnó Mária elbeszélései.

6.35: Heinz Czermak osztrák gordonkaművész műsora. Zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Beethoven: Variációk egy Händel-témára; 2. Bach: Adagio; 3. Schubert: Moment musical; 4. Albeniz: Malaguena; 5. Davidov: A szökőkút.

7.05: Reményik Sándor versei. Előadja Táray Ferenc.

7.30: A rádió szalónzenekara. 1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Friml: Egyiptomi tánc; 3. Dohnányi: Marche humoresque; 4. Vincze Ottó: Dal; 5. Ágai Dénes: Valsette; 6. Lehár: Részletek az „Éva” c. operettből.

8.20: A rádió külügyi negyedórája.

8.35: Csorba Dezső és cigányzenekara.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

10.00: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Tor Mann, a svéd-magyar művészcsere keretében. 1. Hilding Rosenberg: Kis nyitány; 2. Lars Erik Larsson: Kis szerenád vonózenekarra; 3. Wilhelm Stenhammar: Két románc kis zenekarra és hegedűszóolóval; 4. Gunnar de Frumerie: Szyt kamarazenekarra; 5. Hugo Alfvén: Svéd rapszódia.

11.05: Mohácsi Jenő németnyelvű előadása: „Endre Ady”.

Dr. Lányi Ernő
5.30 (Vajda M. Pál. f.) 6.05

Zsarnó Mária
6.05 (Kis Pál felv.)

11.20: Jávor Sándor jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: „Budapest mai szervezete.” Harrer Ferenc dr előadás.a.

6.30—7.00: Angol nyelvoktatás. (J. W. Thompson.)

7.05—7.20: A rádió szalónzenekara. Fall Leó: Stambul rózsája, egyveleg.

7.35: „Egy nagy magyar orvos” (Högyes Endre). Krepuska István dr előadása.

8.10: Magyar szerzők bemutató estje. A Budapest Székesfővárosi Népművelődési Bizottsága, az Országos Liszt Ferenc Társaság és a Collegium Hungaricum Szövetség hangversenyének közvetítése a Vigadó nagyterméből. Vezényel Kenessey Jenő. Közreműködik R. Molnár Anna (hárfa), Imre Vince dr (ének), Ország Tivadar (hegedű), A Dunakeszi MÁV. Magyarság férfikara és a Székesfővárosi Zenekar.

1. Gárdonyi Zoltán: Ünnepi nyitány; 2. Szita Oszkár: Poeme; 3. Pongrácz Zoltán: Burleszk; 4. Rajter Lajos: Ünnepi zoltár, tenorszóolóval, ének- és zenekarra; 5. Farkas Ferenc: Concertino hárfára és kis zenekarra; 6. Veress Sándor: Ária hegedűre és zenekarra; 7. Kenessey Jenő: Falusi képek; 8. Tóth Dénes: Andante és Allegro.

Szünetben kb.

10.45: Hírek, ügétőversenyeredmények.

Farnadi Edit
(Foto Laub Juci)

6.00

Dr Fischmann Mihály a kiváló békéscsabai röntgenológus, v. kórházi főorvos mondja ma délelőtt 10.45-kor elhangzó előadásáról:

A magyar röntgentársaságban néhány év előtt egy előadásom keretében már említést tettem a vidéki röntgenológusok heroikus munkájáról, a közönről, a rengeteg előítéletéről és babonáról, mellyel lépten-nyomon találkozunk. Akkor még azt hittem, hogy mindez a vidék specialitása. Bécsi utam arról győzött meg, hogy tévedtem. Egy bécsi intellektuell társasággal utaztam együtt Budapestig és a beszélgetésünk nyomán megdöbbenéssel vettem tudomásul, hogy az egyébként műveltnek mondható „Herr Ministerialrat” a coetalkészítés legkülönbözőbb módzatairól jobban van informálva, mint a röntgensugár felhasználásának lehetőségeiről. Annnyit tudott csak a röntgensugárról, hogy a rák gyógyítására használják, de éppen a családjában is előfordult, hogy egy tantija 25 év előtt súlyos égési sérüléseket szenvedett. Majdnem hogy azt mondotta: „még ma is élhetne szegény, ha azzal a buta röntgennel nem kísérleteznek”.

A kupében ülő másik úr: hivatására mérnök, aktív gyárigazgató, a csak néhány év előtt feltalált rövidhullámú készülékeknek a szerkezeti megoldásával tisztában volt, de jólesőleg csodálkozott azon a felvilágosításomon, hogy a röntgensugarat ma már ugyanolyan pontossággal és biztonsággal adagoljuk, mint a gyógyszerész az aszpirint vagy a morfiomot. Neki sem volt fogalma arról, hogy a rák és egyéb daganatokon kívül egész sor megbetegedés van, melyeknek ma már legideálisabb kezelési módja a röntgensugárzás.

A kupé utasai közül egy jelenleg Párizsban filmező magyar művésznő látszott még a legjobban tájékozottnak, aki, úgy látszik, az ügy érdekében teljes őszinteséggel mesélte el, hogy évek előtt kellemetlen izzadását gyógyították röntgennel és teljes eredménnyel.

Vasúti élményem hatása alatt a téma magától adódott. A röntgensugár felfedezésének négy évtizede után meg kell szünnie végre mindazon tévhiteknek és előítéleteknek, melyek e korszakalkotó felfedezés bámulatos eredményeinek kibontakozását akadályozzák.

50

BUDAPEST I.

- 6.45: Torna.
 Utána: Hanglemezek.
 7.20: Étrend.
 10.00: Hírek.
 10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)
 10.45: „Ártalmas-e a röntgensugár?”
 Irta és felolvassa Fischmann Mihály dr.
 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.
 12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.
 12.05: A József nádor 2. honvédszolgálogezred fúvószenekara. Vezényel Seregi Artúr.
 Közben kb. 12.30: Hírek
 1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
 1.30: Bodrics Béla és cigányzenekara.
 2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak.
 4.15: A rádió diákfélőrája: „Hogyan született meg a Don Quijote? Irta Wehner Józsefné. (Felolvasás.)
 Utána: „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)
 4.45: Időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
 5.00: A rádió szalózenekara. 1. Friebes János: Sursum corda, nyitány; 2. Strauss János: Művészet, keringő; 3. Losonczy Dezső: Leánykérő falun; 4. Liszt: XII. rapszódia; 5. Lehár: a) Arany és ezüst, keringő; b) Rumba.
 5.50: Sportközlemények.
 6.00: Farnadi Edit zongorázik. 1. Beethoven: cisz-moll (Holdvilág), szonáta, 27. mű; 2. Brahms: eszmoll intermezzo; 3. Chopin: Grande Valse, As-dur.
 6.30: Munkásfélóra. (Felolvasás.)
 7.00: Hoffmeister szájharmonika-kettős.
 1. Hoffmeister-induló (egyveleg); 2. J. Salmers: Keleti lakodalom; 3. Buday Dénes: Sötét a Volga; 4. Darázs Miska: Érik a búzakalász; 5. Balázs Árpád: Fa leszek; 6. Anyos Laci: Elhagyott az asszony; 7. Ivanovici: Kis csolnakom a Dunán...
 8. Kókay István: Messze van a nyíregyházi; 9. Országúton hosszú; 10. Ha énnekem száz forintom volna.
 7.20: „Luxor, az ötezeréves város.”
 Balogh Gábor dr. útleírása.

DÉCIBÁB

7.50: „Gitárest.” Rendező Náday Béla. Vezényel: Polgár Tibor. Közreműködik: a) Szedő Miklós dr (ének); b) Fehér Miklós (hegedű), Kerpely Jenő (gordonka), Varga Istvánné, báró Jeszenszky Lea, Náday Béla, Odry Zuárd (gitár) és Nagy Olivér; c) Lesta.

1. Bosc: Moharózsa-keringő (hegedű, esello, celesta és gitáregyüttes); 2. Drigo—Lányi: Szerenád, ének; 3. Simonetti: Madrigal (együttes); 4. Tito Schipa—Polgár: El gaucho, tangó (ének); 5. Deppen: Tavaszi dal (együttes); 6. Barthelmi—Odry: Nápolyi dal (ének); 7. Moszkovszkij: Szerenád (együttes); 8. Gounod—Lányi: Tavaszi dal (ének); 9. Brozzi: Spanyol tánc (együttes); 10. Tosti: Ninon (ének); 11. Fenck: Csipke-tánc (együttes); 12. Doelle—Szécsén: Nyíló orgonák (ének).

8.50: Hírek.

9.10: Hanglemezek.

1. Schubert: A posta (Tauber Richárd); 2. Schumann: Holdas éj (Karl Schmitt-Walter); 3. Paul Graener: A sanssouci fuvola (szimfónikus zenekar, vez. Havemann); 4. Ljadov feldolgozása: Bölcsődal; 5. Dell' Aqua: Villanelle, dal (Milza Corjus); 6. Smetana: Az eladott menyasszony, balettzene (berlini filharmónikusok, vez. Blech); 7. Bishop: Lo! Here the gentle lark, dal (Toti dal Monte); 8. Musszorgszkij: Bolhadal (Saljapin); 9. Moszkovszkij: Gitár (Heifetz); 10. Russel: Poor man' a garden, dal (Richard Ackland); 11. Tosti: Parted, dal (Richard Crooks); 12. Moniuszko: Halka c. operából — Parasztok kara (Stefan Schwer).

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Setét György szalonötösének műsora.

1. Hall: Szelek násza, keringő; 2. Kálmán Ime: Cirkuszhercegnő, egyveleg; 3. Huszka Jenő: A két veréb (gordonkaszólo: Tatzl Gusztáv); 4. Garami Béla: Minek a szív magának, dal; 5. Delibes: A forrás, szvit.

11.00: Hírek angol nyelven.

11.05: Öreg cigányprimások zenekara muzsikál. Vezető primások: 36. Rácz Laci, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi József.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.55—6.20: A rádió szalonzenekara.

1. Delibes: Coppelia, balettszvit;

2. Coates: A tamariszkusz-fáknál.

6.30—6.55: Hanglemezek.

1. Rachmaninov: Holtak szigete, szimfónikus költemény (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Rachmaninov); 2. Sztaravinszkij: Tűzijáték (berlini filharmónikusok, vez. Kleiber).

7—7.20: Gyorsírótanfolyam. (Szlabey Géza.)

Dr gesztesi Balogh Gábor mondja ma este 7.20-kor elhangzó előadásáról:

— Két év előtti ázsiai, afrikai utazásom egyik legfelejthetlenebb élményét kívántam egy rövid előadás keretében összesűriteni. Az emberi kultúra legrégebbi épségben megmaradt színhelyéről adok ízelítőt, amikor az ötezeréves Luxor (a hajdani Théba) lenyűgöző impresszióit kísérelm meg szürke szavakkal feleleveníteni.

A karnaki „Ámon templom-koloszus”, a „Királyok völgye”, Tutankhamon és fáraótársainak sziklasírjai, a Deir el Bahri és a Ramesseum köregetege, a lebilincselő Memnon-szobrok meg Egyiptom örök éltetőjének, a Nilusnak roppant víztükre képezik ennek a csodálatos kaleidoszkópnak legkiemelkedőbb ékességét.

Olyan lebilincselő, örök élmény mindez, amit talán soha nem tud más átélés és átérzés elhalványítani rövid földi életünkben.

7.30—7.55: „Hogyan utaztak hajdánában?” Írta: Andaházy-Kasnya Géza. (Felolvasás.)

8—9.05: Hanglemezek.

1. Offenbach: Szép Heléna, nyitány (berlini állami Opera zenekara); 2. Lecocq: Dalkeringő „A 100 szűz” c. operettből (Marcelle Denya); 3. Strauss János: Egy éj Velencében, gondoladal (Peter Anders); 4. Zeller: A madarász, kettős (Erna Sack és Marcel Wittrisch); 5. Strauss János: Denevér, csárdás (Szabó Lujza); 6. Zeller: Keringodal a „Bányamester” c. operettből (Peter Anders); 7. Lehár: Luxemburg grófja, kettős (Alpár Gitta és Herbert Ernst Groh); 8. Kacsóh Pongrác: Egy rózsaszál (Heltai Jenő szövege, Kalmár Pál); 9. Millöcker—Mackeben: Dubarry, dal (Alpár Gitta); 10. Lehár: Paganini, kettős (Erna Sack és Marcel Wittrisch); 11. Eysler: A nevető férj, bordal (Ulrich Berner); 12. Lehár: Szép a világ, dalkeringő (Alpár Gitta); 13. Kálmán: Cirkuszhercegnő, dal (Marcell Wittrisch); 14. Herbert: Naughty Marietta, egyveleg (Victor-operettegyüttes); 15. Lehár: Giuditta, ária (Tauber Richárd); 16. Vincze Zsigmond: Szép vagy (Kulinyi szövege, Kalmár Pál).

9.30—9.50: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Abramov: Induló (Ter Abramov); 2. Ailboud—Niel: Volt egyszer két királyi gyermek (Leo Eysoldt zenekara); 3. Csuki: Virágálm Henóban, japán keringő (bécsi Bohéme-zenekar); 4. Heim: Beim Bockbierfest); 5. Ailboud: Im schönsten Wiesengrunde, induló (fűvös zenekar, vez. Woitschach).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Sas Ede elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45: „Mit nézzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum magyar klasszicista festők gyűjteményeit ismerteti Balás-Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Horváth László gondonkázik, zongorakiséréttel. 1. Sammartini: Szonáta; 2. Beethoven: Szonatina (egy tételben); 3. Weber: Andante; 4. Francois Schubert (Dresden): A méh; 5. Rubino: Adagio; 6. Kerpely Jenő: Dal; 7. Debussy: A kis néger.

12.40: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.20—2.20: Szmirnov Szergej balalajka zenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: Harsányi Gizi mesél.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Vannak-e az Alföldön városok?” Irta Mendől Tibor dr. (Felolvasás.)

5.30: „A szalonzenekarok története.” Kilián Zoltán előadása. Közreműködik a rádió szalonzenekara Bertha István vezénylettel. I. Főúri sza-

lonzenekarok: a) Lully: Gavott; b) Ditterdorf: Német tánc; c) Purcell: Menüett; II. Nagy zeneszerzők családi zenekara: a) Bach: Polonéz; Tízezer dukát, részlet a Parasztkantátából; b) Schubert: Táncok, 9. mű; III. Párizsi egybeállítású szalonzenekar: Rameau: Dardanus, rigaudon. IV. Amerikai egybeállítású: Powell: a) A gondolás; b) Hoffmann: Walla-Walla, néger táncdal; V. Berlioz egybeállítású: a) Jensen: Szerenád; b) Siede: Boldog szerelem; VI. Bécsi egybeállítású: Lanner: A pestiek, keringő; VII. Magyar szalonzenekari feldolgozások: a) Rózsavölgyi Márk: I. magyar körtánc; b) Liszt—Weiner: XIII. magyar rapszódia.

6.45: Farkas Béla és cigányzenekara.

7.50: „Március.” Hangjáték három részben. Irta Vándor Kálmán. Rendező Németh Antal dr. Közreműködik Ákom Lajos férfitőse.

Személyek: Baldauf — Bihary József; Baldaufné — Zala Karola; Emmy, a leányuk — Szörényi Éva; Petőfi Sándor — Uray Tivadar; Jeromos — Bognár Elek; Orlay — Lengyel Vilmos; Flóra — Felek Klára; Kormos — Fekete Mihály; Főhadnagy — Vándori Gusztáv; Hadnagy — Hoykó

Horváth László

(Foto Laub Juci)

12.05

Ferenc; Ezredes — Táray Ferenc; Wawricsek kapitány — Pártos Dezső; Kocsmáros — Kabók Győző; Kürtös — Rubinyi Tibor; Első férfi — Mátray József; Második férfi — Mihályffy László; Harmadik férfi — Dávid Mihály; Juli — Sándor Böske; Első hölgy — Dübüll Izabella; Második hölgy — Szabó Ibolya; Harmadik hölgy — Nagy Anci.

Utána kb.

9.30: Hírek, időjárásjelentés.

9.50: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Doppler: Ilka, nyitány; 2. a) Boccherini: A-dur menüett; b) Mozart: D-dur menüett; 3. Dvorzák: Szláv táncok; 4. Szapáry Géza gróf: Ész meditáció; 5. Strauss János: Hamupipőke, keringő; 6. Brahms: Magyar táncok; 7. Lanner: A kérők, keringő.

11.00: Vidám hanglemezek.

1. Broocks: Some of these days, slowfox (Bing Crosby); 2. Coslow: It's love again, slowfox (Rut Etting); 3. Kirschstein: Ach verzeih'n Sie, meine Dame, humoros fox (Peter Igelhoff); 4. Sally Géza: Beszámoló az Olimpiásról (Kabos Gyula); 5. Cahn—Chaplin: Yes, yes, fox (Louis Armstrong zenekara); 6. Oakland—Parish—Mills: Like a bolt from the blue, slowfox (Gypsy Nina); 7. Mills—Hill: Long about midnight (Mills-fivérek); 8. Silly Symphony, egyveleg Walt Disney trükkfilmzenéjéből, II. rész (Jay Wilbur zenekara); 9. Billy—Mayhew: It's a sin to tell a lie (Ruth Etting); 10. McCoy: Wah, wah, lament, humoros slowfox (piszton:

Clyde McCoy); 11. Noble: The touch of your lips (Bing Crosby); 12. Tyson—Davies—Lopez—Morris: Knock, knock, fox (Jack Hylton zenekara, énekkel); 13. Dubin—Warren: Sweet and slow (Mills-fivérek); 14. Crawley: Old broken up shoes, klarinét-szóló (Wilton Crawlay); 15. Fields—Kern: A fine romance (Bing Crosby és Dixie Loe); 16. Sebő Miklós: Nem lesz kard a seprőnyélből (Sebő Miklós); 17. Dresser: My gal Sal (Mills-fivérek); 18. Kahn—Erdmann—Meyers—Schoebel: Nobody's sweetheart, fox (The Original Hoosier Hot Shot, énekkel).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.30: Hanglemezek.

1. Balázs Árpád: Gyere velem (Fényes szövege, László Imre); 2. a) Szép asszonynak kurizálok; b) id. Lányi Ernő: Nem kell a szőke énnekem (Magyar Imre és cigányzenekara); 3. Balázs Árpád: Nem tudok én neked csak virágot hozni (Farkas szövege); b) Simonffy: Három a tánc (Vecsey szövege, Cselényi József); 4. Balázs Árpád: Rózsabokor a domboldalon (Petőfi szövege, Kalmár Pál); 5. Az egri ménes mind szürke (Magyar Imre és cigányzenekara); 6. Nádor József: Kár valakit visszahivni (Magyarádi szövege, Mally Győző); 7. a) Kertek alatt; b) Részeg vagyok, rózsám; c) Gém, daru, gém, daru (Magyar Imre és cigányzenekara); 8. Balázs Árpád: Ahogy én szeretlek (Farkas szövege, László Imre); 9. a) Kaszinócsárdás; b) Süt a mama; c) Kaszinócsárdás II. (Kiss Lajos és cigányzenekara).

6.50—7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.20—7.45: „Az alvilági bíró városa.” (A krétai Knossosz.) Juhász Vilmos dr előadása.

7.50—9.15: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Auber: A fekete dominó, nyitány; 2. Puccini: Tosca, ábránd; 3. Rubinstein: Melódia; 4. Strauss János: Tavasz hangok, keringő; 5. Kaecsh: Részletek a „János vitéz” c. daljátékából; 6. Nagypál Béla: Május Granadában; 7. Urbach: Kótaeső, egyveleg.

Dr. Mendöl Tibor
5,00 (Photomaton, Paris) 7,50

Vándor Kálmán
(Vajda M. Pál f.)

KÜLFÖLDI MŰSOR

MÁRCIUS 7-13-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL	60	1571
DAVENTRY	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II. ...	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I. ...	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ...	60	456
NORTH. REG. ...	50	450
SV. ROMAND ...	50	443
STOCKHOLM ...	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ...	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT. ...	50	296
HEILSBURG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BAHÍ	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA ...	11	259
MONTE CENERI..	15	257
FRANKFURT ...	17	251
TRIEST	10	248
GLEWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	200

Március 7

Vasárnap

BEOGRAD

9.30—23.30 Közvetítés Petrovgrádról.

BERLIN

19.00 Divertimento szerenád.
20.00 Tarka képek.
22.30 Deutschlandsender.

BRESLAU

18.00 Brahms-, Chopin- és de Falla-művek zongorán.
19.00 Bányászdalok.
20.00 Berlin.
22.30 Deutschlandsender.

BRNO

16.55 Kassa.
17.35 Praha.
17.50 Lemezek.
18.10 Ünnepek Masaryk születésnapján.
18.50 Praha.
19.20 Malat: Falusi képek két hegedűre, csellóra és zongorára.
20.55 Lemezek.
21.05 Jeremiás: Népdalok.
21.35—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Motzoi-zenekar. Szórátkoztató zene.
19.00 A nemzet órája.

19.20 Carmen-énekkar.
19.55 Hangjáték.
21.40 Rádiózenekar. Tassian baritonnal.

DEUTSCHLANDSEND.

20.00 Spirk—Hart: Thyraui Annuska, daljáték Strecker zenéjével.
22.30 Táncczene zongorával.

DROITWICH

18.20 Kamarazene bariton-dalokkal.
19.15 Hogyan látnak mások bennünket?
19.30 Ansell John és Eric dalai és zenedarabjai.
22.05 Galsworthy: Old English, színmű.

FRANKFURT

18.30 Vidám lemezek.
20.00 Rádiózenekar Prohaska baritonnal.
22.30 Könnyű és tánczene.

HAMBURG

18.30 Schubert: A négyéves őrség, daljáték.
20.00 Megerősített rádiózenekar.
22.25 Tarka est.

KASSA-KOSICE

16.55 Rádiózenekar.
17.35 Ruszín műsor.
17.50 Pozsony.
18.50 Ruszín és magyar hírek.
19.00 Praha.
20.25 Mor. Ostrava.
20.55 Praha.
22.25 Pozsony.

KÖLN

18.30 Reitel József zeneszerző művei.
20.00 Nagy dalos-zenés tarka est.
22.30 Deutschlandsender.

KÖNIGSBERG

18.20 Házi zene.
19.00 Lemezek. Kedvelt operettekől.
22.40 Könnyű és tánczene.

LEIPZIG

18.30 Egy tüzérezred énekkara.
19.30 Rachmanova író nő felolvas.
22.30 Táncczene.

LUXEMBURG

19.00 Angol tánczene.
19.30 Music-Hall.
20.15 Harmonika.
20.30 Keringők.
20.45 Vegyes hangverseny.
22.00 Könnyű és tánczene.
22.15 Vegyes zene.
23.30 Angol dalok.
23.45 Tánczene.
24.00 Vegyes hangverseny.

MILANO

17.00 Szimf. hangverseny.
21.00 Ganne: A csepürágók, operett. Utána: Tánczene.

MOR. OSTRAVA

17.25 Praha.
20.25 Rádiózenekar.
20.55—23.30 Praha.

DÉLIBAB

MÜNCHEN

- 18.00 Hangjáték.
19.05 Bötcher: A magános vándor, mű klarinétre és zongorára.
20.00 Vidám vasárnapi daloszenés est.
22.30 Gaden-tánczenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.55 Kassa.
17.35 Iskolai ének- és szavalókar.
17.50 Smetana: Az eladott menyasszony, operaszíndarabok magyarul.
18.50 Praha. Sport.
19.00 Praha.
20.25 Mor. Ostrava.
20.55 Praha.
22.25 Külföldi negyedóra magyarul.
22.40—23.30 Praha.

PRAHA

- 16.55 Kassa.
17.35 Német műsor.
18.50 Német hírek. Lemez.
20.10 Tvrdy: Ruszin dalgyűjtemény szopránra, tenorra, baritonra és zenekarra.
20.25 Mor. Ostrava.
20.55 Versek.
21.05 Rádiózenekar.
22.30—23.30 Lemezek.

REGIONAL

- 18.00 Eastbourne város zenekara.
19.00 Könnyű orgonajáték.
19.30 Rádiózenekar a Colish-négyessel.
22.05 Katonazene. Közben altdalok.

RÓMA

- 17.00 Hangjáték.
20.40 Tarka est.
21.00 Rendőrzenekar.
22.30 A római polifónikus énekkar hangversenye.
23.00 Táncczene.

STOCKHOLM

- 20.00 Tarkaest.
22.00 Vonósnyegyes.

STRASBOURG

- 21.15 Lemezek.
21.30 Elzászi est.
23.00 Tengerszéli énekesnő.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

- 18.00 Esti- és bölesődalok.
20.00 Tarka zenés-dalos est.
22.30 Deutschlandsender.
24—2.00 Hangverseny.

WARSZAWA

- 17.00 Szimf. hangverseny.
19.20 Lemezek.
21.00 Hangjáték.

- 21.30 Lewy Lázár zongorázik.
22.00 Szalónzene.
23.00 Táncclemezek.

WIEN

- 11.45 Szimf. hgvy.
12.50—14.20 Kívánsághgv.
15.40 Beethoven: II. vonósnyegyes.
16.15 Szlovén dalok és táncok.
17.30 Rádiózenekar balalajkaszólóval.
19.10 Tarka est.
20.10 Rusy Magda zongorázik.
20.40 Ballada.
21.00 Plautus—Lenz: Bra-marbas, vígjáték.
22.30 Jazz.

Március 8 Hétfő

BEOGRAD

- 20.00 Szimf. hangverseny.
21.10 Lemezek.
21.30 Népdalok.
22.20 Vendéglői zene.

BERLIN

- 18.00 Nyitányok, keringők és indulók lemezek.
19.15 Hoppe Hermann régi mesterek műveiből zongorázik.
20.10 Kis rádiózenekar.
21.00 Vidám zene.
22.30 Köln.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Hangképek.
20.10 Lemez.
22.30 Köln.

BRNO

- 15.30 Rádiózenekar.
17.25 Új könyvek Masarykról.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek. Képzőművészeti szemle. Lemez.
18.45 Praha.
19.10 Francia lecke.
19.25 Praha.
21.10 Praha.
22.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Szórakoztató lemezek.
18.00 Időszerű anyag.
18.11 Thodorescu-vonósnyegyes.
18.45 Lehmen Lotti lemezei.
19.00 Felolvasás.
19.20 Mandolinzenekar.
20.10 Rádiózenekar.
21.10 Lucseszarszkaja Eugénia és Irén énekketése.
21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Vidám zeneoktatás.
20.10 Klasszikus dalok.

- 20.50 Bruckner: IV. szimfónia.
22.30 Rameau: Hárfá-, hegedű- és esellőhármas.
23—24.00 Film- és operett-részletek.

DROITWICH

- 18.15 Szalónötös.
19.55 Wesley és Field zeneszerzők dalai és zongoradarabjai, rádió-énekkar Merrick zongoraművésszel.
20.20 Siday és suttogói hegedűlek.
20.30 Dalos negyedóra.
20.45 Mathews előadóművész-nő rádiózenekarral.
21.30 Fischer Edwin zongorázik.
22.35 Könnyű orgonajáték.
23.00 Rádiózenekar.
12.15 Táncczene.
12.30—1 Táncclemezek.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Kreutzer: F-dur hetes.
20.10 Vidám hangok az Eifel tájáról.
22.30 Táncczene.
24.00 Könnyű és táncczene.

HAMBURG

- 18.00 Strauss R.-lemezek.
19.00 Köln.
20.10 Hangképek Nicolai Otto és Corneville Péter operaszerzők életéből.
21.30 Apró zeneművek lemezek.

KASSA-KOSICE

- 17.25 Zsilinsky énekesnő.
17.40 Magyar műsor.
18.30 Lemezek.
18.45 Ruszin és magyar műsor.
19.00 Praha.
19.25 Praha.
20.55 Pozsony.
21.35 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
23.00 Praha.

KÖLN

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Kis rádiózenekar.
21.00 A tegnap és tegnapelőtt vidám muzsikájából.
22.30 Nagy rádiózenekar.

KÖNIGSBERG

- 17.50 Ifjúsági zene.
20.10 Bayreuthi lemezfelvételek.
21.00 Vidám történelmi hangképek.
22.40 Köln.

LEIPZIG

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Neumeyer: Der Pichelsteiner, hangjáték.

- 19.15 Vidám est a drezdai Renners-művekből.
 20.00 Hírek.
 20.10 Szimfónikusok Zathureczky Ede hegedűművéssel.
 22.20 Hangképek.
 22.45—24 Köln.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
 21.15 Hangverseny.
 22.15 Montmartrei est.
 23.20 Francia szórakoztató zene.
 24—0.30 Jazz.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
 21.00 Színmű.
 21.40 Munkásénekar.
 22.25 Pénzügyőrzenekar.
 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 18.45 Praha.
 19.10 Brno.
 19.25 Praha.
 21.10 Praha.
 21.35 Brno.
 22.00—23.10 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Stuttgart.
 19.00 Rádiózenekar.
 20.10 Schiller: Wallenstein halála, ötfelvonásos szomorújáték.
 22.40 Schumann: Klarinét- és zongoraábránd.
 23.00 Táncczenekar, közben dalok.

POZSONY-BRATISLAVA

- 15.30 Brno.
 17.10 Kassa.
 17.25 Marsik-dalok.
 17.45 A labdarúgásról.
 18.00 Magyar műsor.
 18.45 Praha.
 19.10 Brno.
 19.25 Praha.
 21.15 Janowski hárfaművész-nő és Wittmann fuvola-művész játéka.
 21.35 Brno.
 22.00 Praha.
 22.30 Magyar hírek.
 22.35 Husonmorel: Szonáta két cellóra.

PRAHA

- 16.10 Fok-zenekar.
 17.35 Novák: D-moll zongorahármas.
 18.10 Német műsor. Lemez.
 19.10 Brno.
 19.25 Jirak: Isten és a nő, egyfelvonásos opera a nemzeti színházból.
 21.10 Walker Lujza gitárjátéka.
 21.35 Brno.
 22.20 Lemezek.
 23.00 Bach: G-dur előjáték és fuga orgonán.

REGIONAL

- 17.20 Szállodai zene.
 19.00 Szalónótós.
 19.40 Dalos-zenés húszperc.
 20.30 Észak-Irország rádiózenekara baritonadalokkal.
 21.30 Filmek zenéjéből.
 23.25 Táncczene.
 12.40—1 Művészlemez.

RÓMA

- 19.32 Hírek magyarul.
 20.30 Vegyes zene.
 21.00 Berlin. Vidám est.
 22.00 Forti orgonaművész.
 22.00 Astrologo hegedűművész.
 23.15 Táncczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Szórakoztató műsor.
 20.40 Orgonajáték.
 21.15 Dalok.
 22.00 Katonazene.

STRASBOURG

- 20.15 Chopin-lemezek.
 21.15 Bemondás szerint.
 21.30 Tarka dalos-zenés est.

STUTT GART

- 19.00 Tarka lemezek.
 20.10 Vigjáték.
 20.50 Testőrzezenekar.
 21.15 Táncclemez.
 22.30 Köln.
 24—2.00 Frankfurt.

WARSZAWA

- 19.30 Kis rádiózenekar.
 21.00 Költő és közönség.
 21.30 Capela-énekar.
 22.00 Szimfónikusok.
 23.00 Táncclemez.

WIEN

- 12.20 Zeneképek lemezen.
 13.10 Klasszikus operettelemek.
 14.00 Demuth bariton lemezei.
 17.40 Pola szoprán.
 18.10 A burgenlandi papnevelő intézet énekara bőjti énekeket ad elő. Ugyanekkor csak Linz és Graz: Énekek a Passióról.
 20.15 A feldkircheni dalosok és a lackeni népzene-közösség hgye.
 21.00 Rádiózenekar. Kívánság hgy.
 22.30 Kívánságlemez.

Március 9

Kedd

BEOGRAD

- 19.50 Mihajlovics Mária hegedűl.
 20.35 Népdalok.

- 21.00 Részletek Massenet: Werther című operájából.
 22.20—23 Táncclemez.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
 20.10 Kis rádiózenekar.
 20.50 Operaismertetés.
 21.00 Rossini: Az olasz nő Algirban, vigopera a nápolyi San Carlóból.
 23.00 Hamburg.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
 19.00 Sedelmayr: Hangképek Szuka zenéjével.
 20.10 Régi népdalok.
 20.45 Hangjáték.
 22.30 Táncczene.

BRNO

- 16.10 Kassa.
 17.10 Ifjúsági óra.
 17.30 Gépekről.
 17.40 Német műsor.
 18.15 Hírek. A hét zenéje. Lemez. Népgondozás.
 18.45 Praha.
 19.45 Pozsony.
 20.15 Praha.
 22.45 Morzelecke.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
 18.20 Lemezek.
 19.20 Dinicu-zenekar.
 20.30 Rádiózenekar.
 21.45 Rimszki-Korszakov: Scherezadé.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 A Wintergarten és Scala berlini varieték márciusi műsorából.
 20.10 Katonazene.
 21.00 Krüger: Hogyan készül az operett?
 22.30 Fasch: Szonáta hegedűre és fúvósokra.
 23.00 Kedvelt lemezek.

DROITWICH

- 18.15 Szalónnyolcas.
 19.25 Könnyű zene szopránadalokkal.
 21.00 Dalos-zenés egybeállítás.
 23.00 Caterall hegedű- és Medtner zongoraművész játéka.
 24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
 20.10 Nagy szórakoztató zeneest.
 22.30 Táncc- és népzene.
 24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Königsberg.
 19.00 Petroni Leo hegedűl. Hidegthéy Helmut zongorázik.

- 20.10 Vidám est.
22.30 Tánc- és népzene kardalokkal.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
17.10 Pozsony.
18.00 Ruszin műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Ruszin és magyar hírek. Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Felolvasás.
19.25 Pozsony.
20.15 Kleist: Az eltörött korsó — vigjáték.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

KÖLN

- 17.10 Kis rádiózenekar baritonadalokkal.
18.40 Roswaenge énekel, Furtwaengler vezényel.
20.10 Riehl Müller zeneszerző művei.
21.00 Tarka zenés óra, tréfákkal.
22.45 Tánc- és népzene Hamburgból.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
20.10 Hangjáték.
21.05 Tarka est.
22.40 Hamburg.

LEIPZIG

- 17.30 Közzene.
18.00 Katonadalok.
19.00 Vidámság, dalok, mesék.
20.10 Szórakoztató zene.
22.30 Beethoven: Kreutzer-szonáta.
23.00 Tánc- és népzene.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Sztárok lemezei.
21.30 Francia katonaindulók.
22.00 Egyfelvonásosok.
23.40 Könnyű zene.
24.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Del Bello Alfonso zongorázik.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Színkópás zene.
23.15 Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.10 Brno.
17.30 Smetana első dalaiból.
17.50 Lemez. Hírek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Pozsony.

MÜNCHEN

- 18.00 Snaga József zeneszerző könnyű művei. Rádiózenekar.
19.00 Hangképek.

- 20.10 A müncheni városi énekiskola hgve.
21.25 Frankfurt.
23.00 Wihl: G-dur vonós-egyenes.
23.30—24 Rádiózenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Zenés séta a világ körül.
17.30 Egészségügy az élelmszergyártásnál.
17.40 Szlovák népdalok Kraszkó gyűjteményéből.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Kassa.
19.25 Egyvégtében, tarka dalos-zenés est.
20.15 Kassa.
21.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.10 Brno.
17.30 Kardalok hegedű-, oboa- és zongorakísérettel.
18.25 Bach: Szonáta két hegedűre és csembalóra.
19.25 Pozsony.
20.15 Tritsch-Weiss: Halál a papírra — hangjáték.
21.00 Rádiózenekar rádió-énekkarral és Wiedermann orgonaművész-szel.
22.20 Bach: D-moll partita hegedűre. Előadja Novák István.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 17.30 Szalonötös.
19.00 Tánczene.
20.30 Dalos-zenés félóra.
21.00 Rádiózenekar.
22.00 Van Phillips és két tánczenekara.
22.30 Wesley és Field dalai és zongoradarabjai vonósnégyessel.
23.25 Tánczene.
12.40—1 Szimf. lemezek.

RÓMA

- 19.32 Csak Bari: Hírek magyarul.
20.40 Tarka zene.
21.00 Rossini: Az olasz nő Algirban, opera.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.30 A rádiózenekar.

STUTT GART

- 19.00 Domgraf-Fassbaender énekes lemezei.
20.10 Harmónikaegyüttes, schrammelzene, gitár- és fuvolaszóló.
21.00 Rádiózenekar Arrau zongoraművésszel.

WARSAWA

- 19.20 Roy Szaniszló zenés estje.
20.00 Zenés és rádióhallgató beszélgetése.
20.15 Szimf. hangverseny.
22.45 Tánczene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Strauss O. lemezei.
14.00 Thibaud hegedűművész lemezei.
17.10 Staar szoprán éneke.
17.40 Magyary Gyula: Pázmány Péter bíboros, Magyarország hercegprímása 300. halotti napján.
19.25 Közvetítés az operaházból.
22.20 Jazz.

Március 10

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Cselló- és zongoraszonáta.
21.30 Lemezek.
22.20—23 Lemezek.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Harmonikakettős, zongorakettős.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Új ifjúsági dalok.
21.00 Feledhetetlen szavak és dalok.
22.30 Könnyű és tánczene.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Közének.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Keleti zene lemezekben.
21.10 Hangképek.
22.30 Könnyű és tánczene Berlinből.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.15 Vika: A baba — hangjáték.
18.15 Hírek.
18.45 Praha.
19.20 Szokol-dalegylet.
19.45 A haj öszülése.
20—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Utazás a világ körül, lemezekkel.
18.00 A zenebarátok vonósnégyese. Mai olasz zene.
20.00 Kis rádiózenekar.
20.45 Lázár Mircea énekel.
21.05 Szórakoztató zene.
21.45 Balalajkanégyes.
22.25 Lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Gaden-tánczenekar.
20.45 Operaismertetés.
21—0.20 Massenet: Manon,
opera a milánói Scalaból.

DROITWICH

- 18.15 Tánczene.
19.40 Orgona.
20.00 Új dalok.
20.45 Szimf. hangverseny
Southamptonból.
23.00 Katonazene.

FRANKFURT

- 18.00 Daloló, muzsikáló.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Katonazene.
23.00 Könnyű és tánczene.
24.00 Prohaska: Karlok.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 A Don Carlos és Othello
operák lemezei.
20.15 Deutschlandsender.
21.00 Nagy rádiózenekar.
Stech zongoraművész-
szel.
22.30 Könnyű és tánczene
Berlínből.

KASSA-KOSICE

- 17.40 Magyar műsor.
18.00 Gazdáknak. Lemezek.
18.45 Ruzsin és magyar hírek.
Lemez.
19.00 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
20.00 Praha.
22.20—23.00 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Közvetítés a Varieté
színházból és az opera-
házból.
18.50 Szoprán-, fuvola- és
zongorahármas.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Tarka lemezek.
22.30 Di Lasso: Madrigal
és Vilanella — utána
régii mesterek csem-
balózenéje.
23.00 Könnyű és tánczene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.10 A múlt zenéjéből és
költészetéből.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Szórakoztató zene.
22.35 Berlin.

LEIPZIG

- 17.30 Közzene.
18.00 Különböző nemzetek
táncai és dalai.
20.15 Deutschlandsender.
21.00 Reissmann: Fonalak-
kon lógó élet, játék
bábukkal.
22.50—24 Massenet: Manon,
a III—V. felvonás a
milánói Scalából.

LUXEBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
22.50 Könnyű zene.
24.00 Tánczene.

MILANO

- 17.15 Tánczene.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Massenet: Manon,
opera a Scalából.
Utána: Tánczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.15 Praha.
17.40 Diákjólét. Lemez. Hírek
18.00 Lemezek.
18.30 Lemezek.
18.45 Praha.
19.20 Rádiózenekar.
20.00—23.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Nürnbergi rendőrzene-
kar.
19.15 Szoprán-, tenor-, he-
gedű-, hárfa- és zongoraszóló.
20.15 Deutschlandsender.
20.45 Dalos, zenés est.
22.30 Szórakoztató zene szop-
rán- és harmonikaszóló-
val.

POZSONY- BRATISLAVA

- 16.10 A modori kerámika.
16.35 Rádiózenekar.
17.15 Kassa.
17.40 Lemezek. Munkások-
nak.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
20.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23 Állástalanok sza-
lónzenekara.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
19.20 Mor. Ostrava.
20.00 Hangverseny ismerte-
tése.
20.05 A filharmónikusok hgv.
22.20 Lemezek.

REGIONAL

- 18.00 Gyermekehangjáték.
19.00 Beethoven, Csajkov-
szkij, Turina, Dvorzsák.
20.30 Híres személyiségek a
mikrofon előtt.
21.00 Tarkaest.
22.00 Operettrészletek Van
der Guent tenorral.
23.25 Tánczene.
12.40—I Bax: Oboától.

RÓMA

- 18.10 Csak Bari: Hírek ide-
gen nyelveken.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Színmű.
22.20 Könnyű- és tánczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Tánczenekar.
22.00 Tánczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságlemezek.
21.30 Az állami rádiózenekar.

STUTTGART

- 18.00 Frankfurt.
19.45 Schumann Klára zong-
gora órája az apjánál.
21.00 Lemezek.
22.30 Könnyű- és tánczene.
24—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 19.20 Lemezek.
19.55 Könnyű zene.
21.00 Morales Angelika Cho-
pin-műveket zongorá-
zik.
21.30 A zeneművészeti iskola
énekara.
22.15 Kis rádiózenekar.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.00 Hírek.
13.10 Balett-lemezek.
14.00 Ivogün szoprán lemezei.
16.05 Művészlemezek.
17.05 Ahlsen basszus Frank
Hans dalait énekl.
Bokor Margit szoprán
Stiansny Walter dalait
adja elő.
17.55 Janesch Albert festőnél.
18.10 Pénzügyi kétrdekek.
18.35 Germanus Gyula: Tal-
lalkozás Ibn Szauddal.
19.30 Ausztria zenei szem-
pontból nevezetes he-
lyei. előadás lemezekkel.
és dalokkal.
20.30 Tarka tízperc.
20.40 Az 5. gy. ezred zene-
kara. Indulók, kerin-
gők.
22.20 Leopoldi és Milszkaja
vidám lemezei.
22.45 Massenet: Manon, a
III. és IV. felvonás
közvetítése a milánói
Scalából.

Március 11

Csütörtök

BEOGRAD

- 20.00 Vladigerov Pancsó zong-
goráz.
20.30 Herzog zongoraművész.
21.00 Vigjáték.
21.30 Népdalok.
22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Operettrészletek.
19.15 Cselló- és zongoraszo-
nata.
20.10 Tánczene.
22.30 Könnyű zene.

BRESLAU

- 17.00 Kresz Géza hegedű, Kreszné Drewett Nóra zongorázik.
18.00 Köln.
19.00 Hangképek.
20.10 Hamburg.
22.20 Riport.
22.40 Könnyű zene harmónikával.

BRNO

- 16.10 Kassa.
17.10 Kunc: Álmodók a boldogságról — dalok.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek.
18.45 Praha.
21.25 Provoznic: Gitta — opera, a II. felvonás a stúdióból.

BUCURESTI

- 17.00 Stefanescu-zenekar.
18.10 A zene folytatása.
19.55 Hangverseny ismertetés
20.15 Szimf. hangverseny. Hangverseny után lemezek.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Vidám lemezek.
20.10 Rádiózenekar.
21.00 Pruggel: Rádióballada Steinkopf zenéjével.
22.30 Mélyhegedű- és zongoraszónáta.
23.00 Táncclemezek.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.40 Rádiózenekar.
20.35 Hangjáték.
21.00 Táncczene.
22.20 Trombitaegyüttes orgonával.
23.20 Wesley és Fjeld zeneszerzők dalai és orgonaművei.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 18.00 Köln.
19.00 Könnyű lemezek.
20.05 Lortzing: A fegyverkovács, háromfelvonásos vígopera a wiesbadeni színházból.
22.45 Táncczene.
24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Niemann Walter zongorázik.
20.10 Táncczene.
22.30—24 Könnyű zene harmónikával Karlsruhe-ből.

KASSA-KOSICE

- 17.00 Pozsony.
17.40 Danyi Pali és cigányzenekara.
18.00 Ruszin műsor.
18.45 Ruszin és magyar hírek. Lemez.

- 19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
22.15 Praha.
22.40—23.00 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Indulók. Nyitányok. — Dalok.
19.00 Géczy Barna lemezei.
20.10 Rádiózenekar.
22.40 Könnyű és táncczene.

KÖNIGSBERG

- 18.10 Hárfakettősök.
19.10 Lemezek.
20.10 Kis tréfa.
21.00 Rádiózenekar.
22.35 Vidám zene.

LEIPZIG

- 17.30 Közzene.
18.00 Köln.
19.00 Egy páncélos ezred bajtársi estje.
21.00 Hangjáték.
22.30 Könnyű zene.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Hangverseny.
22.30 Szimfónia.
22.55 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Varetti szoprán és Luzzi tenor.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Hangjáték.
22.15 Abbado hegedű és Bagazeni zongoraművész.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.15 Praha.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
21.25 Brno.
22.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Kívánságlemezek.
19.10 Téli hangképek.
20.10 A Wörthmüller-szalóni ötös balalajkanégyessel.
21.00 Hanglemezklub.
23.10 Táncczene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 17.40 Villec: Ábránd hegedűre és zongorára.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Operaismertetés.
19.30 Strauss R.: A rózsalovag, háromfelv. opera a nemzeti színházból.
22.15 Praha.
22.30 Magyar hírek.
22.45—23 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.00 Felolvasás.

- 17.15 Wamifuki japán hegedűművész játéka.
17.45 Német szavalókar.
19.25 Komédiások és bábuk — vidám színházi hangképek.
20.25 Beethoven: A-moll vonósnyégyes.
21.25 Brno.
22.20—23.00 Rádiózenekar.

REGIONAL

- 18.00 Dalos-zenés egybeállítás.
20.30 Gyermekszínészek előadása.
21.00 Gyermekehgy.
21.15 A filharmonikusok hgve Smith zongoraművész, vezényel Weingartner.
23.40 Táncczene.
12.40—1 Blawert: Fuvola- és csembőlöszenónáta. Bach: G-dur trioszenónáta.

RÓMA

- 19.30 Hírek magyarul.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Gluck: Iphigenia Aulisban, opera.

STOCKHOLM

- 21.00 Göteborgi szimfónikusok Ansermet vezényletével.
22.30 Játék két zongorán.

STRASBOURG

- 21.30 Adam: Vígopera. Utána Pienié: operett.

STUTTGART

- 19.00 Kis játék egy dal körül.
20.10 Szórakoztató zene.
21.15 Hangképek.
22.30 Szórakoztató zene.
24.00 Régi francia zene.

WARSAWA

- 19.45 Hangverseny.
21.00 Brzezinski zeneszerző.
21.50 Művészlemezek.
22.30 Kis rádiózenekar a rádió éneknyégyessel.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Bruckner-est.
16.00 Elfelejtett Verdi-művek lemezek.
17.45 Kretschmayr szoprán Schumann-dalokat énekel. Utána Adler Ferdinand hegedű.
19.25 A madarak aludni térnek, csevegés lemezek.
19.50 Riedinger Lothar egybeállítás 1934—36. divatos dalaiból. Rádiózenekar. Vogelhut-jazz, Beyer szoprán, Borsos Ferenc és Petrov Emil énekesek. Közben lemezek.

- 21.10 Hangképek az éjjeli
Bécsről.
22.20 Kolessa Lubka zongorázik.
22.45 Táncczene.

Március 12 Péntek

BEOGRAD

- 20.00 Zágráb.
22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
19.20 Vonósnégyes.
20.10 Tréfás játék.
21.00 Lemezek.
22.30 Könnyű és táncczene.

BRESLAU

- 20.10 Rádiózenekar Schöberl zongoraművészével.
22.30 Berlin. Éjfél.

BRNO

- 16.10 Szalózenekar.
17.05 Színházi hírek.
17.10 Praha.
17.40 Német műsor.
18.15 Hírek.
18.30 Népgondozás.
18.35 A világgazdaság 1936-ban.
18.45 Praha.
19.15 Thackeray: A rózsák és a gyűrű — hangjáték Jelínek feldolgozásában, Tausky zenéjével.
22.45 Morzelecke.

BUCURESTI

- 17.10 Szórakoztató zene.
18.45 Sibiceanu P. zongorázik.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

- 20.10 Lemezek a világ minden országából.
22.30 Dobrindt-zenekar.

DROITWICH

- 19.25 Wesley és Field zeneszerzők dalai és orgonaművei.
20.20 Rádiózenekar.
21.00 Tarka zenés, dalos est.
22.40 Kamarazene. Bush: Cselló- és zongoraverseny. Utána szoprán-dalok.
24.00 Táncczene.

FRANKFURT

- 19.00 Részletek a Gioconda és Andrea Chenier című operákból (lemezeken).
20.10 Rádiózenekar.
22.30 Berlin.
24—2.00 Lemezek.

HAMBURG

- 17.00 Gerhardt dalköltő 330. születésnapján.
17.15 Lemezek.
18.00 Táncczene.
19.00 Lipcse.
20.10 Cornelius: A bagdai borbély, vígopera.
22.40 Alsószász szimfonikus zenekar.

KASSA-KOSICE

- 17.10 Praha.
17.40 Magyar műsor.
18.00 Ruzsin műsor.
18.45 Ruzsin és magyar hírek. Lemez.
19.00 Praha.
19.10 Pozsony.
20.45 Praha.
22.45 Brno.

KÖLN

- 18.00 Kis rádiózenekar.
20.10 Strunk: Alcazar — hangjáték.
22.40 Mozart: F-dúr vonós-négyes.
23.10 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

- 17.10 Rokokóképek, szoprán és zongora.
19.00 Fűvószené.
20.10 Tarka közigysbergi est.
22.35 Deutschlandsender.

LEIPZIG

- 17.30 Közzené.
18.00 Drezdai filharmonikusok Grunhener szoprán és Winckler zongoraművészsel.
20.10 Weber: Preciosa, opera.
22.30 Berlin.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
21.15 Zene.
22.15 Rádiózenekar.
23.20 Zongorahármas.
24—2.00 Angol tánc- és könnyű lemezek.

MILANO

- 17.00 Feuermann Emanule csellóművész.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Szimf. hangverseny.
23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 17.10 Praha.
17.40 Színházi csevegés. Lemezek.
18.10 Német műsor zongoraszólóval.
18.45 Praha.
19.15 Brno.
22.45—23.00 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Kívánságlemezek.
19.00 Schrammelzene vidám dalokkal.

- 20.10 Brandt—Buys: Ulisses, vígopera.
22.30 Goethe-, Hölderling- és Kleist-versek. Mozart- és Verdi-zene.
23.30 Dobrindt-zenekar.

POZSONY- BRATISLAVA

- 17.10 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.10 Hoza István népdalokat énekel.
19.50 Vormann énekesnő Dvorsák dalaait adja elő.
20.15 Puskin: A fősvény lovag, hangjáték.
20.45 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35 Lemezek.

PRAHA

- 16.10 Brno.
17.10 Suk: I. vonós-négyes.
18.10 Német műsor.
19.00 Lemez.
19.15 Brno.
20.45 Rádiózenekar Noske hegedűművészsel.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 17.30 Szállodai zene.
19.00 Britt könnyű zene.
20.30 Katonazene.
21.15 Nejedam: Költői ihlet, hangjáték.
21.40 Stanford: Stabat Mater, oratórium Leedsből.
22.30 Szalózené.
23.25 Táncczene.
12.40—1 Debussy: Szt. Sebestyén vértanúsága, lemezeken.

RÓMA

- 19.32 Csak Bari: Hírek magyarul.
20.30 Vegyes zene.
21.00 Pietri: Csirkefogónégyes, opera. Utána táncczene.

STRASBOURG

- 20.15 Wagner: Rienzi, nxitány.
21.30 Egyfelvonásosok.
0.15 Radio Paris.

STUTTGART

- 19.00 Közzené.
20.10 Könnyű- és táncclemezek.
21.00 Szimfű.
22.30 Szórakoztató zene.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 19.20 Dalos utazás.
19.45 Operarészlet.
20.00 Az oboa, a kürt és a fagót a zenekarban.
20.15 Katonazene.
21.00 A nemzetközi Chopin-verseny.

WIEN

- 12.00 Könnyű zene.
 13.10 Lemezek. Strauss R.: Salome és Intermezzo c. operáiból.
 14.00 Friedmann Ignác Grieg: a-moll zongoraverse-nyét játssza (lemezen).
 15.15 Részletek Müller: Passiójából.
 17.30 A bécsi Madrigal-egye-sület énekkara Gál ve-zényletével.
 19.30 Lortzing: A két lövész, kétfelvonásos vígopera a stúdióból.
 21.30 Táncczene.

Március 13**Szombat****BEOGRAD**

- 19.50 Milosevics zeneszerző.
 21.00 Rádiózenekar.
 22.20 Népdalok.
 22.45 Vendéglői zene.
 23.10—23.30 Táncclemezek.

BRESLAU

- 18.25 Respighi: Róma fe-nyői. Róma kútjai (le-mezek).
 19.08 Hangképek.
 20.10 Berlin.
 22.30 Táncczene.

BRNO

- 19.55 Hamis uralkodók a világtörténelemben.
 20.10 Lemez.
 20.15 Mor. Ostrava.
 21.30—23.30 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
 18.00 Időszerű anyag.
 18.10 Szórakoztató zene.
 19.15 Felolvasás.
 19.35 Boerescu Zseni és Mol-dován Rada énekket-tőse.
 20.15 Jazz.
 21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 16.00 Tarka dalos-zenés dél-után. Közreműködik Nagy Izabella.
 18.00 Népdalok, néptáncok.
 19.00 Lemezek.
 22.30 Telemann: Fuvola, hegedű, oboa-, cselló-és csembalóverseny.
 23.00 Vidám táncest tréfák-kal.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
 19.45 Tengerészenekar.
 21.00 Tarka dalos-zenés est.
 22.20 Tennesseei dalok és tör-ténetek, közvetítés Amerikából.

- 22.50 Szórakoztató zene ba-ritondalokkal.
 24.00 Hall-táncczenekar.

FRANKFURT

- 18.30 Indulók, keringők, da-lok.
 22.30 München.
 24.00 Lemezek.

HAMBURG

- 19.00 Maas: Kis zene platt-deutsch népdalokra.
 20.10 Köln.
 22.30 A birodalmi filmkamara bálja.
 23.30 Táncclemezek.

KASSA-KOSICE

- 17.35 Lemez.
 17.40 Magyar műsor.
 18.00 Puskin: Gyászisten-tisztelet egy gör. kel. templomból.
 18.40 Ipari hírek.
 18.45 Ruszin és magyar hírek. Lemez.
 19.00 Praha.
 20.15 Lemezek.
 22.00 Praha.
 22.20 Pozsony.
 22.35—23.30 Praha.

KÖLN

- 18.05 Szalónötös, közben ci-teraszoló.
 19.00 Brahms: Három or-gonakorál.
 20.10 Vidám szombateste.
 22.40 München.

KÖNIGSBERG

- 18.20 Téli dalok és történetek.
 19.10 Orgona énekkarral, egy-házi zene.
 20.10 Tarka óra.
 21.10 Kis rádiózenekar.
 22.35 Könnyű és táncczene.

LEIPZIG

- 18.15 Günther: Dalok és történetek.
 20.10 Zenés képek könyv.
 22.30 Táncczene.

LUXEMBURG

- 19.15 Vegyes angol lemezek.
 21.00 Új lemezek.
 21.30 Zene.
 22.15 Eggerth Márta lemezei.
 22.30 Szimfónia.
 23.20 A Párizsi hangszerötös.
 24—2.00 Táncczene.

MILANO

- 19.00 Hírek idegen nyelveken.
 20.05 Beszélőújság.
 20.30 Utazási csevegés. Ve-gyes zene.
 21.00 Rocca: Dibuc, opera. Szünetekben csev. hí-rek. Majd: Táncczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Hétfévi est Nürnberg-ből.

- 19.40 Leifs: Izlandi táncok zongorán.
 20.10 Három katonazenekar hgve Beyreuthból. In-dulók. Dalok.
 21.00 Kívánságlemezek.
 22.30 Táncczene.

POZSONY-BRATISLAVA

- 18.00 Magyar műsor.
 18.45 Praha.
 20.15 Mor. Ostrava.
 21.20 Kassa.
 22.00 Praha.
 22.20 Magyar hírek.
 22.35 Praha.

PRAHA

- 18.00 Német műsor.
 19.15 Az I. nemzeti gárda fúvószenekara.
 20.15 Mor. Ostrava.
 21.20 Klicpera: Rohovin Cstverrohy — vigjáték.
 22.00 Hírek.
 22.20 Lemez.
 22.35—23.30 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Táncczene.
 20.30 Field zeneszerző zon-goradarabjai.
 21.25 A londoni vonózenekar Pernel Orrea hegedűssel.
 22.30 Operalemezek.
 23.25 Táncczene.

RÓMA

- 19.32 Hírek magyarul.
 20.30 Vegyes zene.
 21.00 Vigjáték.
 21.30 Serato hegedű- és Scatta zongoraművész.
 22.40 Az olasz női énekkar hangversenye.
 23.15 Táncczene.

STUTTGART

- 19.00 Hallgatónőink kíván-ságlemezei.
 20.10 Tarka népest.
 22.30 München.
 24—2.00 Lemezek.

WARSAWA

- 19.30 Leski: Nápolyi est mandolinkarral.
 21.00 Szimf. hangverseny.
 22.30 Táncczene.

WIEN

- 12.00 Benatzky-lemezek.
 13.00 Hírek. Operalemezek.
 14.00 Groh tanár lemezei.
 16.20 A bécsi vasutasok dal-egylete. Népdalok és népies műdalok.
 17.15 Kívánságlemezek.
 18.20 Népdalokat tanulunk.
 19.25 Bohéme-éneknégyes.
 20.00 Hauttmann—Riedin-ger: Dunai mese, vi-dám rádiórevü zenével.
 22.20 Petri Egon zongorázik.
 22.50 Táncclemezek.

Vége a farsangnak (Egy bálozó naplójából)

Eltünődve a lezajlott bálók emlékéen, rájöttem, hogy az emberek csak álarcban mutatják meg igazi ábrázatukat. Álarc és jelmez nélkül lehetetlen megismerni őket. Hogy milyen könnyen tájékozódtam ezeken az álarcos bálokon, arról röviden beszámlok:

Sisters B. B. Köves Bözsi és Gellért Baba táneművésznők Málta szigetén turnézna (Lari felv.)

Láttam álarcban egy férjet. A lábán papucs volt. Erről a papucsról azonnal ráismertem. Láttam borbélyjelmezben a handabandázó ifjút. Megismertem. Ő az, aki mindenkit „megvág”. Láttam egy zeneszerzőt is az álarcosok között. Malaclopóköpenyben volt. Egy hölgy zöldségárusnak öltözött. Petrezselymet árukt. Pilótajelmezében ráismertem arra, aki mindig titkolta, hogy a levegőből él. Egy álarcos, aki a nőket főzte, stilszerűen szakácsnak öltözött. Egyik ismerősöm, aki híres volt arról, hogy mindig bakot lőtt, vadászelmezt viselt.

De legkönnyebb volt megismerni az álarcosokat állatjelmezükben. Az egyik például zsiráfnak öltözött. Magasan hordta az orrát. Erről ráismertem. Kengurú-jelmezben azonban senkit se láttam. Érthető. A kengurú ugyanis „erszényes” állat.

A legutóbbi álarcos bálon, afrikai benszülöttnek öltözve, valaki felém nyújtotta a kezét. Ezt az egyet nem akartam megismerni.

A hitelezőm volt!

Dymli.

Doby Juci, a kiténő énekesnő, most érkezett haza nagysikerű külföldi turnéjáról (Nova felv.)

PEREG
A
FILM

Erdélyi Mici a feleség,
akit a „Rádbizom a
feleségem” című új
Ufa vígjátékban a férj
rábiz a barátjára.

RÁDBIZOM A FELESÉGEM

Páger Antal a jóbarát,
akire a férj rábízta
a feleségét. A „Rád-
bizom a feleségem”
az URÁNIÁBAN
kerül bemutatásra
(Halmi felv.)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

LÁZADÓ ASSZONY

A feminista mozgalom megindulásának idején játszódik le ez a film, amely ismét kitűnő alkalmat és lehetőséget nyújt a nagyszerű Katherine Hepburnnak, hogy nagyvonalúságát csillogtassa. Krinolin jelmezek, csipkés női pantalonok, angyalian naiv courtsmahleri romantika és Katherine Hepburn finom játéka az együttthatói a Lázadó asszony sikerének. Herbert Marshall szerepe ugyan kissé passzív, de a kitűnő művész ebben a passzív szerepben is lüktető életet varázsolt. A film csak megoldásában nagyigényű-tartalmában azonban nem nő túl a megszokott, kedves hangulatú könnyű-mosoly filmeknek.

Két hete játsszák Budapesten sikerrel a „Mária nővér” című filmet. A film egyik legkellemesebb meglepetése Donáth Ági a tehetséges fiatal színésznő szereplése, akít a Mária nővériben mutatott alakítása alapján most már főszerepre szerződtettek (Szőkely Aladár jeltv.)

DÉLIBÁB

GY
ódik
éget
ona-
nta-
the-
zony
szív,
tető
nyű-
dves

lmet.
esebb
Ági a
észnő
ia
kí-
r
k

Ezzel a filmmel, úgy érzem,
ismét megtaláltam ön-
magam — mondta Garbo,
mikor végignézte „Camille
a végzet asszonya“ című leg-
újabb filmjének első kóplá-
ját a Metro-gyár házi vetítő-
jében (Metro fotó)

AB

Sacha Guitry, a híres színész és rendező legújabb filmjének külső felvételeit egy délfranciaországi eldugott kis hegyi faluban készítette. Ő beszélt a következő mulatságos történetet:

— Tizenegy koporsóval vonultunk be a faluba. Bevallom, különös látvány lehetett. Ezek a koporsók ugyanis rendkívül fontos szerepet játszottak filmünkben. Azt a jelenetet vettük filmre, amikor egy gombamérgezésben meghalt család tizenegy tagját eltemetik. A temető menet filmzése közben észrevettem, hogy az egyik koporsóvivő falusi ember, miközben a felvevőgép előtt elfonult, nagyon megindultnak látszott, igyekezett az arcát elrejtetni és minél szomorúbb megjelenést mutatni.

Magamhoz intettem a segédrendezőt és megkérdeztem, miért ilyen szomorú a statiszta? Talán nagyon beleélté magát szerepébe?

A segédrendező felvilágosított, hogy a statiszta falusi ember, aki az előző napi felvételeknél az egyik mérgesgombát evő családtagot játszotta. Mivel a faluban kevés ember jelentkezett statisztálásra, a jó ember vállalkozott arra, hogy saját temetésén eljátszza a koporsóvivő szerepét is. Ez pedig többszörös szomorúság. Először egy halottnak illik szomorúnak lenni, másodszor egy koporsóvivő is csak szomorú lehet. Hát még egy olyan koporsóvivő, aki a saját holttemetét viszi! Ezért tartotta illendőnek a falusi statiszta, hogy különösen megindult arccal kerüljön a filmre.

*

A legfiatalabb európai elefánt, ahogy modern elefánthoz illik, a vonaton született Franciaországban és August névre hallgat. Az utazó menaszéria vezetői nagy zavarban voltak, hogy kit kérjenek fel keresztszülőnek. Tekintettel arra, hogy civilizált elefántról volt szó, az oroszlán szóba se kerülhetett, a tigris még kevésbé. Végül úgy döntöttek, hogy keresztmamának Josephine Bakert kéri fel, akinek vannak némi távoli kapcsolatai az afrikai őserdővel, keresztapja pedig Maurice Chevallier. Sokan már azt remélik, hogy August méltónak fog bizonyulni híres keresztszülőihez és egy szép napon táncrea perdül.

*

A közoktatásügyi minisztérium oktatófilmkirendeltségének hivatalos közlönye legutóbbi számában statisztikai adatokkal ismerteti a filmoktatás, különösen a fővárosi oktatófilmügyének fejlődését. Ezidőszereint 112 fővárosi tanintézetben folyik filmoktatás. A közlöny 41 tanintézet munkájáról közöl kimutatást. Ezekben október, november és december hónapokban összesen 80 filmet vetítettek 464 alkalommal. A 464 vetítésből 140 jut az elemi iskolákra, 118 a polgári iskolákra, 20 a kereskedelmi tanonciskolákra, 124 a felsőkereskedelmi iskolákra, 62 a középiskolákra.

Az elemi iskolákban legtöbbször vetítették a „Vízrajzi alapfogalmak” és „A Tisza emberföldrajza” című filmet. Továbbá a „Külső mezőgazdasági munkák” és a „Balatoni téli halászat” című filmet. A polgári iskolákban „A Tisza emberföldrajza” és a „Budapesti vízvezeték” című filmet vetítették legtöbbször. A kereskedelmi tanonciskolákban a „Vérkeringés”, az „Alsóbbrendű élőlények” és a „Legújabbkori népművészet” című filmet

KIMARADT

mutatták be legtöbbször. A felsőkereskedelmi iskolákban a „Turbinák” és a „Vízikerekek” című filmeket, a középiskolákban pedig az „Élelmszernagyvásártelep”, a „Jégvilág” és a „Forró-égövi erdő” című filmet mutatták be legtöbbször a növénydekeknek.

Legkevesebbszer mutatták be a „Hogyan készül a könyv?”, „Uti képek”, „A levél útja”, Bánhidai centrálé”, „Kisbalaton madárvilága”, „Izzólámpagyártás” című filmet.

*

A nagyemberek mindig foglalkoztatták az írók fantáziáját. Az utóbbi időben a film is egymásután hozza elének a történelem ismert alakjainak életét. Rövidesen filmre kerül Jean Jaurés írónak és politikusnak élete is. A Le Peuple egyik legutóbbi száma közli, hogy Lucien Besnard és Carlo Rim filmet készítenek Jaurés életéről.

Jaurés alakja méltán foglalkoztatja a két író képzeletét. — Mi újra föl akarjuk eleveníteni ezt a nemes alakot, ezt a tiszta, szép és értékes lelket, ezt az erős és nagy embert — mondotta Lucien Besnard. — Mi be akarjuk mutatni őt gyermekkorától haláláig. Föl akarjuk eleveníteni őt, ezt a fáradhatatlan apostolt, aki életét az igazságért és a békéért áldozta.

A béke filmje lesz ez abban az időben, amikor megint olyan nagy szükségünk lenne Jaurésra, az ő nagy szellemére és arra a békére, amelyet ő akart és hirdetett.

*

A filmcenzura, vagyis hivatalos nevén az Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság most adta közre jelentését 1936. évi munkájáról. Eszerint az elmúlt évben 991 hangos- és 57 némafilmet cenzuráltak. A megvizsgált filmek cenzuraméterhossza 952.153 méter volt. Ebből 869 hangos- és 37 némafilmet, összesen 753.995 méter hosszúságban engedélyezett, 28 hangosfilmnek 59.773 méter hosszúságban pedig csak korlátozással adott engedélyt. Betiltott a cenzurabizottság 56 hangosfilmet 108.456 méter hosszúságban, ezek közül 18-at utólag engedélyeztek, így a véglegesen betiltott filmek száma 38 volt, 72.629 méter hosszúságban.

Származásuk szerint a filmek közül 441 amerikai film volt. Ezek közül csak egyetlen volt némafilm. Utána mingyárt a magyar filmek következnek 203 hangos- és 42 némafilmmel. Azután a németek jönnek 199 hangos- és 7 némafilmmel. Utánuk a franciák 67, az osztrákok 29, az angolok 23, az olaszok 10 képpel.

*

A „Motion Picture Herald” című nagy amerikai moziszaklap minden évben szavazást rendez afölött, hogy kik a legközközelebbi mozisztárok. Az elmúlt évre vonatkozólag az eredmény a következő volt:

1. Shirley Temple.
2. Clark Gable.
3. Fred Astaire és Ginger Rogers.
4. Robert Taylor.
5. Joe Brown.
6. Dick Powell.
7. Joan Crawford.
8. Claudette Colbert.
9. Jeanette MacDonald.
10. Gary Cooper.

Jellemző, hogy az első tíz között nem szerepel sem Chaplin, sem Greta Garbo, sem Katherine Hepburn.

Margaret Lindsay
(Warner foto)

Katherine Hepburn legközelebbi filmjében Vajda Ernő új drámájának főszerepét játssza el. A film címe a „Lázadó asszony“
(R. K. O. Patria foto)

Londoni jelentés szerint Anglia legnagyobb filmvállalata, a Gaumont British megszűnteti üzemét és nem gyárt többé filmeket. A vállalat a jövőben csak színházi üzletekkel foglalkozik.

A Gaumont British összeomlása az angol filmipari válság következménye. A Gaumontot is magával ragadta az angol filmház, amelynek első mámorában az angol filmvállalatok azt képzelték, hogy meghódíthatják az angolnyelvű filmpiacot. Az amerikai filmgyárak azonban védekez-

tek és az angol-amerikai filmharc az angol filmipar eme nagy vállalatának bukásával végződött.

A Gaumont British a londoni lapok jelentése szerint több mint hárommillió font sterlinget veszített.

A Romeó és Júlia felvételeinek befejezése után Norma Shearer nem vállalt néhány hónapig szerepet. Most azután ismét felvívógép elé áll és mint Clark Gable partnere eljátssza „Pride and Prejudice” női főszerepét.

Megírtuk már, hogy Reinhardot Hollywoodban egy operett rendezésére kényszerítették. Már kiválasztották a filmesítésre szánt témát is. Denison Clifff: „Casino” című regényét. A két főszerepet Edward G. Robinson és Ruby Keeler játsszák.

Wallace Beery és Warner Baxter közösen csinálnak filmet. Címe: „The last seaver”.

„Dalos Marine” a címe a Warner filmgyár most készülő új zenés vígjátékának. Főszereplő Dick Powell.

Két héttel ezelőtt a „Lovagias ügy” című filmről írott kritikánkban előírás folytán Keleti Mártont jelöltük meg a film rendezőjeként. Ezzel szemben a filmet Székely István, annyi nagysikerű magyar film rendezője rendezte.

Annabella, a világhírű francia filmsztár, aki most tért vissza Angliából Párizsba, március közepén kezdi meg új filmjének felvételeit. A film címe: „A hallgatás tornya” és rendezője Marcel L'Herbier lesz.

Kádár Piroska, a legújabb magyar filmszínésznő, a „Hetenként egyszer láthatom” című filmben tűnt fel és máris egy új film főszerepére szerződötték.

(Fotó Forrai—Karossa)

A Metro filmvállalat négy világhírű sztárját állította egyetlen filmben csatasorba, hogy sikerre vigyék azt. Amerikában ezt a filmet méltón hívják a sztárok filmjének. A négy sztár: Myrna Loy, William Powell,

Spencer Tracy és Jean
Harlow. A film pedig a
„Harcias hölgyek“. Az
amerikai sajtó azt írta, hogy
ez a film a szezon legsike-
rültebb vígjátéka

(Fotó Metro)

Dixie Dunbar
(20th Century Fox fotó)

Dixie Dunbar elraboltatta rendezőjét, hogy filmsztár lehessen...

Európa álmódózó hölgyei, akik csak titokban mernek gondolni arra, hogy egyszer megjelenik életükben egy ismeretlen amerikai úriember és kijelenti, hogy ő a nagy hollywoodi filmgyár tehetségkutatója és kizárólag miatta hajózott át a nagy vizen, az alábbi történetből bizonyára erőt merítenek majd a további várakozáshoz és reménykedéshez.

A történet hősnője Dixie Dunbar, csinos, kedvesen mosolygó angol leány, aki két évvel ezelőtt éppen úgy csak a lapok híradásaiból ismerte Hollywoodot, mint európai úrilány kollégái. Dixie Dunbar azonban egy napon megunta a várakozást és elhatározta, hogy egy éven belül filmsztár lesz. Elhatározásának azzal akart súlyt adni és a kivitelezéshez abból akart erőt meríteni, hogy egy közjegyzőnél írást helyezt el, amelyben kijelentette, ha egy éven belül, pontosabban, ha 1936 március 1-ig nem szerez szerződést Hollywoodba, akkor egész vagyonát a londoni árva gyermekekre hagyja. Ezután elutazott Hollywoodba. Első kísérletei kudarcba fulladtak. Mindenütt szívesen látták volna a csinos lányt, mint statisztát, de mikor bejelentette, hogy sztár akar lenni, csak mosolyogtak rajta.

Végül megunta a várakozást és igazi amerikai ízü megoldáshoz folyamodott. Négy fiatalemberrel elraboltatta Harry Lackmann-t, a 20th Century Fox-gyár egyik főrendezőjét — akkor írtak is erről a lapok, — lakására hozatta és ott, a négy fiatalemberrel együtt egy kis színdarabot játszott el neki. Mint később kiderült, a négy emberrabló is négy állásnélküli színész volt. Amikor Harry Lackmann megtudta, milyen „emberrablók” kezébe került, szívesen belement a játékba, végignézte a rögtönzött előadást és utána szerződtette Dixie Dunbart. A négy férfitpartnert pedig azóta szívesen dolgoztatja bűnügyi filmjeiben.

Dixie Dunbar terve tehát sikerült. Színésznő lett és szerződése volt.

Harry Lackmann azóta sem bánta meg, hogy Dixie Dunbar kisasszonyt szerződtette, aki egy esztendő alatt a 20th Century Fox-gyár egyik leghasznosabb színésznője lett.

KEZDÉS ELŐTT

A film élete nem akkor kezdődik, amikor a színész megjelenik a felvétel gépe előtt és megkezdődik a fotografálás, hanem jóval előbb, a filmgyár divatszalonjaiban, fodrászműtermében és öltözőiben. A film élete akkor kezdődik, amikor a filmsztár felölti szerepe jelmezének első darabját, vagy meghúzza maszkjának első festékvonalát.

Ennél a munkánál kapcsolódnak be a filmgyártás óriási gépezetébe a ruhatervezők, festőművészek és maszkmesterek — akiknek — helyes kiválasztása éppen olyan komoly gondot okoz a jó rendezőnek, mint a szereplő gárda összeállítása. Egy tehetséges maszkmester éppen olyan megalapozója a film sikerének, mint maga a jó színész.

Tom O'Brien előkészíti Joan Blondelt a felvételhez
(Warner foto)

A maszkmester különösen a női sztárok beállításánál jut fontos szerephez. A nők ugyanis még a kosztümös filmeknél sem csinálnak és nem is csinálhatnak feltűnő maszkot. A női sztárnak mindig természetes szépnek kell lennie a filmnél, míg a férfi színész szerepének karaktere szerint hol bajusszal, hol szakállal, hol síma, borotvált arccal jelenhet meg a felvevő gép előtt. A férfi maszk lehetőségei szélesebbek, keményebbek, erősebbek. A női sztár nem hasz-

Tervező művészek készítik el a filmsztár maszkját, amelyet azután a maszkmester megvalósít
(Warner fotók)

nálhatja ezeket a karakterizáló rekvizitumokat és mégis fontos, hogy

A filmsztár maga dönti el, melyik minta szerint akarja kifestetni a szemét

minden filmjében más legyen. A maszkmesterek jól tudják, hogy ezt a változatosságot csak a szem vagy ajakvonal rajzának megváltoztatásával érhetik el. Tehát úgy oldják meg feladatukat, hogy a döntés előtt néhányszor lerajzolják a sztár portréját, de minden portrén más a szem és más az ajak rajza. A filmsztár azután azt a

megoldást választja, amelyik szerinte és a rendező véleménye szerint a szerep karakteréhez legjobban illik.

A férfi színészeknél sokkal könnyebb a helyzet. Miután a színész és maszktervező együttesen megbeszéli, hogy milyen az eljátszandó szerep figurája a maszkmester egyszerűen lerajzolja a szereplőt de a rajzra felvázolja a szereplő maszkját is. Mikor azután egy maszkban megállapodtak, sor ke-

rül a terv megvalósítására is.

Hollywood leghíresebb maszkmestere Tom O'Brien, Georg O'Briennek, az ismert filmszínésznek öccse, aki mielőtt Hollywoodba jött, mint szobrász dolgozott New-Yorkban. Tom O'Brien Hollywoodban megtanulta a női fodrász mesterséget, mert úgy érezte, hogy terveit a gyár fodrászai sohasem úgy valósították meg, ahogy ő azokat elképzelte. Most azután Tom O'Brien

nemcsak a terveket készíti el, hanem a kivitelezést is.

A hollywoodi sztárok szerint ma egyetlen maszkmester sem ismeri olyan jól világhírű modelljeit mint Tom O'Brien, akinek jövedelme arányban van tehetségével és szakismeretével. Tom O'Brien havi jövedelme 20.000 dollár.

Mire a sztár felvevő gép elé kerül, annyit dolgozik, hogy joggal lehetne már fáradt is, de hiába, mert mielőtt rengeteg próba és egyéb munka után végre a felvevő gép elé kerül, még át kell esnie egy alapos vizsgálaton. Egy perccel a gép bekapcsolása előtt még az operatőr is megvizsgálja a filmsztár maszkját, hogy nincs-e azon valami olyan vonal, szín vagy hajlás, melyet a fotografálólenyce eltorzítva adna vissza. És csak amikor ezen a vizsgálaton is túljutottak, kapcsolják be a lámpákat és megkezdődik a felvétel.

A felvétel előtt egy perccel az operatőr még egyszer megvizsgálja a filmsztárt, hogy minden rendben van-e?
(Warner foto)

Beverly Roberts
(Warner foto)

N
So
emb
lett
éle
mon
A
volta
tatás
maga
gyob
tem
apró
En
ha s
fejű,
Eg
kem
még
külö

N
első
köz
ziun
nek
Ö
köci
ved
E
kom
Nek
pett
hog
dics
társ
ség
isko
dik
höl
M
érth
oko
soh
a s
V
köz
hős
ötö
Ü
rült
isko
red
töm
A
egy
nyá
1
és
köz
soc
E
pár
ver

D

Soha nem engedem lebecsmérelni a buta embereket. Nekik köszönhetem, hogy valami lett belőlem. Az ő nehézfűjségük segített át életem legkeservesebb idején, az ifjúságomon.

A szüleim földhözragadt parasztemberek voltak. Nem tudták előteremteni soha tanítatásom költségeit. Én magam tartottam el magamat, instruktorkodásból. Sőt, mint nagyobb diák, már nemcsak ellátásomat fizettem ki a városban, hanem küldöttem haza apróbb összegeket öregeimnek.

Embertelen küzdelem volt ez, az tény. És ha sikerre vittem vele, mondom, csak a hájfejú, ostoba tanulóársaimat alldhatom érte. Egyetlenegy ilyen sötétagyú növendékemre gondolok vissza utálattal és dühvel még most is. Érdemes elmesélnem ezzel való különös, tragikomikus esetemet.

Nemcsak a rendes tantárgyakból voltam első kitűnő, hanem a rendkívüli tantárgyak közül, az énekekben is első voltam. A gimnázium műénekkarában, mint fősopránnak, nekem intett az énektanár.

Ötödikes voltam, gondolom. Szóval gyermeki kurtanadrágból a férfias hosszúnadrágba vedlett gavallér.

Ez az az idő, amikor először mozdul meg komolyan a szíve az embernek a nők után. Nekem azonban lótó-futó robotolásom közepette nem sok időm és alkalmam jutott rá, hogy valami polgáris kislány vonzalmával dicsekedjem, mint más elegánsabb osztálytársaim. Féltség is voltam, a falum esetlensége rajtam nyüglődött. Nem jártam tánciskolába sem, ahol egy kissé megpallérozódik magamfajta mokány, abban a korban, hölgyikék társaságában.

Mindezt azért kell előrebocsátanom, hogy érthetővé tegyem, mekkora rázkódtatást okozott kamasz lelkemben, hogy egyszerre soha nem remélt szerencsével talált tárgyat a szívemben összegyűlt sóvárgás.

Valami ünnepély volt. Karénekekkel szórakoztattuk a nagyérdeműt. Én, mondom, mint hosszoprán. Mert még mindig az voltam az ötödikben.

Ünnepély után, egészen véletlen úgy került össze a gimnázisták és a polgári leányiskola kettes sora, hogy majdnem összekeveredtünk lányokkal, ahogy az oszló ember-tömeg az ucca falának szorított.

Az én osztályom mellé éppen a velünk egyívású negyedpolgárista, bokorugrószoknyás, leeresztett farkocsos fruskái kerültek.

Igy haladunk valameddig. Persze vihogás és itt-ott átbeszélések a két nembeli ifjúság között, miközben a kettes sorok előre-hátra sodródtak.

Egyszerre közvetlen eléem került egy csitri pár. Egyik dundi szőke, mosolygószemű, eleven lány. Valami nagyobb fűszeresbolt trón-

örökösnoje volt. A társa nyulánk, halvány, barna lányka.

Ezt Geyza Violának hívták. A város leggazdagabb, legtekintélyesebb férfianak volt a lánya. Az övék volt a városi bank, a városi sertéshizláló, a Búdösvíz-fürdő. Egyemeletes, ösdi, rézzel vert kapus házuk a kisváros korzójára szögellett ki.

A polgáriba Geyza Violát vöröshajú francia nevelőkisasszonya kísérte. Rossz időben pláne elegáns homokfutón hajtottak vagy esengős szánkón.

Nos, és amint előttem halad a két lány és fülelem beszédüket, hát azt hallok, hogy a szőke fűszereskisasszony ezt kérdi Geyza Violától:

— És neked melyik tetszik?

— Énnekem? — feleli erre nyomatékosan tagolt szavakkal, Geyza Viola: — Énnekem Csángó Endre tetszik. Az összes fiúk közül ő tetszik.

Én, Csángó Bandi tetszem Geyza Violának az összes fiúk közül, ágrólszakadt paraszti sarjadék, foltoskönyökű kabátommal.

— Te, hisz itt van mögöttünk! — sandított hátra a szőke a következő pillanatban. És míg kislányosan vihogva baktattak előttem, hát még azt is észrevehettem, hogy a Geyza Viola gyöngé, barnapihész nyakán pirosság szaladt át.

Semmi több nem történt aztán. Noha többször hátrakémltek még később rám, hogy vajjon hallottam-e a Violácska vallo-mását? Nem fedezhetek föl semmit bárgyú fapofámon.

Hiszen engem a meglepetés, az ujjongás majdnem ájulttá tett.

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglal-kozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvosolni, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhiva-talunkkal, ha a legcsekélyebb panasza is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

Attól fogva néha még kötelességet is képes voltam mulasztani, hogy Geyza Viola útjába vetődjem. Először rá sem mertem nézni. Elrohantam mellette abban a pillanatban, amelyre esetleg másfél órát vártam ácsorogva. De később már mégis annyira vittem, hogy legalább ráemeltem a szemem Violára. És ő barátságosan, biztatóan fogadta zavaros imádattól révedő tekintetemet. Több-ízben egyenesen rámosolygott.

Egyszer a korzón, ötvenedszer lóstatam föl és alá, hogy néha-néha fölvessek a Geyza-ház emeletére egy pillantást, amelynek ablakából Viola könyökölt ki, a korzót szemlélve. Lemosolygott rám, felnéztem, lemosolygott rám, felnéztem, lemosolygott rám. Annál csak boldogabbnak éreztem magam, mint amilyen ügyefogyott hülyének.

Végre Viola mellett megjelent a vöröshajú francia madmazel. Ekkor Viola, miután a nevelőkisasszonynak mondta, hogy: jön, jön, ne türelmetlenkedjék! Tölem úgy búcsúzott el, hogy újjával az ablakra írta: pá! És biccentett is nevetve nekem.

*

Egy tízpercen a gimnázium folyosójának ablakpárkányán, ott látom nyögve, izzadva, ceruzáját rágva, kétségbeesetten Nagy Anti nevű negyedikes tanulótársamat.

Nagy Antinak velem kellett volna járnia az ötödikbe, de megbukott és ismételt.

Nagy Antiék ott laktak a Geyza-ház földszintes udvari lakásában. Valamiféle alkalmazzottja volt, titkárféle vagy micsoda Geyza Armandnak a sok üzemében a Nagy Anti apja.

A szívverésem elállott attól a nagyszerű ötlettől, ami hirtelen keresztülfutott agyamon.

Ne higgyen idegen ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélési előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznot más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délbáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelenül vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délbáb kiadóhivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában, amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délbáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délbábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjáradékot kap

Odaálltam Nagy Anti mellé, egy perc alatt lefirkáltam neki azt a rongy algebrai tételt, amin ottan halálba vesződött. Aztán a nagy hálálkodására mtgjegyeztem, hogy: néha mikor arra járok mi tudom melyik tanítványomhoz, hát segíték neki is a föladványai-ban, ha akarja!

Iszonyú töktejű, hünyögő kölyök volt ez a Nagy Anti. Föltette, hogy kiváló egyénisége az, ami rokonszenvet keltett bennem és két kézzel kapott barátságomon és támogatásomon.

Többrendbeli séta, pigézés, iskolaszerezsere, szóval jogerős barátkozás útján, Nagy Anti kivitte szüleinél, hogy megfogadjanak feldíjért rendes instruktorának.

Attól fogva ezzel a kitűnő ürüggyel bejáratos lettem a Geyza-házba és reményem volt, hogy Violához férközhetek.

Persze sajnos, egyelőre a ravasz tolokodásom következménye csak az lett, hogy Nagy Anti tanulótársam lett valósággal szereimes belém.

El nem tudom mondani, mennyire terhemre volt nekem ez a buta gyerek. Állandóan belémkarolva lógott rajtam. Elkísért más tanítványaimhoz, betelepedett kosztos-lakásomba. Nem szakadt le rólam napkelte-től napnyugtáig.

És nekem nemhogy háritgatnom, de szítanom kellett ezt a ragaszkodást Nagy Antiban.

Geyza Viola pedig két hétig azt sem tudta, hogy az udvarukra járok. Mert az uccai emeletes front lépcsőlejárata közvetlen a vaskapu mellett volt, az udvarra Viola alig járt le és hát egyáltalán nem terjedt el Geyza-házban futótűzes szenzációnak, hogy a Nagy Anti tökkellűrtött fejébe tudományt tölteni, megjelentem ott néha.

Dehát végre mégis találkoztunk Violával a kapu boltíve alatt, amint tékákkal, rajssínnel felszerelve jöttünk Nagy Antival tanulásra. Viola a vörös francia kisasszonnyal volt.

Anti tegezte Violát. Kérdő, ámult pillantására, hogy engem lát. Nagy Anti így világosította föl:

— Mit nézel? Sejtet, hogy együtt tanulunk már két hete nálunk. Azért jön be Csángó!

— Igen? — hőlíntott Viola. — Érdekes... Jónapot!

Ő köszönt előre nekem és kezét nyújtotta hozzám. Kínosan, bambán, feszengve makogtam valamit. És azzal semmi több... Mentünk biflázni!

— Bődülten kényeztetik és óvják ezt a Violát Armand bácsiék. Mert szívbjaja van. Azért olyan kovászszínű. És nem szabad neki hancozni sem, labdázni sem, semmit sem!

Ezt a megdöbbenő és elszomorító értesülést kaptam aztán Antitól, az én szívem bálványja, Viola felől.

De barátom rögtön átcapott aztán valami más, közönyös beszéd tárgyba. Én pe-

dig óvatosságból sohasem kérdezősködtem Violáról tőle.

Másnap azonban a leckeórák idején a Nagy Antiék lakásában találtuk Violát és a nevelőkisasszonyt. Tudtam, Viola miattam látogatott ide. A szívem pezsgett az örömtől.

Persze a Nagy Anti mamájával és nővérével csevegett Viola és alig vetett ügyet rám és Antira. A nevelőnő pedig, aki csak franciául beszélt, nyugodtan olvasta regényét egy fotójben.

Mikor távoztak, mégis odajött hozzánk Viola.

Meg tudtam volna fojtani ezt a tökéfejt Antit, milyen modortalanul, csaknem barátságatlanul fogadta Viola közeledését:

— Mit tanulnak? — kérdezte Viola.

— Amiről dunsztja sincsen polgáristáknak! — felelte Anti. — Latint tanulunk!

— Maga ugyebár szintiszta kítűnő? — fordult hozzám Viola. — És az énekkarban is első?

— Igen! — höktem rá túlboldogan.

De ezzel már el is akadt az egész csevegés. A francia frájlja is odapötyögött Violának, hogy: indulás lesz-e hát vagy maradás?

Zavart, feszengő, bárgyú búcsúzás következtetett tehát, miközben szinte riadtan érintettem meg Viola felém nyújtott, virágsziromszerű kis kacsóját.

Ámde ettől fogva minden második, harmadik lecke idején ott leltem Violát Nagy Antiéknál. Vagy ránknyitott lecke közben. Olykor egyedül, máskor a francia nővel. De ritka volt, hogy szerét ne ejtse annak, hogy pár szót ne váltson velem.

Egyízben a következő történt.

Nincs otthon senki Nagyéknál. Csak én vagyok és Anti. Így talál Viola bennünket a francia hölgyvel.

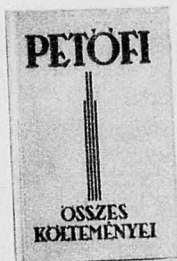
Viola éppen helyet foglal azzal, hogy: egy keveset vár az Anti nővérére. Hát a francia nő kétségbeesve borítja ki az asztalra kézimunkakosarát. A kötőnivaló pamutja anynyira összegubancolódtott, hogy hasznavehetlenné lett végleg, úgy látszott.

Heves, lármás perszóna volt ez a nő, ha arra került a helyzet és majdnem könyörgött ott nekünk: segítsünk rajta!

Nohát én, aki a falusi esztováta gordiusi gubancait sokszor bontogattam édesanyámnak, rögtön szakértelemmel estem neki a frájlja pamutjának. Széttéregtem az asztalon és végül csakugyan kigöbözttem.

A vörös kisasszony akkora örömben volt, hogy magához szorongatott, a hajamat összekúsálta és végül, mint hathatós jutalmat, odanyújtotta nekem a képét csókra. Hogy félre ne értsem, oda is mutatott bübajos mosollyal a pofijára, ahová puszimat szánjam. Aztán pedig, miután én makutyian

PETŐFI ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI

Ára kartonkötésben
96 fillér

Ára díszes egész vázsonkötésben 1 pengő
90 fillér

Ára félbörkötésben
3 pengő

Portó 20 fillér, utánvét 75 fillérrel drágább.
Megrendelhető a DÉLIBÁB kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány u. 12—14 és minden könyvkereskedésben.

tétováztam, hogy merjek-e... Hát a madmazel megragadta a fejemet és egy nagyot cuppantott a számra, kettőt.

Ezalatt a pár pillanat alatt egyszerre Viola lett türelmetlenné az ehmenetelre.

Franciául lepetelve hívta a kisasszonyt. Mikor pedig az nem hajtott rá elég gyorsan, Viola megragadta a madmazel karját és valósággal elrángatta őt tőlem.

Majd pedig az ajtón kívül hallottam, hogy csaknem nyershangú szóváltás folyik a szelíd Viola meg a madmazel között és Viola hangja jár fennebb a rikácsolásban.

Megértettem, hogy Viola, mint komoly női vetélytársra féltékenykedik a francia hölgyre.

Aki a világon semmit nem vett észre mind-ebből, az az én Anti tanítványom volt... Ezzel is fejezhetem be ezt a történetet.

Meleg volt már, május, vagy június, tanév vége.

Megyek egy nap kora délután Antiékhoz. Hát, amiint belépek lakásukba, sírva találok a szoba közepén Anti mamáját, nővérért, a cselédjüket és a Geyzáék szakácsnőjét:

— Meghalt, meghalt az biztos, nem tetsz-

halott az. Az orvos is konstátálta már. Kivégezte a szívgörcs két pillanat alatt a drágát... Ó, a kis drágát!... — zokogta a szakácsné.

Geyza Viola meghalt szívbénulásban.

A szoba padlója és a mennyezete himbálódni kezdett velem. Hogy sírjak?... Hogy egyáltalán rezdülte támadjon külsőleg is rajtam annak a megmondhatatlan fájdalomnak, ami rámzuhant?...

Nagy Anti arcán láttam, mint valami karrikatúrát, a túlzottan erőltetett megrendülést:

— Meghalt Viola, hallottad?... Borzasztó!... Na, gyere tanuljunk!

Huzattam magam gépileg rendes munkasztalunk felé Antival... Leültem és bámultam... Ha gondoltam valamit, az volt; hogy: meg kell most már halnom nekem is, mert miért volna érdemes élni?

Eközben Anti már napirendre térve a gyászszéken, elkezdte:

— Nézd, ez a példa bődülten nehéz. Az öreg azt mondta, nem kötelező a megfejtése. De viszont, aki megfejté, azt már most kvalifikálja, a vizsgán ki sem hívja felelni. Ne fejtsük meg ezt a példát?

Haragudni sem tudtam erre a szegény, érzéketlen baromra. Valamit makogtam... és összeharaptam az ajkamat aztán.

Ő pedig újra kezdte:

— Nézd, én nem mondom, hogy nem bődültesen nehéz ez a példa. De viszont...

Nem bírtam!... Ha még egy pillanatig ott maradok, vagy vitába bocsátkozom ezzel az állattal, rávetem magam és megfojtom... Felkeltem, szó nélkül és az ajtónak tartottam.

— Mi az? Mivel bántottalak meg?... Vagy annyira érint téged egy haláleset?...

— riadozott mérhetetlen ostobán utánam Anti és csimpajkodott rám. — Mi bajod, kérlek, Bandikám?

Nem értette! Még mindig nem!

Az ajtóban voltunk már.

— Nem tanítlak többet! — mondtam tagolva és erőlyesen. — Hagyj békén! Ne tartóztass föl!

És ezzel elmentem.

Ennek ötven éve van pontosan. Mert a hatvanötödik életévemben járok. Kormányfőtanácsos vagyok, méltóságos úr, az akadémia levelező tagja, húsz helyen elnök... Sokan nem értik azt sem, hogy: minek maradtam agglegény?

Nem akarok tetszelegni a romantikus lelkület fényében, hogy kijelentsem: ennek a kamaszkori tragédiának az árnya tartott meg magányomban... De azt már hazugság volna állítanom, nem járult hozzá ez is...

Az óriási világirodalmi sikert is felülmulja a magyar kiadás páratlanul gyors elterjedése. Megjelenése óta sok-sok ezer példányban kelt el

Axel Munthe csodálatos műve San Michele regénye I-II.

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.“ Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkületű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A mű a világhírű regények sorozatában jelent meg.

A Világhírű Regények egy-egy diszes félbörkötésű kötetének ára **96** fillér.

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

A díszkötésű külön kiadás minden könyvkereskedésben kapható. Két kötet ára P 2.50

Don Juan estéje

Irló: Szinelár György

Don Juan egy napon elhatározta, hogy ki lép az irodalomtörténetből, búcsút mond gáláns kalandjai ezer gyönyörű asszonyának, nyári szabadságot kér a szerelemtől, élet-rajzírótól és zajos élete nyugalmas weekend-jeként megismerkedik valahol, valami szürke, édes és jelentéktelen leánnyal, aki még álmodni, himni és szeretni tud.

Tehát leült és sürgősen levelet fogalmazott Don Isdó Romond, Madrid főpolgármestere feleségének és megírta, hogy előrehaladott reumája miatt egyelőre nem vállalkozhat arra, hogy holnapután ismét átmászson a főpolgármester úr kertjének rácsos kerítésén, mint eddig tette. A költői szárnyalással megfogalmazott levelet aztán kiadta titkárnak, Don Pedró de Carnalnak, aki azt harminc példányban lemásolva, gyorsfutárral küldte szét Madrid harminc legszebb asszonyának.

Don Juan pedig e naptól kezdve őszintén boldog volt.

Puha és kényelmes életet élt. Naphosszat hevert tétlenül úri kerevetén, gond és gondolatok nélkül, korhű pizsamában pihentetve rokkant tagjait. Napokig nem borotválkozott és bár ebben az időben már közelebb járt az ötvenhez, mint a negyvenhez és könyörtelen csúza néha már komoly akadályokat is gördített titkos útjai elé — most mégis fiatalnak, frissnek és ujjászületettnak érezte magát.

A szabadság nyugalma jótékonyan hatott megkopott életére és néhány nap múlva már ahhoz is volt türelme, hogy kiüljön háza erkélyére, a romantikus alkonyatban és megbámulja a háza előtt elhullámzó embereket, csevegő asszonyokat és szemérmesen piruló, kis fekete spanyol leányokat.

És egy este — mikor már néma homályba borult a város — egy égő szemű, ragyogó vonalú leány sétált el Don Juan ablaka alatt.

— Ki ez a lány? — kérdezte az első pillanatban fellángolt szerelem fojtott izgalmával a szabadságolt hősszerelmes, alázatos titkárijától.

— Anicitának hívják, — felelt Don Pedró, a hős alázatos árnyéka. — Don Alvarez Pultonnak, a kitűnő hadseregszállítónak a

leánya, a város felső negyedében laknak. Házukat hatalmas rácskerítéssel övezett park fonja körül. A kerítés rácsának minden harmadik bordája dárdás hegyben végződik — mondta a jól informált titkár, kinek jegyzőkönyvében minden ehhez hasonló fontos motívum fel volt jegyezve. Elvégre ezért tartották.

Don Juan lelkesülten nézett az egyre megszébb ringó Anicita után és elhatározta, hogy mindenképpen meghódítja a szépséges leányzót...

— Beszélj, Pedró... mit tegyek?... tesszik nekem e gyermek és úgy érzem, hogy harminc éves ragyogó multamban még nem volt nő, aki ilyen melegen, ilyen őszintén érdekelt volna... Szégyenlem bevallani, ezt a lányt még szeretni is tudnám, komolyan és bensőségesen, nem úgy, mint eddigi novel-láim könnyelmű hősnőit. Beszélj, Pedró... mit tegyek?... Álljak lesbe, amerre jár és törjek rá váratlanul, mint Felicitára, vagy énekeljek forró dalokat az ablaka alatt, mint ahogy Lupenak énekeltem?... Vagy küldjek neki is egy csodálatos rózsacsokrot, mint annak a molett feketének, akinek a nevét már elfelejtettem?

Don Pedró nem felelt... Főlöszleg is lett volna minden szó, hiszen látta, hogy a madridi bonvivánt már úgyis elragadta a láz, amelynek hatása alatt művészi lendülettel csapott homlokára.

— Megvan! Levelet írunk a lánynak, Pedró. Gyönyörű, költői levelet, melyben mindent elmondok, amit iránta érzek.

Egy óra múlva, készen volt az izzó, ismert donjuani vallomásokkal és finom bókokkal teletüzdelt levél és mire kigyulladt az égen az első szentimentális csillag, akkorra Don Juan levélbe szorított lelkesedése már ott remegett a csodálkozástól és meglepetéstől piruló Anicita kezében.

— Felel?... Nem felel? — kérdezte és számolgatta magában a lehetőségeket Don Juan, aki egy nap alatt úgy átalakult, olyan fiatal és rajongó lett, mint egy lovagnövendék a madridi etikett iskolában.

Felel?... Nem felel?... És Anicita fe-

lelt, mert fiatal volt és álmodozó, romlatlan és hívő, tapasztalatlan és mert azt hitte, hogy a nagy Don János hívásának hivatalból és a huszadik század memoár-írói iránt érzett tiszteletből sem állhat ellent egyetlen madridi lány sem.

Levelet írt tehát Anicita. Galambszívű, hőtiszta, áhítatos levelet, elomlót és bocsánatkérőt, alázatosat és mérsékeltet.

Három héten át leveleztek így egymással és ezalatt a három hét alatt a legszebb szerelem gyulladt fel bennük.

Anicita éjszakákon át álmodozott Don Juanról, a legendás hírvő daljás ifjúról, akinek szeme úgy ég, mint az éjszakai parázs, hangja olyan puha, mint a bársony és karja acélos, mint a damaskusi penge.

Ennek a rajongó csodálatnak köszönhetette Don Juan, hogy Anicita egy napon megírta: várjon rám, esteli harangszó után a városi park mellett.

És amikor leszállt az alkony, Don Juan felvette legjobban vasalt köpönyegét és kísétált a városi parkba.

Hűvös és szeles volt ez az este és a könnyelmű bonviván, akit csak szerelme fűtött — dideregve sétált a park fái között és mire Anicita megérkezett, Don Juan úgy berekedt, hogy alig fért ki hang a torkán... Beteg lett, náthás és köhögő, a láz ismét felrajzolta negyven és néhány évének ezer fáradtságát az arcára. Öreg volt, sápadt és összetört. Úgy nézett ki az öreg hősszerelmes jól szabott fiatalos ruhájában, mint ragyogó gyertyatartóban vergődő halvány olajmécéses.

Anicita megérkezett, riadt szemekkel bámult szét, de rá sem nézett arra az öregedő spanyolra, aki ott topogott a közelben.

Végre Don Juan is észrevette a lányt. Elébe sétált, meghajolt előtte és már-már csaknem nekilátott szerelme gyönyörű himnuszának, amikor a lány ijedten húzódott félre.

— Mit akar, kérem?

— Bocsánat, azt hittem, engem vár — mondta Don Juan.

— Magát?... És büszke gúny villant fel a lány szemében. Don Juant várom, a szellemes és fiatal grandot, nem pedig egy ilyen vén skatulyát, mint maga — és elfordult a férfitől.

— De bocsánat — dadogta elgyötörten a férfi, — hiszen én vagyok, Don Juan.

— Maga?... maga?... Ne bolondozzon öreg, Don Juan fiatal és szép, karcsú és egyenes.

Don Juan ott állt a lány sugárzó ifjúsága előtt, összetörve és megalázva. Csak nézte homályos, könnybe boruló szemmel és életében ez egyszer igazán érezte, hogy megöregedett, hogy minden szépsége, ragyogása, eleganciája és könnyűsége csak póz, száraz, ügyes maszk és megértette, hogy nem melegedhet többé az ifjúság napsugarában.

Ahogy a lányt nézte és fölényes, magabizó mondatait hallgatta, úgy érezte, hogy nem szabad a valósággal ledorongolni ennek a hívő gyerekek színes elképzelését, hadd éljen ő — az öreg Don Juan, — legalább ennek az egy nőnek az elképzelésében olyan szépen, olyan finoman és becsületesen, amilyen szép, finom és becsületes soha nem lehetett.

Meghajolt hát a lány előtt és alázatos tisztelettel mondta:

— Bocsáss meg, kislányom. Én csak Don Juan jóbarátja vagyok, akit arra kért, hogy jöjjen el helyette és mentsem ki őt távolmaradásáért. Don Juannak nagyon fáj, hogy nem találkozhat veled, de kötelességei Barcelónába szólították. És már búcsúzott is és pillanatok mulva beolvadt megrokkant alakja a hűvös madridi éjszakába.

Ezen az éjszakán Don Juan sokáig ült egyedül szobájában.

Gondolkodott. Az életről, a szerelemtől és az ifjúságról.

Éjjeltájban azután behívta hűséges árnyékát, Don Pedró de Carnált és rekedten, öreges, gyámoltalan hangon adta ki a parancsot:

— Végy azonnal ollót és vágd le a hajam, Pedró, mert ha nem vigyázok, még idő előtt megkopaszodom.

Pedró rémülten nézett urára:

— És holnap kopasz fejjel akarsz megjelenni Don Basilió gyönyörű feleségének estélyén?

— Nem. Holnap este donna Basilió helyett Don Basilióval fogok kockázni a klubban, mert holnaptól kezdve, azt hiszem, már csak a szerencse lesz a szeretőm.

Azok a férfiak!...

Akkor léptem be éppen kis diákszobánk ajtaján, mikor Anita — ágya tetején ülve — boldog zavaradottsággal húzta vissza csókra nyújtott kis kezét.

Már nem fordulhattam vissza. — Észre-
vettek.

Anita láthatólag kelletlenül mutatta be a férfit, én pedig majd hanyatvágódtam a rémülettől. Zavartan nyújtottam kezét, aztán minden további nélkül kifordultam a félig nyitott ajtón.

Alig értem be kis műtermünkbe, máris kitört belőlem a visszafojtott józú kacagás. Ez az apró, sárga, mongolképű emberke, ezer ráncsal ábrándosan pislogó kék szeme körül, öregember fejvel a satnya kicsiny gyermektesten — ez volna Térfy Olivér, a híres ünnepelt nagy író, Anita szerelme?!

Nem, akárhogy is szeretem Anitát, a szívből jövő egészséges kacajt lehetetlen volt visszafojtanom.

Tudod Mica, olyan igazi férfi! mesélte — nemrégiben Anita, még az úton, mikor a vasúthoz jött elém. — Pár héttel ezelőtt egy vacsorán történt. A nők maguk választhaták meg asztaltársaikat. Én idegenül, féltéken néztem körül, mikor egyszerre csak két könyörgő szemre lettem figyelmes. Mintegy megbűvölten felé nyújtottam karomat. Csak pár napot töltöttünk együtt, de úgy érzem, örökre egymáshoz kötöttük sorsunkat — merengett maga elé szegény kis Anita.

„Híres író, nagy ember!” — ismételtette, s éreztem a büszkeséget, mely szavaiból felém áradt. Ime, övé az ünnepelt, nagy író, övé, az egyszerű, igénytelen kis diáklányé!

Őszinte örömmel szorítottam meg a kezét s titokban végignézve a görbelébü, horpadtmellű kisleányon, eszembe jutott, hogy vannak talán mégis „magasabbrendű” férfiak is, kik a nőben nemcsak a testet látják olyankor, mikor a szokottnál hosszabb ideig felejtik rajt a szemüket?!

„Mica, én nagyon-nagyon boldog vagyok!” — csicseregte másnap, harmadnap és még hetek mulva is Anita, mikor az apróbetűs borítékot hirtelen mohósággal tépve fel, végigfutott az író levelein, majd rögtön olvasni kezdte, talán hogy izeltől nyujtson nekünk is, szegény nélkülözőknek, az ő nagy boldogságából! „Mily boldogság lehet egy magányos szigeten, távol az emberektől — egyedül a nővel, kit szeretünk” — írta Térfy egy alkalommal s máris röpült hozzá Anita válasza: „A szerető szívek, ha megértik egymást, a tömegben ép úgy

egyedül lehetnek egymással, mint a magányos szigeten.”

Ezek ugyancsak megértik egymást — gondoltam. Kicsit szentimentálisak ugyan, de legalább boldogok. S máris magam előtt láttam a csúnya kis Anitát, a híres, szép férfi oldalán, bizonyosfokú tiszteletet előlegezve az írónak. Mert — mint mondtam — Anita csúnya volt, s aki őt megszerette, annak valahol belül kellett szépségek után kutatnia. Uglátszik Térfy megtalálta — így van ez helyesen, — elmélkedtem, aztán napirendre tértem felettük. Míg egyszer, egy forró nyári éjszaka, Anita izgalomtól remegő hangon újságolta a hírt, hogy másnap, a reggeli gyorsal megérkezik Olivér!

S másnap! — elhalt a kacaj ajkamon, ahogy ott, kis műtermem ajtajában állva, mindez eszembe jutott. Nem, nem szabad kacagnom azért, mert a várt Adonisz helyett ezt a kis öreg gyermeket találtam itt. — Így még jobb, még szebb, így igazán lelkeik találtak egymásra! — gondoltam s őszinte lelkiismeretfurdalást éreztem magamban.

Aznap csak este találkoztam újra Anitával. — Éppen egy vacsorára készültem, mikor belépett. Szomorúan, fázósan vetette magát az ágyra. Tudtam, hogy már elbűcsűztak egymástól. „Igen, az esti vonat tal megy. Hívja a kötelesség, az árván maradt íróasztal.” — zokogta szegény Anita. De ugylátszik, jövőjükre vonatkozó ígéretei lassanként megnyugtatták, mert titokban egy égővörös mézeskalácsszívet rejtett párnája alá.

Én mosolyogtam s elmentem a vacsorára, hol különös meglepetés ért: asztaltársam Térfy Olivér, az író volt. Mire pedig háziasszonyunk felbontotta az asztalt s a társaság a kertben a gyönyörű holdvilágos estét élvezte, Térfy Olivér forró pillantásokat vetve rám, boldogan „késte le” az esti vonatot, csakhogy — mint mondtam, — minél tovább élvezhesse az „egyetlen” isteni nő közelségét, kiért még örültségeket is tudna elkövetni! Persze az „egyetlen isteni nő” ezúttal én voltam.

Mikor úgy éjjelfelé hazavetődtem, Anita még mindig álmatlanul, könnyes szemekkel feküdt párnáján. Én megsimogattam a haját s lefeküdtem...

Egy pár hét mulva kis vidéki városon utaztam keresztül, hol egy gyönyörű asszonyt mutattak be: Térfy Olivér, a híres író felesége volt — több mint tíz esztendeje!

Csengeri Iolya

A Természet Mostoha Gyermekének Egyesülete

Írta: FEHÉR ARTUR

Demokratikus felfogással homlokegyenesen ellenkezik az a tény, hogy a Természet sem osztja el igazságosan kincsait a „teremtés koronája” az — emberek között!

Miért adott Gustav Fröhlichnek szebb arcot, mint nekem, minek következtében a próbafelvételeim nem sikerültek s így eles-tem, hogy mint sztár szerepeljek a filmekben, meg hogy egy csomó dohányt is felszippant-sak, melyre e pillanatban éppen égető szük-ségem volna. Vagy: miért fejlesztette ki job-ban az Óserő Schmellingben az izomzatot, mellyel tönkverte úgy néger ellenfelét az ökölvívó tornán, holott hasonló körülmények között, nekem is lehetett volna erre esélyem.

A 100.000 dollárról nem is beszélek! Vagy kérem szépen helyénvaló, hogy egyedül Marconi találta fel a rádiót, holott együttesen is kispekulálhattuk volna?

Igazán nem szép a Természetől, hogy igazságtalanságában utánozza az embereket: holott mi folyton az ő törvényszerű bölce-ségére hivatkozunk!

Az pedig egyenesen fellázító, hogy Gigli, Kiepura és Saljapin szebben énekelnek, mint én, holott nekem is vannak olyan hangulataim, hogy dalban fejezzem ki érzelmeimet esti 1000—3000-ig terjedő feillépti díjak fejében.

Nem, kedves Természet, ezt rosszul méltóztatik csinálni!

Ezennel felelősségre vonom a magam és a természet többi mostoha gyermekei nevében, kikkel hasonló igazságtalanságok történnek. A huszadik század nagy problé-mái közé tartozik a „kiegyenlítődsé” kér-dése is, minden téren.

Tehát én ezennel megindítom a harcot, kedves sötétben bújkáló Óserő, Természet, Világmindenség, Kosmos, vagy tudom is én mi csudája... szervezkedésre hívom fel ezennel mindazokat, kik elégedetlenek a tehetségek elosztásával és nem tudnak úgy táncolni, mint tudott Nijinsky, nem tudnak úgy úszni, mint Csik, nem tudnak úgy poli-tizálni, mint Mussolini!

De ki tudná felsorolni az elégedetlenek millióit?

Majd meglátszik ki győz a végén?

*

Mégis csak felháborító, hogy nekem egy kitűnő hangot adott a fentnevezett ismeret-len s elfelejtett hozzá — hallást is kiutalni. De még ebbe is belenyugodtam volna vala-hogy az idők folyamán, mert no igen, hisz jó, jó, nem lehet mindenki egy szerencsés Flétá-s, kell, hogy legyen egypár szeren-csétlen flótás is. De hogy emiatt a fonáksá-gom miatt állandó gúny tárgya legyek, az már mégis csak sok!

*

Esküvői meghívót hozott a posta, hogy frigyre lépnek egy régi kedves iskolatársam s a feleségem varrónőjének a középső, Mancini nevű leánya!

Jókedvemben majd kiugrottam a bőröm-ből s magamfeletten kezdtem el énekelni:

Oh, Isis és
Osiris! Adja-
tok üdvöt e fi-
atal párnak...

Alig nyitom dalra ajkaimat, beront fele-ségem önagsága, kinek ugyan kitűnő hallása van, de viszont hangja nincs (csak énekre) a magából kikelve rámripakodik:

— Az ég szerelmére, fiacskám, hagyja abba, mert rögtön összeszaladnak a szomszédok, oly hamisan énekel!

Ez már több, mint igazságtalanság, ez már — frocili! De nyeltem egyet s igyekeztem a helyzet magaslatára emelkedni. Felajzott idegeimet olyképpen próbáltam lecsilla-pítani, hogy kimentem a kertbe, fogtam a slágot s elkezdtem vele spriccelni a fákat és a virágokat, mert ilyen házasságkötési na-pokban rendszerint süt a nap s csak később-ben borúl be s tör ki a vihar... Szomszédom, egy Beszkárt főhivatalnok, szintén ápolta a sarjadzó növényeket, a saját slágiával s ősi ösztönének engedve, kibuggyant belőle az én régi kedvenc nótám:

Nyáron vályogot vetek,
Télen hegedülgetek,
Sír a hegedűm négy húrja,
Benne van a lelkem bújja,
Mert a rózsám mást szeret...

A kibuggyant népdal ugyan nem fedte a valódi tényállást, mert szomszédom már jól túl van a hetvenen, de mivel a Sors útjai kiszámíthatatlanok, nem csodálkoztam tovább, hanem beléptem egy virágágyba és a ked-venc nótámba s egy darabig, míg szomszédom meg nem szólalt együtt spricceltünk és daloltunk:

— Hagyja abba, kedves szomszéd, hisz önnek botfülei vannak!...

Abbahagytam!

Dühömben kinyitottam a rádiót, hogy ha már nekem nem adatott meg a rátermettség, hogy jó hanggal és ugyancsak jó hallással elszórakoztassam magamat, énekeljen helyet-tem a gép, a lélektelen masina, melynek fentalálásában Edison is kihagyott, nemcsak Marconi.

Dalárdát fogtam vesztetre, mely a dal fejlődését mutatta be elszánt hallgatóinak

az ichtiosaurusoktól napjainkig! Éppen egy gyászdal zengett a kórus.

„Mért oly borús, néma a sereg?”

Szubtilis lélek vagyok kérem s mi türe- tagadás, elérzékenyültem.

Néhányszor nagyot sóhajtottam, kifújtam az orromat, mely az elérzékenyülésnek egyik legbiztosabb szimptomája... és... és én is megkérdeztem, mély basszusommal, ugyan- csak dalban, hogy tulajdonképpen „miért oly borús, néma a sereg?”

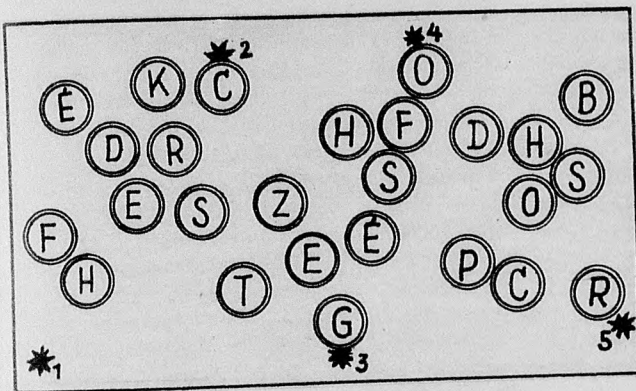
Kérdésemre nem jött azonnal válasz, csak

néhány perccel később, mikor már jó bele- melegedtem az éneklésbe. — Kuss!

Elhallgattam, mert célzásnak vettem ma- gamra nézve a közbeszólást, mely egyrészt lehetett felajzott fantáziám képzete is, más- részt egy, a tényálladékot megállapító spon- tán megnyilatkozott indulatszava is.

Mindenesetre levontam követkevecniát úgy ebből, valamint a többi elmondott esetekből és így senki se csodálkozhatik tovább, ha elnökletem alatt megalakul: „A Természet Mostoha Gyermekének Egyesülete”.
Tagdíj egy évre 12 pengő!

Kép- és betűrejtvény (Külön jutalmak)

Mindenki szeret jól öltözködni! Azt a titkot azonban, hogy ki hol szerezte be remekül álló ruháját, nem szívesen árulják el az embe- rek. Mi nem vagyunk ilyen irigyek, csak egy kis figyelmet kérünk eh- hez a bonyolultnak látszó rejtvény- hez és percek alatt egy kitűnő budapesti úri- és nődivatcég címét adjuk jutalmul. Kössük össze az 1-es és 2-es számmal jelölt csil- lagot egy egyenes vonallal — megkapjuk a cég nevének egy részét. — A többi csillag legyen a továbbiakban segítségünkre...

Egy világiáró barátunk írja, hogy Sziám fővárosában egy ha- talmas reklámot látott, amelyre egy világhírű magyar gyógyvíz neve volt sziámi betűkkel ráfestve. Be is küldött nekünk erről egy felvételt, de elmulasztotta a teljes sziámi ABC betűit is mellékelni, csak ennek a pár betűnek a meg- fejtését küldte hozzánk. Kis fej- törés árán azonban a meglévő be- tűk segítségével mindenki megál- lapíthatja, hogy mi az, amit még a távoli Sziámban is ismernek?!

Г В З С Т
A H I J S U

A helyes megfejtők között 100 pompás művet osztunk ki bérmentve, valamint 5 darab ötvösművészeti gyűrűt és 5 drb ötvösművészeti brost. Megfejtési határidő március 17. Azon túl beérkező megfejtések figyelembe nem vétetnek. Megfejtések a Délibáb kiadó- hivatalához küldendők, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

DÉLIBÁB

A szakáll védelmében

„A szakáll, mint válóok“, „Le a szakállal!“ és egyéb hangzatos címek alatt a párizsi apok egy furesa válóperről számoltak be olvasóiknak. Ugyanis Gindry Jerome Paul, gazdag mérnök és vállalkozó egy szép napon szakállt eresztett. Felesége a házasság felbontását kérte a párizsi törvényszéktől a következő indokolással: „Féjtem arca teljesen sima volt, nemes arcéle, szabályos vonásai és szépmetszésű szája jól érvényesültek. Később fejébe vette, hogy szakállt növeszt és három hónapig tartott, míg kinőtt. Addig olyan volt az arca, mint egy elhagyott öserdő. Később, mikor már elég hosszú volt állán a szörzet, féjtem állandóan húzogatta, simogatta, bajuszát igazgatta, ápolta. Összeborzadtam arra a gondolatra, hogy megcsókoljam...“ A különös válóper azzal végződött, hogy a bíró felszólítására az asszony szépen megkérte az urát: vágassa le kedvéért a szakállát. Monsieur Gindry a családi békesség kedvéért teljesítette az asszony kívánságát és ezzel a válóok megszünt.

Napirendre térhetnének a dolog fölött, ha nem hallanánk a különféle női berkekben gyanús mozgolódást erre a hírre. Tegnap egy társaságban, ahol túlnyomórészt harcossal hölgyek jelentek meg, veszélyben forgott az életem, mért a szakálltereszto párizsi mérnök mellett foglaltam állást. A hölgyek harci riadót fújtak és kiadták a jelszót: Le a szakállal! Miután a hölgyek túlerőben voltak és őszintén szólva illegális hadi fegyverekkel: szépségükkel, mosolyukkal le is fegyvereztek. Visszavonultam rozszant harci fedezékembe és tüzet szüntettem. Ezt már azért is meg kellett tennem, mert nekem nincs szakállam; egyetlen férfitű díszem: ritkuló hajam pedig veszélyben forgott. Ha tovább erősködöm párizsi védencem mellett, azt is kitépik. Úgy határoztam, hogy bizonyos sztratégiai okok miatt, az ólombetűk nagyobb biztonságot nyújtó fedezékéből intézek támadást. Tessék:

A hölgyek a következő indokolással helyezkedtek szakállellenes álláspontra: 1. a

sötét szörzet öregbíti a férfit, megváltoztatja eredeti arcvonásait, 2. a levesnek és ételmaradékoknak menedéket nyújt, 3. csók közben csiklandó érzést okoz, de sok esetben szúr is, 4. a szakáll ma már divatjasmult, csak ósdi, patinás képeken látható.

A határozottan, ügyesen megfogalmazott vádpontokra nehéz felelni. A Mindenható mindenestre jogot biztosított a Férfinak szakállviseletre, mikor az arcán elültette a bajusz és a szakáll magvait. E jog nélkül nem férfi a férfi, bizonyítja ezt az az ösztönös izgalom, amellyel a kamasz fiú várja, lesi bajusza serkedését, szakálla sercegését. És amikor az orra alatt ott sötétlik az a halvány folt és az állán, ha csak pehely formájában is, de megjelenik a szakáll, minden fiú férfinak kezdi érezni magát. A Gondviselés titokzatos és kifürkészhetetlen összefüggései ellen harcolni pedig nem észszerű dolog. Tehát a férfinak jog adatott a szakállviselésre. Ha kedve tartja, akkorát növeszt, hogy no; ha pedig nem, csipeszekkel, zsiletekkel és borotvával marcangolhatja, tépheti az arcát, ameddig neki tetszik. Ez az igazság.

A szakáll-ellenesek jól fontolják meg, hogy takarékosági szempontból mennyit jelent a szakáll! A napi borotválkozás költségei egész kis vagyont tesznek ki a férfinál, nem szólva arról, hogy a szakáll jótékony leple alatt kevesebb gallérra is van szükség. A természetesség a férfi egyetlen díszé és a bajusz meg a szakáll a természet ajándéka.

Rudyard Kipling, a nemrég elhunyt neves angol író egy briliáns politikai beszédében a következő kijelentést tette: „A világ veszedelmesen halad a feminizálódás felé!“ Egy kitűnő magyar humoristánk pedig tréfásan jegyzi meg egyik könyvében: „A nő is asszonytól születik, a férfi is asszonytól születik, csoda-e, ha a férfi mindig több nő tulajdonsággal jön világra?“ Az író kijelentése és a humorista tréfája komoly aggodalmat takar. Valóban a világháború után a férfiak megerősödött szüffrazsett-mozgalmak-

kal találták magukat szemközt. A világháború megritkította az erős nem sorait, az alatt a gyengébb nem — férfiban és nőben egyaránt — pozíciót szerzett otthon és a megváltozott helyzet a női emancipációt segítette. Komolyabb problémával kapcsolatban erről óráig lehetne vitatkozni, de most maradjunk a szakállnál.

Nem is tudjuk, hogy milyen ítéletet hozott volna a bíró a párizsi válópörben, ha a férfi nem teljesíti asszonya kívánságát. Valószínűnek látszik, hogy szétbontotta volna a házasságot és ezzel a szakáll bevonult volna a díszes válókok közé. Ha el akarsz válni, növessz szakállt! — adnák a jótanácsot a barátok. De nem így történt: Monsieur Gindry, a szakáll-ügy hőse így nyilatkozott a bíró előtt: „Férj vagyok, de ez nem jelenti azt, hogy szolga is vagyok, akinél nincs szabad akarata. Feleségem személyes szabadságomban korlátozott, amikor szakállam miatt állandóan gunyolt, nevéssé tett, csipkedett. Nem csoda, ha erre ideges lettem és csak azért sem vágattam

le. Mit szólna a feleségem, ha kötném magam ahhoz, hogy a bubifrizura helyett hosszú hajfonatokat viseljen. Ha Marguerite szépen kért volna, talán teljesítem a kérését, mert alapjában én sem rajongok a hosszú szakállért.” Gindry jól megfogalmazta a dolgot. Mi volna, ha férj arra kérné az asszonyt: ne rúzsozza karminszínűre az ajkát, ne tépje ki a szemöldökét, ne hidrogénezza a haját, ne fesse zaft-pirosra a keze és lába körmeit, ne ragasszon műszempillát stb. Milyen fergeteges felháborodás törne ki a hölgytársadalom körében, ha ezeket, a férfiak hallgatólagos beleegyezése folytán szerzett női jogokat el akarná vállalni!

Nem fér kétség hozzá, hogy a szakállviselet a férfi joga. Mélyen tisztelt hölgyeim, akik a tegnapi estét társaságban szidták a vakmerő párizsi férfit és nem hagyták szóhoz jutni engem, legalább ezt a jogot hagyják meg a férfiaknak. Hogy aztán szakállt növesztünk-e, az más lapra tartozik. Csak a jog maradjon meg!

Ráthonyi János

Az érvényesülés és a siker csodakulcsa Tolnai Világlexikona

20 remek kötete

Budapestben összesen 46.— P Vidéken összesen 48.— P

A 20 kötetből bármelyik kötet külön is megrendelhető. Ha egyes köteteket külön rendel, úgy egy kötet ára Budapestben bérmentve 2 pengő 30 fillér, vidéken bérmentve 2 pengő 40 fillér. A XIX. és XX. kötet ára példányonként 3 pengő.

A 20 kötet havi 2 pengős részletre is kapható!

Megrendelhető: **DÉLIBÁB** kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12. szám

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsónkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem

Tolnai Világlexikona 20 kötetét,

Budapestben 46 arany P árban
vidéken ... 48 arany P árban

amit az átvétel napjától kezdődő 2 pengős havi részletekben fizetek. A teljes kiegyenlítésig az eladó tulajdonjogát fenntartja. Nem pontos fizetés esetén a vételár hátraléka egy összegben esedékes. E megrendelés elfogadását a vállalat fenntartja magának.

Kelt, _____ 193 _____ hó _____ nap.

alírással

foglalkozás

pontos cím

DÉLIBÁB

Pályázatot hirdetünk nagy számú ajándék kiosztásával

Kiadóvállalatunk súlyt helyez arra, hogy olvasóközönségével a közvetlen összeköttetést állandóan fenntartsa, mert az olvasók véleményét ismernie kell ahhoz, hogy olyan könyvkiadványokkal lépjen a nyilvánosság elé, amelyek a közönség szévezreinek nyújtanak tanulságos és szórakoztató olvasmányt.

Ezt a célt szolgálja most megindított pályázatunk is. Olvasóinkat arra kérjük, hogy minél számosabban vegyenek részt ezen a pályázaton és segítsék elő ezzel munkánkat — önmaguk számára. — Önmaguk számára azért, mert kiadóvállalatunk a válaszokban rejlő tanulságokat olvasóközönségünk javára akarja értékesíteni.

A legjobb tájékoztatást nyújtó válaszok beküldői között

**50 darab 10 pengős készpénzjutalmat és
500 pompás könyvajándékot osztunk ki.**

A jutalmak odaítéléséről öttagú bírálóbizottság dönt.

A kérdések a következők:

1. Milyen könyveket olvas rendszeresen? (regényt, verseskönyvet, tudományos műveket, útleírást stb.)

2. Milyen tárgyú regényeket olvas a legszívesebben? (társadalmi, kalandos, detektív, szerelmi stb.)

3. Ki a legkedvesebb magyar írója és a külföldi írók közül kiknek a munkáit olvassa legszívesebben?

4. Mennyi ideje van hetenként átlag az olvasásra?

5. Érdekelne-e kis füzetes alakban megjelenő művek, amelyek a mindennapi életben szükséges ismereteket (technikai, jogi, egészségügyi, ipari stb.) közvetítik?

6. Megrendelné-e a kiadásunkban megjelent sorozatos műveket (Tolnai Világlexikona, Világháború története, Világtörténelem), ha hetenként 30—60 filléres részletekben törleszthetné a vételárát. (Az erre adandó válasz semmiesetre sem kötelez megrendelésre.)

Hogyan kell pályázni?

A pályázaton levelezőlap vagy levél beküldésével lehet részt venni. A kérdések szövegét nem kell megismételni, csupán azok számát kell megjelölni.

Félreértések elkerülése végett egy példát mutatunk be a válaszadásra:

1. Regényt és útleírást.	4. 2—3 óra.
2. Társadalmi regényt.	5. Technikai ismeretek érdekelnek.
3. Móricz Zsigmond, Axel Munthe.	6. Tolnai Világtörténelmet megrendelném.

A pályázókat kérjük, hogy ne mulasszák el a pályázaton nevüket és pontos címüket feltüntetni. A pályázatok lapunk kiadóhivatalának címére (Budapest, VII, Dohány ucca 12) küldendők be.

A pályázat beküldésének határideje 1937 március 20.

A megjutalmazottak névsorát lapunk április 10-én megjelenő számában közöljük.

Amikor Arany János színész volt...

A halhatatlan nagy költő, Arany János tudvalevőleg színész is volt, Debrecenben Fáncsy Lajos társulatánál. Színészkedése azonban rövid ideig tartott, részben, mert nem kapott megfelelő szerepeket, másrészt pedig, mert hamarosan kiábrándult a színpad-varázsból. 1836 március 3-án volt az első szereplése a debreceni színpadon az „Ördög Róbert”-ben, egy tanácsnokot játszott. Két nap múlva az „Erdő szépe” című drámában szerepelt; 6-án „Argyu és Heléna”-ban a második fávágó volt; a „Svájci család”-ban „egy falusi” szerepét kapta; márc. 13-án a „Három század”-ban az Inas szerepét osztották rá; ugyancsak inasokat játszott a „Halotti tor” és „A hivatlan képviselő” c. darabokban... Utolsó szereplése április 30-án volt „A sírhölgy” c. drámában, melyben a tierhauptenij klastrom kapuőrét játszotta. Ez a sok megaláztatás végre arra bírta az ifjú Arany Jánost, hogy hátat fordított a festett világnak, ahol csak nélkülözés, reménytelenség és sívárság voltak a barátai...

*

A színészek vonakodtak önmagukat játszani

„Hírlik, hogy Szigligeti „Vándorszínészek” című jutalmazott vígjátékát nem akarják színpadra hozni, mivel abban a vándorszínészek árnyékoldalai kissé elevenen ostromoztatnak. Mi e hírnek nem örömeztünk adunk hitelt, mert ha színészeink királyokat, főnemeseket, írókat nem vonakodtak színpadon kigúnyolni, sőt egyesek közülök többször már élő férfiakat is kiparódiáztak a színpadon, úgy nem tudjuk, minek nevezni azon furcaságot, melly szerint épen a vándorszínészeket tartják olly határtalan tisztelgetreméltó lényeknek, hogy azok ferdeségeinek foszlányos takaróját egyáltalában ne lehessen szabad kissé szellőztetni”.

(Megjelent 1845-ben.)

Wesselényi Miklós báró felkérte Kazinczy Ferencet a szegedi színtársulat vezetésére, mire Kazinczy így válaszolt:

...„Nagyságod nékem olly megtiszteltetést nyújt, nekem adván a’ Színjátékok kormányzását, a’ mellynek egész becsét érzem. Nem szükség tehát szóval magyaráznom köszönetemet. Azzal érdemlem meg azt, tisztelt, igen nagy Férjfi, hogy *el nem fogadom*. Távol vagyok azon helyektől, a’ hol ők játszhatnak, ’s nekem nyugalom kell, az pedig sok fáradsággal, bajjal jár és költséggel. Nem ismerek én — hízlekedés nélkül mondom ezt, mert hiszen Nagyságodhoz szólok, — nem ismerek, mondom, senkit a’ ki azt vihesse Wesselényin kívül! Neki a’ szerentsés születés talentómat is el nem fáradható ’s el nem fárasztható erőt is, ’s értéket is adott; erre pedig mind ezek megkívántatnak.”

(Kazinczy levelezése, 1806.)

Déryné megdicsérik

„Déryné érdeme a’ szende és több rendbeli szerepekben *országszerte ismeretes*; öltözködése, pontossága és csinosága nem szokatlan előttünk; ő a megállíthatlan, mindent csüggesztő, kérlelhetlen időt szégyeníteni meg és művészségének varázs ereje által legyőzi ’s még soká legyőzendit azt!”...

(Megjelent 1837-ben.)

Egressy Gábor halálára

Ifjúi tüzzel küzdöttél előre,
Mint „Brankovics” játszóttál szerepet,
Vakítva volt fiad... a szenvedőre
Néztél... s atyai szíved megrepedt.
„Mért nem tudok meghalni, meg-
őrülni?”...

Ezek valának végső szavaid;
S mint derék vitéz harcolva dül ki:
Küzködve rogytak össze lábaid...

(Losonczy László költeménye. 1866.)

„Szép Heléna“ bukása Szegeden

„A pesti német színházban oly sokszor színre került „Szép Heléna“ operett — dacára annak, hogy a színlapokat póznán hordozták egész nap — nagyot bukott Szegeden, mi e város közönségének mindenestre csak izlése helyességéről és nem romlott erkölcséről tesz tanúságot. Örülünk rajta!“

(Megjelent 1867-ben.)

„Stuart Mária“ előadása a Nemzeti Színházban

„Az előadás sok kívánnivalót hagyott hátra, kivált szavalás tekintetében, ami pedig e mű előadásánál egyik fő-fő tényező. Csupán *Egressy Gábor* urat vesszük ki, a többi urak s úrhölgyek szavalása teljesen modoros, sok helyütt visszás volt. Több gondot vettünk észre a második előadásnál. Voltak ugyan mindeniküknek egyes helyeik, mikben kitűnők valának, de egyöntetű, összefüggő, mindvégig következetes kivétel s összevágás teljesen hiányzának. S e sziklán szenved hajó-

törést minden classicus mű színpadunkon! *Mit mondjunk az angol nevek néha irgalmatlanul rossz kiejtéséről s azon furcsaságról, miszerint ugyanazon nevet mindenik színész másképen ejti ki?...* Azonban mi-kép várjuk ott idegenszó' helyes kiejtését, hol legtöbben anyanyelvüket, a' színpad nyelvét sem beszélik szabályosan!“ ...

(Megjelent 1846-ban.)

Egy táncművész reklámja Debrecenben

„*Farkas József* úr, táncművész, ki Bécsben, Mailandban, Párisban, 's több európai nevezetesebb városokban a' magyar táncot megismertette, miután — mint ezt a' nemzeti és külföldi hírlapok több ízben magasztalt dicsérettel említik, mindenütt nagy kedvességgel fogattatott volna, — legközelebbi télen Bécsben a' karinthiai kapu mellett levő cs. kir. udvari játékszínen táncmutatványait végezvén, vissza tért: a' mai játék végén *ittthon ez úttal először* nemzeti díszes magánytáncal kíván a' t. t. közönségnek kedveskedni.“

(Egy debreceni színlap jelentése 1836-ban.)

Ha a költő nyomorba jut...

„*Hugó Károlytól* tegnap következő levelet kaptunk: Tisztelt Uram! Kedves levelét 40 forinttal vettem; köszönöm s kérem nevemben hálát adni mindazon derék személyeknek, a kik szívesek voltak az általános inség dacára a legszegényebb költőre is rá gondolni és róla megemlékezni; nevezetesen *Beniczky* barátomnak és *Lázár* úrnak, kik nekem írtak. Nem tudok felelni, nem tudok írni, orvosom megtiltván minden kedélyizgatottságot. Acélidegeim végre oda vannak; még az öröm is megárt nekem, különben haza jöttem volna a „*Brutus*“ előadásaira, — barátaimnak személyesen köszönetet mondani. Egyet legálább nyertem huszonöt évi küzdelmem és türelmem által: t. i., hogy mégis becsülik és szeretik mint költőt a szegény *Hugó Károlyt*.

(Kelt 1864-ben.)

Közli: **Erődi Jenő**

DÉCIBÁB

Mit csinál Husvétkor?

Ezt a kérdést el kell döntenie már most. Nagy előnyei származnak abból, ha idejekorán kész a husvét utitervvel, mielőtt azonban dönt, **okvetlenül** ismernie kell a 8 Orai Ujság Utazási Irodájának husvét utiprogramját. Díjtalanul kaphatja meg az erről szóló díszes kiállítású prospektust, amely a legváltozatosabb utitervek gondosan összeállított gyűjteménye és minden tudnivalóról a legpontosabban tájékoztat.

**Tíz napos olaszországi utazás
már 111 pengőtől**

Forduljon sürgősen a **8 Orai Ujság**
Utazási Irodájához (Andrássy-ut 16.
Telefon: **12-89-81**)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyűrűt és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő március 11. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	s	h	i	r	l	e	r	t	e	m	p	l	l		
13	i		a	i	r		14	a	d	o	l	a	r		
15	t	e	r			16	s	p	a		17	i	i		
18	p	g	r	a	r	19	l	a	r			20	t	a	h
21	a	h				22	t	r	o	m	23	b	i	t	a
24	r	a	d	o	r		25	o	l		27	a	n	o	m
28	r			29	h	i	s			31	b		r		
32	i	33	g	a		35	i	g	r	a			38	i	r
39	a	t	n	t	a	40	l		41	i	n	t	h	n	i
44	g	a	b	o	r		45	r	h	o	r	a	n		
	46	s	i	m	o	g	y	i	e	r	r	z	o	i	

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 46 és a függőleges 1, 12 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Igen kedvelt, aranyos kis filmgyerek. 13. Ez a tábla a bolt kirakatában olcsóságot jelez. 14. Ritka férfinév (az ötödik betűre ékezet teendő). 15. Altatószer. 16. Belga fürdőváros. 17. Vonatkozó névmás. 18. Pénzpocsékolás. 20. Terézvárosi atletikai club. 21. A, a, a, a. 22. Zenekari hangszer. 24. Erdészeti alkalmazott, az erdei állatok gondozója. 26. Igeképző. 27. Vissza: Lisa. 28. Balzsam. 29. Nagyságjelző. 31. 16. századbeli rablólovag, tetteit Tinódi énekelte meg. 32. Jótékonycélú egyesülés. 35. Primadonna keresztnéve. 38. Betűt vet. 39. Pénzzel, értékkel teszi az ember. 41. Figyelmeztetni. 44. Arkangyal. 45. Az iszlám szent könyve. 46. A Nemzeti Színház kitűnő női tagja.

Függőleges: 1. Lehár-operett. 2. Télen folyik az uccákon, tereken, sok szegény embernek időlegesen kenyeret ad ez a munka.

3. Idegen női név. 4. Helyrag — kettőzve. 5. Szöveg nélküli énekhang. 6. Német névmás. 7. A hallgatóság teszi tetszésnyilvánításul. 8. Sedam belseje. 9. A molybdaen vegyjele. 10. Igen értékes fém, ékszereket készítenek belőle. 11. Iparostanonc. 12. Nálunk is ismert kiváló olasz hegedűművész. 16. A legjobb magyar profifutballista. 19. Bolt hátsó fele. 23. Hüvelyes. 25. Vallásrövidítés. 30. A Raina mellékfolyója, Elzász-Lotharingiában. 33. Selyembernyó készíti önmaga körül. 34. Parányi fizikai testecske. 36. Leány-becenév. 37. A politikai életből ismert dunántúli község. 40. Vissza: imádkozz, latinul. 42. Dinom-dánom. 43. Érc — németül. 45. Nemesi nevek gyakori végződése.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsora a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szülő levelet így lessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Melyikre várjak (20). Igen könnyű kérdést tesz fel. Évek óta ismer és szeret egy fiatalembert, aki rövidesen levizsgázik, utána rögtön állást kap, ezenkívül jómódú, van egy kis öröksége is. A fiú szintén szereti, sőt édesanyja előtt már nyilatkozott is. A fiatalember egy kicsit féltékeny, nem szereti, ha más fiúval beszél vagy szórakozik. Levele végén kiderül, hogy közben 6 év óta egy másik fiú is udvarol Magának, aki éppen most megkérte a kezét, de kosarat kapott. Hát tulajdonképpen, mi itt a probléma? Az első fiúval szeretik egymást, a házasság elé semmi akadály sem gördül, anyagi nehézségek sincsenek, a második kérőnek pedig meg is mondta, hogy nem lesz a felesége. Rendben van itt minden! Várjon nyugodtan addig a — mint írja is, — rövid ideig, míg a fiú állást kap. Hogy féltékeny? Ebből először is az látszik, hogy szereti. Másodszor pedig, valljuk be, alapos oka is van rá. Hiszen maga közben hat évig még egy komoly udvarlót tartott! Ha komolyan veszi az életet, azt a fiút, akit szeret és a házasságot, akkor szakítania kell a többi udvarlókkal és úgy viselkedni, hogy a fiúnak ne is legyen oka a féltékenységre.

Lugosi Béla. (90.) A kért cím: Adalbert Lugosi, By 20th Century Fox Film Corporation. Los Angeles. California.

Kis eleven. (92.) A gyermek még túl fiatal. Az egészsége sinylené meg. Éppen ezért kétfézes gyermekeket nem szerződtetnek filmre, bármilyen szép és okos is a kicsi.

Sárgaruhás báltündér. (139.) Ne haragudjon, ha Magával együtt, mi nem haborodunk fel udvarlója viselkedésén. Teljesen megértjük, hogy ha egy olyan komoly, csak a tudománynak élő ember nem szívesen megy el bálba. Azt is megértjük viszont, hogy Maga, aki szép, új, sárgaruhát kapott erre a bálra, szívesen elmenne. Mit kell itten tenni? Vagy azt, hogy más udvarlójával elmegy a bálba

és a komoly fiatalemberrel valami más, mindkettőjük közös izlésének megfelelő helyen jelenik meg. Például egy szép, komoly darabot játszó színházban, ahol, ha nagyon elegáns helyre mennek, esetleg a sárgaruhát is felvehetné. Ezért nem érdemes haragudni, duzzogni és a megsértettet játszani. Ha a férfi szereti Önt, esetleg elmegy majd a bálba, de ott nem érzi jól magát és emiatt titokban, bármilyen nagy a szerelem, haragudni fog Önre. Ha pedig Ön szereti a férfit, akkor minek akarja olyan szórakozások felé hajtani, amiben a férfinak nem telik öröme? Az az érzésünk, hogy az Ön részéről ez nem szerelem, csak hiúság, hogy éppen ezt a híres, komoly férfit megdöntsük. Az ilyen barátságok, ahol az embereket hiúság vagy más önző érdek kapcsolja össze, nem lehetnek túltartósak. Egy-két hónap, azután mindketten csalódottan és az elpazarolt idő felletti keserűségükben térnek vissza régi helyükre. Ön valószínűleg ahhoz a kedves, jól táncoló fiúhoz, akit most egyszerűen faképnél hagyott, mert nem olyan híres, mint új ismerőse, a híres ismerős pedig vissza a könyveihez, vagy a kávéházba, ahhoz az izlésben és szórakozási hajlamban hasonló partnerhez, akit a Maga kedvéért most szintén otthagytott. Hát, kis báltündér, ezt most még döntse el a bál előtt, kár lenne azért a szép ruháért, ha rosszul mulatna benne.

A művészért rajongó két kislány 18... 25. (216.) J. P. címe: Kékgyöly uca 10.

Fogadás (148). Tudomásunk szerint igen. Mindenesetre érdeklődjön az illetékes hatóságoknál, mert lehetnek esetek, amikor akadályba ütközik.

R. S. 356 (146). Bizonyára elkerülte figyelmét, hogy az utóbbi időben ismét gyakran közöljük a rádióból közvetített operák, színművek tartalmát. Természetesen nem minden esetben, mert ennek számos, egyelőre megoldhatatlan technikai akadály van, de gyakran. Annál is inkább, mert a rádióműsor összeállításánál valóban az az elv vezérel bennünket, hogy olvasóinknak segítségére legyünk. Sok üdvözlét.

Papp F. (8.) Versei tetszettek, de sajnós, nem közölhetjük, mert rengeteg kéziratunk van.

Az új rejtvényfejtő. (94.) A. M. címe: Sándor uca 7. Studió.

Sisa J. P.-a. (96.) A kért cím: Ferencvárosi Torna Club, Budapest, Üllői út 129.

Szerelmeslevelek. (121.) Levélben felteszi a kérdést, hogy van-e valami értelme annak, hogy vőlegénye szenvedélyes és Önt boldoggá tévő leveleit eltegye-e? Nem okosabb-e, ha elégti őket, bízva abban, hogy majd csak akad a jövőben minden órának új meg új élménye és nem kell a múlt emlékével pótolni a jelenét? Azt mondjuk, hogy ne égesse el azokat a leveleket. Kár volna értük. Magunk sem vagyunk állandóan a múltba néző emberek s az, aki folyton csak a múltján rágódik, eljuttassa a jelenjét, mert képtelenné válik a cselekvésre és az új átlésre, de viszont mit érne az életünk emlékek nélkül? Tegye el a szép szerelmesleve-

leket és fogadja meg, hogy sokáig, még hosszú éveket nem fog hozzájuk nyúlni. Töltse még ki sokáig a jelen és a jövő a másort. De majd egyszer, reméljük, hogy minél hosszantartóbb boldog tavasz és nyár után elérkezik az ősz és akkor újból sor kerül a sárgultlapú, fakultbetűs régi írássokra.

B. András, Jászberény. (98.) A beküldött versek elég ügyesek, de még nem ütnek meg a közöletesség mértékét.

Nagyon fáj. (141.) Szép, megható levelét őszinte részvétellel olvastuk végig. Elhisszük, hogy nagyon fáj, hogy annyi érzelmelt pazarolt egy férfira, aki ilyen csúnyán bánik Önnel. De higgye el, jobb, hogy most szakadnak meg a szálak, mintha később történe. Maguk nem egymáshoz valók, azaz, ez a férfi senkihez sem való, annyira csak önmagának élő, közösségbe beilleszkedni képtelen, szerencsétlen egyén. Ez az ember egész életében egyedül fog maradni, Ön pedig, akiben ennyi szívjószág, kultúra, lelki finomság van, egészen bizonyosan megtalálja azt az embert, aki ezeket az értékeket meg tudja becsülni. Tudjuk, most még nagyon fáj, de „eljön a feledés, az egyetlen dolog, ami megbocsájt.”

Szöszy (144.) Verseiben van ugyan némi tehetség, de még nem közölhetők. Sokat kell írnia és olvasnia, míg megjelenésre alkalmas verset tud majd írni. Üdvözljük.

F. Ilona, Bp., Zrínyi ucca. (42.) Határozottan lehetséges, bár egyik-másik versében még meglátszik, hogy mindössze 16 éves. Versei jobbak, mint a prózája. Azért nem közlünk egyet sem, mert igen sok kéziratunk van és így hosszú ideig nem fogadunk el közlésre verseket.

Kandallót szeretnék. (123.) Nagyon örülünk, hogy húszévi szakadatlan munka után sikerült elérniök vágyaik netovábbját, családi házat építtetnek. Igaza van, hogy hálás a sorsnak, amiért ezt a boldogságot megkaphatja. „Egy kis független nyugalmat”, írta a költő, Arany János és ő is egy kis családi házra célt, ahol megpihenhetett volna. Ami a ház fűtését illeti, a kandallófűtés mostanában nagyon divatos, csak hogy ezek „álkandallók”. Piros téglából vagy márványból való építményük, síma párkányuk kitűnően illeszkedik például egy úriszobába. De ezeket nem lehet szénrel fűteni, fával pedig csak úgy, mint régente, hogy néhány nagyobb hasábot, fatörzset raktak rájuk s ha ez leégett, akkor az inas hozott be újabb darabokat. Hol vannak azonban ma az inások egy polgári háztartásban? Így ezekben az álkandallókban gáz- vagy villanyvezeték szolgáltatja a meleget. Kisvárosban, ahol Ön lakik, ezt nem lehet építtetni, mert hiányzik hozzá az alkalmas gázvezeték. Villannyal pedig rettenetesen drága és még kevésbé praktikus. Tessék tehát egyszerű, alacsony, fafűtéses cserépkályhát betenni, az is szép és sokkal célszerűbb fűtőtest. Az alacsony kályha mellett kétoldalt egy-egy karosszék éppolyan otthonos és barátságos, mint a kandalló.

Színésznő szeretnék lenni. (94.) Olvassa el a Papp F. (8) jelű üzenetet. Önnek is szól.

J. J. (10.) Természetes, hogy magyar a „Csak egy kis leány” zeneszerzője. A dalt Szentirmay szerezte.

Három köszönet. (12.) E. R. (14.)

Rákoshegy. Sz. D. Irónak, az Est lapokhoz tessék írni.

Gazdag leány. (125.) Nagyon szomorú és kissé zavaros leveléből nehezen tudtuk ki-hámozni a való tényállást. Maga szeretett egy férfit s a férfi is szerette Önt, együtt jártak éveken át, a férfi megtöltötte, hogy másokkal érintkezék, mert ilyen alkalmakkor heves féltékenységi jeleneteket rendezett. És azonkívül kijelentette, hogy sohasem fog megnősülni, elvi ellensége a házasságnak, tehát magát sem veheti feleségül. Maga mindamelllett kitarott a férfi mellett, mert... szerette. Eddig rendben van a dolog a maga részéről. Most jött azonban a katasztrófa, a híres házassággelenes úr, minden elvi akadályt legyőzve feleségül vett egy nagyon-nagyon gazdag lányt s egy érzelmes búcsújelenet kapcsán örökre Istenhozzádott mondott magának. Mit tegyek? kérdezi tollunk elkecseregetten, miközben saját magát vádolja, a férfit átkozza és öngyilkossággal fenyegetőzik. Először is meg kell mondanunk magának, bármilyen rosszul fog esni őszinteségünk, hogy aki fenyegetőzik a halállal, az hála Istennek, sohasem lesz öngyilkos. Aki meg akar halni, az csendesen és feltűnés nélkül, nehogy valaki megakadályozhassa tettében, követi el ezt a végzetes lépést. Másodsor azt is meg kell mondanunk, hogy ne tartsa azt, ami magával történt, a világtörténelemben egyedülálló gázságnak. Sajnos, amióta a világ világ s amióta szerelmes lányok és lelkiismeretlen férfiak vannak, a

**A multheti számban megjelent keresztretjé-
vény megfejtése. Vízszintes sorok:** 1. A néma levente. 12. Nevelő. 13. Yes. 14. Órizet. 15. Zárt. 16. Ke. 17. Tűrné. 18. Bubos. 21. Sor. 22. Ól. 23. Ast. 24. Zsír. 27. Rács. 28. Mozi. 30. Álhaj. 33. Agár. 34. Tea. 35. Ék. 36. Satú. 38. Járkál. 41. Allah. 42. Aszalt szilva.

Függőleges sorok: 1. A nők barátja. 2. Nereus. 3. Évi. 4. Mezzo. 5. Ale. 6. Lött. 7. En. 8. Vö. 9. Nyár. 10. Ternó. 11. Estélyi ruha. 15. Zur. 17. Tor. 19. Bt. 20. Száj. 21. Sísak. 25. Sc. 26. Korall. 27. Ra. 28. Másli. 31. Leás. 32. Harz. 35. Élt. 37. Tav. 39. Ka. 49. Ál. 41. Az.

Jutalmazott megfejtők: A keresztretjévény megfejtői közül Tóth Irénke, P. és Berzéký Jenőné, D. ötvösművészeti brost, Szremácý Károly, Bp. és Leányka Irma, F. ötvösművészeti gyűrűt kaptak. Az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Nyáry Gyula, Bp. Fleischmann Piroška, Bp. Beszterczy Aranka, Ny. Molnár János, Sz. Piskó Arthur-né, Bp. Liebmann Ferencné, F. Nemes Magda, D. Moravik Tihamér, Z. Kemény Éva, R. Strauss Jenő János, Bp. Pettenkofer Rózi, U. Zöldhelyi Piri, D.

maga esete számtalanszor előfordult. Ismerős a lemez és ismerős a dallam is. Azt is ismerjük, hogy a férfi féltékeny minden jogcím nélkül, mert már kijelentette, hogy pedig bizony ő sohasem fog megnősülni. Minden leány belenyugszik ebbe a kijelentésbe, ha szerelmes, mert nem veszi komolyan azt, amit a férfi mond. Mintahogy nem is veheti komolyan, mert a férfiak gyakran változtatják nézetüket, igaz, hogy nem mindig azt a leányt veszik el, akit sokáig lekötöttek, hanem egy másikat, akinek sok pénze van. Maga nem tehet mást, mint levonva a dolog erkölcsi következményeit, igyekszik ezt a nagy sebet úgy gyógyítani, ahogy lehet. Ha végig gondolja, hogy milyen lelketlen, jellemtelen embert szeretett, mindjárt alább fog hagyni az a nagy szerelem. Mert nem igaz, hogy lehet olyan embert tartósan szeretni, akit az ember jellemtelenségéért megvet. Járjon sokat emberek közé, ne zárkózzon el magába s ne rágódjon azon, ami magával történt. Örüljön, hogy még csak huszonhárom éves s túl van ezen a nagy csalódáson abban a korban, amelyben még rugalmas a lélek és könnyen kiheveri a csapásokat. Figyje meg, ilyen jellemtelen ember, ha feleségül is vette volna, a házasságban is jellemtelen maradt volna. És talán akkor hagyta volna el, ha gyermekeik vannak vagy öregségére, amikor már reménye sincsen arra, hogy az élete rendbe jöhet. Most még felhős az ég, de gondoljon arra, hogy az „Átvonuló felhők mögött mindig süt a nap!” Irjon hamarosan nekünk, örülnénk, ha kissé erősebb hangú levelet kapnánk magától. Sok üdvözet.

Matyi. (16.) Tessék mindkettőjüknek a Víg-színházhoz írni.

Szeretném, hogy sikerüljön. (2.) Nem érdemes küldeni, mert a filmeket ott a gyárakban írják, rendező, producer, sőt gyakran a főszereplők bevonásával.

Kis háziasszony. (127.) Ne legyen úgy megüdvözölve a háztartástól, nem bosszorkányság az, jóakarattal és búzósággal éppen úgy meg lehet tanulni a titkait, mint más mesterségnek. A teáskannával való bosszankodását könnyen elkerülheti. Amikor a víz forrni kezd és a fedőt felemeli a gőz nyomása, természetesen, hogy a gőz minden irányban kiárad, s nehezebb lesz a kanna kezelése. A fedő szélén, amely a kanna szájába illeszkedik, fúrjon egy centiméternél is kisebb nyílást, s akkor a fedőt felemelő gőz mind ezen a részen fog eltávozni. S a kannát természetesen úgy fedjük be, hogy a gőzsugár a kezüket, illetve a kanna fülét ne érhesse. Az új poharak természetesen szétpattannak, ha forró folyadékot öntünk bele. Ettől azonban megóvhatjuk őket, ha használat előtt hideg vízzel telt fazékba állítjuk az új poharakat és addig melegítjük, míg a víz nem forr. A poharak a víz teljes kihűléséig a vízben maradnak. Azután kivesszük őket

és megszáritjuk. Most már nyugodtan ki-tehetjük az üveget minden hőfoknak. Csak forduljon mindig hozzánk, ha felmerül valami nehézség a háztartásban és reméljük, hogy nemsokára mintaháztartásról számol be le-velében.

A Déliláb 4 éves olvasója. (4.) Tessék az Operaházhoz fordulni.

Tanulni vágyó. (6.) A Holland követség-hez tessék fordulni, VIII, Üllői út 4.

Fogadás. (8.) A művész nő jelenleg Berlinben van; így legnagyobb sajnálatunkra nem tudjuk megkérdezni tőle a kért adatokat. Meg kell várunk, amíg visszaérkezik.

Városi házaspár. (224.) Semmiesetre se kezdje előlről. Örüljön az eddigi eredményeknek. A betűrejtvény kitűnő. Köszönet és üdvözet.

Tudós. (129.) Sok, hasonló levelet kapunk, amelynek írói arról panaszkodnak, hogy könyvekkel nem férnek el a könyvszekrényben. Az új könyvszekrény vételére nincsen is ma szükség. Olcsó, csinos polcokat csináltassunk, hiszen a könyvek igénytelenek, ajtót, vitrin, üvegszekrényt nem kívánnak. Aki nagyon vigyáz rájuk, az zárja le az állványokat egyszerű, kőszőrütlélű, vastag üvegből álló toloajtokkal. Ezek az állványok szaladjanak körül a szobában 25 cm magasságban és mintegy 22 cm mélységgel. Minden falrészt jó erre s ha ez sem elég, csináltassunk a heverő fölé is polcokat, a kanapé végére is állványt, akár egy kis fülkét is alkothatunk a szoba egyik sarkában, melyet könyvállványok szegélyeznek. A könyvespolcok egyszerű anyagát és a könyvek ritmikus sorait kellemesen szakítják meg a fedőlappak tetejére helyezett kisebb tárgyak: kerámia, virágceszép, kaktuszok és a polcok között meghúzódó, apró, lezárható zúgok, melyekben tárgyakat őrzünk meg. Csupa olyan színes folt, mely az úriszoba komolyságát és tulajdonosa műveltségét még jobban kihangsúlyozza.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT. mélynyomó-kőrforgógépeink,

Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja, mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyls levágódaék. Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga. Olvassa el a lapunkban levő hírdetést

VILÁGKÖNYVTÁR

ÖTVENEZER BETEG

fordul meg évente az ország különböző kórházaiban, nem beszélve azokról, akik otthoni ápolásban részesülnek. A betegek ily nagy száma mellett nem meglepő, ha

orvosi szakkifejezések tömege röpököd

az emberek mindennapi társalgásában, még hozzá legtöbbször helytelenül alkalmazva. Sajátmaga, hozzátartozói, ismerősei betegségéről hány ember szeret részletes magyarázattal szolgálni, nem mulasztván el közben egy-egy sikeresnek bizonyult gyógyszer, vagy gyógymódot ajánlani. A gyógyítás az orvos feladata ugyan, de minden embernek ismernie kell a szervezetét fenyegető betegségeket és azok tüneteit, mert a bajok kezdeti stádiumában igénybe vett

orvosi segítség a legtöbb esetben biztos gyógyuláshoz vezet. Ezt a célt segíti elő a népszerű, élvezetes stílusban megírt **ORVOSI LEXIKON**, amely az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat második kötetében kezdődik. Ez a lexikon több ezer betegséget és más orvosi szakkifejezést sorol fel, részletesen megmagyarázva azok értelmét, ismerteti az egyes betegségek orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját.

A mű korábban megjelent első kötete az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb.*

A kitűnő papíron nyomott, félbörkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegközi kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!
Romániában: Tolnai „Orvos a családban” c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családban” c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárúsító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsönkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbörkötésű kötetben, bérmentve, Budapesten 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Müintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Müintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első és második kötetét a megrendeléskor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193_____ hó _____ n.

A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Müintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

1952